

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2021. gada 19. novembrī
(OR. en)

14135/21

Starpiestāžu lieta:
2021/0367(COD)

ENV 907
MI 864
RELEX 995
CODEC 1504

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2021. gada 18. novembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2021) 709 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par atkritumu sūtījumiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1257/2013 un Regulu (ES) 2020/1056

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2021) 709 *final*.

Pielikumā: COM(2021) 709 *final*

Briselē, 17.11.2021.
COM(2021) 709 final

2021/0367 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par atkritumu sūtījumiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1257/2013 un Regulu (ES)
2020/1056**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2021) 402 final} - {SWD(2021) 330 final} - {SWD(2021) 331 final} -
{SWD(2021) 332 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

2018. gadā atkritumu tirdzniecības apjomi visā pasaulē sasniedza 182 miljonus tonnu, un to aptuvenā vērtība bija 80,5 miljardi EUR¹. Tirdzniecības apjomi pēdējās desmitgadēs ir būtiski auguši, maksimumpunktu (gandrīz 250 miljoni tonnu) sasniedzot 2011. gadā. **ES ir svarīgs dalībnieks pasaules atkritumu tirdzniecības jomā, un starp dalībvalstīm tiek sūtīti lieli atkritumu apjomi.** 2020. gadā ES uz trešām valstīm eksportēja aptuveni 32,7 miljonus tonnu atkritumu — par 75 % vairāk nekā 2004. gadā² — 13 miljardu EUR vērtībā. Galvenie atkritumi, kurus eksportē no ES, ir melnie un krāsainie metāllūžņi, papīra atkritumi, plastmasas atkritumi, tekstilatkritumi un stikla atkritumi. ES arī importēja aptuveni 16 miljonus tonnu atkritumu 13,5 miljardu EUR vērtībā. Turklāt aptuveni 67 miljoni tonnu atkritumu gadā tiek sūtīti starp dalībvalstīm³ (ES iekšējie atkritumu sūtījumi).

Atkritumu pārrobežu sūtījumi, jo īpaši tad, ja tie netiek pienācīgi kontrolēti, var radīt riskus cilvēku veselībai un videi. Tajā pašā laikā šiem atkritumiem bieži vien ir pozitīva ekonomiskā vērtība, proti, kā otrreizējām izejvielām, kas var aizstāt jaunmateriālus vai mazināt atkarību no tiem un tādējādi veicināt aprites ekonomiku.

Atkritumu sūtījumu uzraudzības un kontroles pasākumi Eiropas Savienībā tiek īstenoti kopš 1984. gada. 1989. gadā tika pieņemta Bāzeles Konvencija par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu (Bāzeles konvencija), lai risinātu nopietnas problēmas saistībā ar to bīstamo ķīmisko atkritumu deponēšanu, kurus importē no ārvalstīm uz dažādām jaunattīstības pasaules daļām. 1992. gadā ESAO pieņēma juridiski saistošu lēmumu⁴ par atgūšanai paredzētu atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli (ESAO lēmums).

Ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006⁵ (Atkritumu sūtījumu regula (ASR)) ES tiesību aktos tika īstenoti gan Bāzeles konvencijas, gan ESAO lēmuma noteikumi. Dažos aspektos ASR ietver stingrākus kontroles pasākumus nekā Bāzeles konvencija. Saskaņā ar ASR dalībvalstīm ir jānodrošina, ka atkritumu sūtījumi un to apstrādes operācijas tiek pārvaldītas tā, lai aizsargātu vidi un cilvēku veselību no nelabvēlīgas ietekmes, ko šādi

¹ S. Yamaguchi (gaidāms 2021. gadā), *International trade and circular economy – Policy alignment*, ESAO darba dokumenti tirdzniecības un vides jomā, *OECD Publishing*, Parīze, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=COM/TAD/ENV/JWPT E\(2020\)2/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=COM/TAD/ENV/JWPT E(2020)2/FINAL&docLanguage=En), <https://doi.org/10.1787/18166881>.

² Plašāku informāciju skatīt <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210420-1#:~:text=In%202020%2C%20EU%20exports%20of,16.0%20million%20tonnes%20in%202020>.

³ Avots: *COMEXT*.

⁴ Padomes Lēmums C(92)39/final par atgūšanai paredzētu atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli. Šis lēmums tika grozīts, un tā pašreizējā versija ir Padomes Lēmums par atgūšanai paredzētu atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli (OECD/LEGAL/0266).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1.–98. lpp.).

atkritumi varētu radīt. Regulā ir noteikti kontroles mehānismi atkritumu eksportam un importam starp ES un trešām valstīm, kā arī sūtījumiem starp dalībvalstīm. Regulā paredzētie kontroles veidi ir atkarīgi no atkritumu īpašībām (piemēram, bīstami vai nebīstami), sūtījuma galamērķa un no tā, vai atkritumus apstrādā atgūšanas (piemēram, reciklēšanas) vai likvidēšanas (piemēram, atkritumu poligonā) mērķiem. Regulā ir arī noteikti eksporta aizliegumi atsevišķām atkritumu kategorijām un atsevišķiem galamērķiem; svarīgākais piemērs ir aizliegums eksportēt bīstamus atkritumus no ES uz valstīm, kas nav ESAO dalībvalstis.

ASR pārskatīšanas vispārējais mērķis ir pastiprināt vides un sabiedrības veselības aizsardzību no nedrošu pārrobežu atkritumu sūtījumu ietekmes. Veicot šo pārskatīšanu, tika risinātas problēmas, kas konstatētas ASR izvērtējumā, ko Komisija publicēja 2020. gada janvārī⁶ (plašāku informāciju par šo izvērtējumu skatiet tālāk 3. punktā).

ASR pārskatīšana arī atbilst Eiropas zaļajā kursā⁷ un aprites ekonomikas rīcības plānā⁸ ietvertajam aicinājumam pārskatīt ASR ar mērķi:

- veicināt atkalizmantošanai un reciklēšanai paredzētu atkritumu sūtījumus Eiropas Savienībā;
- nodrošināt, ka ES neeksportē savas atkritumu problēmas uz trešām valstīm; un
- pārtraukt nelikumīgus atkritumu sūtījumus.

Turklāt Eiropas zaļajā kursā un Industriālajā stratēģijā⁹, tai skaitā tās atjauninājumā¹⁰, atzīts, ka piekļuve izejmateriāliem ir stratēģiski svarīga, un tā ir priekšnosacījums, lai Eiropas varētu īstenot zaļo un digitālo pārkārtošanos. Kritisko izejmateriālu rīcības plānā¹¹ uzsvērts, ka no Eiropas atkritumu formā tiek izvests liels apjoms resursu, kurus tā vietā varētu reciklēt sekundāros izejmateriālos, tādējādi palīdzot dažādot piegādes avotus ES industriālajās ekosistēmās.

Arī Eiropas Parlaments un Padome aicināja Komisiju īstenot vērīgu ASR pārskatīšanu¹².

• **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Pastāv sinerģija starp ASR un citiem ES tiesību aktiem atkritumu apsaimniekošanas jomā, jo īpaši Atkritumu pamatdirektīvu (AP)¹³ un direktīvām, kas attiecas uz konkrētām atkritumu plūsmām. Direktīvā par nolietotiem transportlīdzekļiem¹⁴, Bateriju direktīvā¹⁵,

⁶ SWD(2020) 26 final.

⁷ COM(2019) 640 final.

⁸ COM(2020) 98 final.

⁹ COM(2020)102 final.

¹⁰ COM(2021) 350 final.

¹¹ COM(2020)474 final.

¹² Sk. https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_LV.html un <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/lv/pdf>.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34.–43. lpp.).

Direktīvā par iepakojumu un izlietoto iepakojumu¹⁶, kā arī EEIA direktīvā¹⁷ ir ietverti īpaši noteikumi par norādīto atkritumu plūsmu pārrobežu pārvietošanu ar atsauci uz ASR.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Pastāv arī sinerģija starp ASR un citiem ES tiesību aktiem, kas attiecas uz atkritumu sūtījumiem, jo īpaši Direktīvu par noziedzību vides jomā¹⁸. Šī direktīva attiecas uz sodīšanu par nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem un papildina ASR izpildes panākšanas noteikumus.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Atkritumu sūtījumu regulas pašreizējais juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 192. pants, kurā noteikts, kā jāīsteno Līguma 191. pants. Līguma 191. pants attiecas uz ES vides politiku, kurai jāpalīdz sasniegt šādus mērķus:

- saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti;
- aizsargāt cilvēku veselību;
- apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus; un
- sekmēt starptautiska mēroga pasākumus, lai risinātu reģionālas vai pasaules mēroga vides problēmas, un jo īpaši cīnīties pret klimata pārmaiņām.

- **Subsidiaritāte**

ASR nodrošina, ka ES visaptverošie tiesību akti atkritumu apsaimniekošanas jomā netiek apieti, sūtot atkritumus uz trešām valstīm, kur atkritumu apsaimniekošanas standarti un darbības rādītāji būtiski atšķiras no ES standartiem un rādītājiem. Ir svarīgi, lai ES līmenī tiktu ieviesti kopīgi noteikumi par atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli, tādējādi izvairoties no situācijas, kad nelikumīgi uzņēmēji izvēlas sūtīt atkritumus caur dalībvalstīm, kuru iekšzemes noteikumi ir mazāk stingri nekā citās dalībvalstīs, lai šos atkritumus eksportētu no ES (izdevīgākās ostas meklēšanas scenārijs). ES līmeņa noteikumi ir vajadzīgi arī attiecībā uz ES iekšējiem atkritumu sūtījumiem, jo ES atkritumu nozare ir ļoti integrēta un arī tādēļ, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un juridisko skaidrību visiem uzņēmējiem šajā nozarē.

---

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1.–14. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10.–23. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38.–71. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību (OV L 328, 6.12.2008., 28.–37. lpp.).

- **Proporcionalitāte**

ASR nodrošina Bāzeles konvencijas un ESAO lēmuma konsekventu īstenošanu katrā dalībvalstī un tādējādi novērš šķēršļus atkritumu sūtījumiem ES iekšienē, kā arī kavēkļus ES iekšējā tirgus efektīvai darbībai. Turklāt attiecībā uz atkritumu eksportu ES pieeja atkritumu sūtījumiem ir stingrāka nekā Bāzeles konvencijā noteiktā, jo ES aizliedz likvidēšanai paredzētu atkritumu eksportu ārpus EBTA valstīm un dažu nebīstamo atkritumu¹⁹ eksportu ārpus ESAO. ES pieejai ir skaidra vides pievienotā vērtība atšķirībā no situācijas, kad dalībvalstis individuāli atsaucas uz Bāzeles konvenciju. ES patiešām ir viena no nedaudzām Bāzeles konvencijas pusēm, kas piemēro šādus stingrus noteikumus.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

1984. gadā tika pieņemta Padomes 1984. gada 6. decembra Direktīva 84/631/EEK²⁰, ar ko tika ieviesti ES mēroga pasākumi atkritumu sūtījumu uzraudzības un kontroles jomā. Direktīva attiecās uz bīstamo atkritumu sūtījumiem. Tā paredzēja iepriekš norunātas piekrišanas procedūru attiecīgajām valstīm, tādējādi ļaujot tām iebilst konkrētām sūtījumiem.

Direktīva 84/631/EEK tika grozīta ar Padomes 1986. gada 12. jūnija Direktīvu 86/279/EEK, ar ko ieviesa papildu noteikumus, lai uzlabotu no Kopienas eksportēto atkritumu monitoringu. Ņemot vērā starptautiskās norises Bāzeles konvencijas un ESAO kontekstā, 1993. gadā tika pieņemta pirmā atkritumu sūtījumu regula (Padomes Regula (EEK) Nr. 259/93, ar ko atcēla Direktīvu 84/631/EEK).

Jānorāda — toreiz tika uzskatīts, ka ir vajadzīga regula, nevis direktīva, lai nodrošinātu vienlaicīgu un saskaņotu piemērošanu visās dalībvalstīs. Regulas izvēle joprojām ir pamatota, jo tajā nosaka tiešas prasības visiem uzņēmējiem, tādējādi nodrošinot vajadzīgo juridisko noteiktību un iespēju ieviest pilnībā integrētu tirgu visā ES. Regula arī nodrošina, ka pienākumi tiek izpildīti vienlaicīgi un vienādi visās 27 dalībvalstīs.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Spēkā esošo tiesību aktu *ex post* izvērtējumi / atbilstības pārbaudes**

Atkritumu sūtījumu regulas izvērtējums tika veikts, pamatojoties uz pieciem kritērijiem, proti, tās efektivitāti, lietderību, piemērotību, saskaņību un ES pievienoto vērtību. Tika ņemta vērā arī Komisijas Regula (EK) Nr. 1418/2007, kas pieņemta saskaņā ar ASR 37. panta 1. punktu.

Šā izvērtējuma galvenie konstatējumi ir šādi.

- Ar ASR tika izveidots stabils tiesiskais regulējums, ko īstenoja dalībvalstis. Kopumā ASR efektīvi sasniedza tās divus galvenos mērķus, proti, aizsargāt vidi un cilvēku veselību no nelabvēlīgas ietekmes, ko rada atkritumu sūtījumi, un izpildīt ES starptautiskās saistības šajā jomā. Regula uzlaboja atkritumu sūtījumu kontroli un veicināja sūtīto atkritumu

---

¹⁹ Bāzeles konvencijas II pielikumā uzskaitītie “citi atkritumi”.

²⁰ Council Directive 84/631/EEC of 6 December 1984 on the supervision and control within the European Community of the transfrontier shipment of hazardous waste. (OV L 326, 13.12.1984., 31.–41. lpp.).

apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā (AVSV) gan valstu, gan ES līmenī.

- Tajā pašā laikā atšķirīgie ASR piemērošanas un izpildes līmeņi un veidi, nereti apvienojumā ar dažādām regulas noteikumu interpretācijām un inspekciju režīmiem, kavēja tās optimālu īstenošanu visā ES. Šie faktori ierobežo vai kavē tādu likumīgus kvalitatīvu atkritumu materiālu sūtījumus uz reciklēšanas kompleksiem, kuri ir svarīgi ES pārejai uz aprites ekonomiku.
- Attiecībā uz atkritumu, jo īpaši nebīstamo atkritumu, eksportu no ES būtisks trūkums ir to nosacījumu nepietiekama uzraudzība, saskaņā ar kuriem šie atkritumi tiek apsaimniekoti galamērķa valstīs, jo īpaši jaunattīstības valstīs. Līdz ar to dažu atkritumu eksports no ES ir radījis vides un sabiedrības veselības problēmas galamērķa valstīs. Tas arī nozīmē resursu zaudējumu ES reciklēšanas nozarēm.
- Ņemot vērā ASR noteikumu vispārējo raksturu, būtiska problēma joprojām ir nelikumīgi atkritumu sūtījumi no un uz ES un ES iekšienē. Tas īpaši attiecas uz elementiem, kas jāpārbauda kompetentajām iestādēm, piemēram, uz atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā un uz izpildes panākšanu. Tomēr tas ir arī saistīts ar nepilnībām ASR īstenošanā un izpildes panākšanā.

Šie konstatējumi palīdzēja noteikt ASR pārskatīšanas mērķus.

• **APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM**

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām notika visos izvērtēšanas un ietekmes novērtēšanas procesos, kuru mērķis bija sagatavot pārskatīto ASR. Lai sagatavotos izvērtēšanai, 2018. gadā tika organizēta atklāta sabiedriskā apspriešana un seminārs. Pēc tam 2020. gada 11. martā tika publicēts sākotnējais ietekmes novērtējums, par kuru sabiedrība varēja sniegt atsauksmes, un tam sekoja atklāta sabiedriskā apspriešana līdz 2020. gada 30. jūlijam un seminārs 2020. gada 23.–24. septembrī. Turklāt ietekmes novērtēšanas process ietvēra vairākas mērķorientētas apspriedes ar lielu skaitu ieinteresēto personu. Plašāku informāciju par šo apspriešanās procesu var atrast ietekmes novērtējuma ziņojuma 2. un 3. pielikumā.

Ieinteresētās personas un dalībvalstis kopumā piekrita ASR izvērtējuma galvenajiem konstatējumiem un vajadzībai pārskatīt ASR, lai ņemtu vērā šos konstatējumus.

Jautājumā par ES iekšējiem atkritumu sūtījumiem uzņēmēji pauda spēcīgu atbalstu atkritumu sūtījumiem piemērojamo procedūru modernizācijai un ES pasākumu pieņemšanai, lai izvairītos no ES iekšējā tirgus sadrumstalošanās. Viņi īpaši aicināja digitalizēt paziņošanas procedūru, uzlabot paātrināto procedūru darbību, ieviest kopīgus noteikumus, lai izlemtu par atkritumu klasifikāciju, un uzlabot finanšu garantiju aprēķināšanas standartizāciju. Pilsoniskās sabiedrības pārstāvji uzsvēra vajadzību uzlabot ASR saskaņotību ar tuvuma principu un atkritumu hierarhiju. No otras puses, daži uzņēmēji norādīja, ka regulā nebūtu jāparedz būtiski noteikumi (kas ir paredzēti citos tiesību aktos), bet tikai procedūras prasības attiecībā uz atkritumu sūtījumiem.

Attiecībā uz atkritumu eksportu no ES ieinteresētās personas kopumā atzina, ka ASR būtu jāgroza, lai izvairītos no situācijām, kad no ES eksportētie atkritumi galamērķa valstīs tiek nepareizi apsaimniekoti. Tika izteikti dažādi viedokļi par to, kā varētu risināt šo problēmu. Dažas ieinteresētās personas pauda bažas par pasākumiem, kuru rezultātā varētu tikt traucēta kvalitatīvu atkritumu tirdzniecība pasaulē, un par šādu pasākumu ietekmi uz ES nozari, kas pašlaik ir iesaistīta atkritumu savākšanā, šķirošanā un reciklēšanā. Šīs personas īpaši uzsvēra, ka Eiropas Savienībai varētu nepietikt kapacitātes, lai apstrādātu atkritumus, kas pašlaik ir eksportēti no ES. Šim viedoklim nepiekrīta daži citi uzņēmēji, kuri norādīja, ka šāda kapacitāte būtu pieejama. Pilsoniskās sabiedrības pārstāvji uzsvēra, ka Eiropas Savienībai ir jānosaka ļoti ierobežojoši pasākumi plastmasas atkritumu eksportam no ES.

Ieinteresētās personas kopumā atbalstīja **pret nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem vērsto noteikumu pastiprināšanu.**

Komisijas priekšlikumā ir ņemti vērā paustie viedokļi un aprakstīta proporcionāla pieeja, kā risināt izvērtējumā konstatētās problēmas. Tas īpaši attiecas uz pasākumiem, kas saistīti ar atkritumu eksportu, — tie nenozīmē vispārēju eksporta aizliegumu un tiks piemēroti tikai trīs gadus pēc ierosinātās regulas stāšanās spēkā. Tāpēc ieinteresētajām personām un trešām valstīm būs pietiekami daudz laika, lai sagatavotos jauno noteikumu īstenošanai.

- **Eksperu atzinumu apkopošana un izmantošana**

Atkritumu sūtījumu regulas pārskatīšanas ietekmes novērtējums tika atbalstīts ārējo ekspertu pētījumā. Šie eksperti cieši sadarbojās ar Komisiju dažādos pētījuma posmos. Komisija arī izmantoja daudzus citus informācijas avotus, lai sagatavotu šo priekšlikumu.

- **Ietekmes novērtējums**

Šā priekšlikuma pamatā ir ietekmes novērtējums. Pēc Regulējuma kontroles padomes 2021. gada 9. aprīļa negatīvajā atzinumā sniegto komentāru ņemšanas vērā par pārskatīto ietekmes novērtējumu 2021. gada 4. jūnijā tika sniegts pozitīvs atzinums. Galīgajā atzinumā padome lūdza sniegt papildu informāciju, galvenokārt par ietekmes novērtējumā aplūkoto risinājumu salīdzinājumu.

Šajā ietekmes novērtējumā tika izskatīti četri politikas risinājumi.

1. politikas risinājums ir bāzes scenārijs. Tajā ir pieņemts, ka Bāzeles konvencijā un ESAO lēmumā līdz vismaz 2030. gadam netiks veiktas nekādas būtiskas izmaiņas. Turklāt joprojām tiks piemērota spēkā esošā ASR, ieskaitot tās deleģēto regulu. Tās pašreizējā īstenošana un saskaņošana starp dalībvalstīm tiks turpināta, veicot pašreizējos pasākumus, proti, izstrādājot norādījumus un īstenojot *ad hoc* apmaiņu starp dalībvalstīm, galvenokārt ar atkritumu sūtījumu korespondentu starpniecību²¹. ES arī turpinās veicināt globālus pasākumus, lai uzlabotu atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli un atkritumu apsaimniekošanu starptautiskās organizācijās, jo īpaši saskaņā ar Bāzeles konvenciju un ESAO.

Tabulā ir sniegts pārskats par 2., 3. un 4. risinājumu — 1. risinājuma (bāzes scenārija) alternatīvām — un šajos risinājumos iekļauto pasākumu kombināciju.

---

²¹ Pārstāvji, ko izraugās dalībvalstis un Komisija saskaņā ar ASR 54. pantu.

Pasākumi	2. risinājums (mērķorientētas pārmaiņas)	3. risinājums (strukturālas pārmaiņas)	4. risinājums (tālejošas pārmaiņas)
1. mērķis. Veicināt sūtījumus ES iekšienē, jo īpaši lai saskaņotu ASR ar aprites ekonomikas mērķiem			
1.a) Uzlabot iepriekšēju piekrišanu saņēmējiem un kompleksiem piemērojamo režīmu	X		X
1b) Vienkāršot paziņošanas procedūru	X		X
1c) Precizēt ASR darbības jomu	X		X
1d) Izveidot obligātu ES mēroga elektroniskās datu apmaiņas (EDI) sistēmu		X	X
1e) Racionalizēt finanšu garantijas sistēmu, saskaņojot vajadzīgās garantijas summas aprēķināšanu		X	X
1f) Nodrošināt vienā dalībvalstī reģistrētu bīstamo atkritumu pārvadātāju savstarpēju atzīšanu ES līmenī		X	
1g) Saskaņot ASR noteikumus ar atkritumu hierarhiju	X		X
1h) Sniegt norādījumus par aktuālajiem problēmjautājumiem	X		
1i) Nodrošināt saskaņošanu ar Atkritumu pamatdirektīvas noteikumiem par stadiju, kad atkritumi vairs nav atkritumi, un blakusproduktiem	X		X
1j) Uzdot Komisijai, pieņemot deleģētos vai īstenošanas aktus, noteikt robežvērtības atkritumu piesārņojumam, lai noteiktu, vai tiem būtu jāpiemēro paziņošanas procedūra vai ne		X	X
1k) Noteikt savstarpēju atzīšanu valstu kritērijiem attiecībā uz stadiju, kad atkritumi vairs nav atkritumi, veicot atkritumu sūtīšanu		X	
1l) Noteikt savstarpēju atzīšanu valstu lēmumiem par atkritumu bīstamību, veicot atkritumu		X	

sūtīšanu			
2. mērķis. Garantēt, ka no ES eksportētie atkritumi tiek apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā.			
2a) Noteikt eksportētāju un publisko iestāžu pienākumu nodrošināt un pārbaudīt, vai uz trešām valstīm eksportētie atkritumi tiek apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā	x		x
2b) Uzdot Komisijai noteikt kritērijus, kā nošķirt lietotas preces un atkritumus, saistībā ar konkrētām atkritumu plūsmām, kuru eksports uz trešām valstīm rada īpašas problēmas	x		x
2c) Izveidot jaunu sistēmu, kurā valstīm, kas nav ESAO dalībvalstis, ir jāpaziņo ES par savu gatavību importēt "zaļā" saraksta atkritumus un jāpierāda spēja tos apstrādāt ilgtspējīgi saskaņā ar noteiktajiem kritērijiem		x	x
2d) Pieprasīt, lai "zaļā saraksta" atkritumu eksportam no ESAO tiktu piemērota paziņošanas procedūra.		x	
2e) Izveidot īpašu procedūru, lai monitorētu atkritumu eksportu uz ESAO dalībvalstīm un mazinātu vides problēmas, ko šāds eksports varētu radīt		x	x
3. mērķis. Sekmīgāk vērsties pret nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem no ES, uz ES un ES iekšienē.			
3a) Uzlabot noteikumus par inspekcijām un izpildes panākšanu, kā arī turpmākus pasākumus	x		x
3b) Sniegt norādījumus par efektīvām inspekcijām un izpildes panākšanas praksi	x		
3c) Pilnvarot Komisiju (ar <i>OLAF</i> starpniecību) veikt starptautiskas izmeklēšanas un saskaņošanas darbības, kas vērstas pret atkritumu nelikumīgu tirdzniecību Eiropas Savienībā	x		x

3d) Pastiprināt spēkā esošos noteikumus par pārkāpumiem un sankcijām	x		x
3e) Uzlabot “zaļā” saraksta atkritumu sūtījumu izsekojamību		x	x
3f) Veicināt sadarbību starp iestādēm, kas valsts līmenī darbojas izpildes panākšanas jomā	x		x
3g) Izveidot īpašu ES līmeņa grupu, kuras uzdevums ir veicināt un uzlabot sadarbību ASR izpildes panākšanas jomā		x	x

2. politikas risinājums (mērķorientētas pārmaiņas) paredz pasākumu kopumu, ar ko var efektīvi un — zināmā mērā — konstruktīvi risināt dažas problēmas, kas kavē ASR efektīvu darbību.

Salīdzinājumā ar bāzes scenāriju mērķorientētu pārmaiņu risinājums ļauj efektīvi un konsekventi reaģēt, lai sasniegtu konkrētus mērķus, jo īpaši mazinātu administratīvo slogu un paceltu apstrādei paredzēto atkritumu sūtīšanu augstākā atkritumu hierarhijas līmenī. Tomēr ar paredzētajiem pasākumiem vien nebūtu iespējams nodrošināt maksimālu labumu, galvenokārt zemāka efektivitātes un iekšējās saskaņības līmeņa dēļ. Salīdzinājumā ar strukturālām pārmaiņām (3. risinājums) šis risinājums tikai daļēji pievēršas problēmām, kas saistītas ar atkritumu eksportu (2. mērķis). Pasākumi ir vērsti tikai uz dažām problēmu jomām, piemēram, nosakot kritērijus, kā nošķirt lietotas preces un atkritumus (2b), vai izklāstot eksportētāju pienākumus (2a). Tiek uzskatīts, ka šajā variantā lielākos ieguvumus sniegs 3.a–3.d un 3.f pasākums, kuru nolūks ir sekmīgāk vērsties pret nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem no ES, uz ES un ES iekšienē (3. mērķis).

3. politikas risinājuma (strukturālas pārmaiņas) 1d, 1e un 1f pasākums tieši attiecas uz ieinteresēto personu bažām par izmaksām, kas saistītas ar ES iekšējo sūtījumu kavējumiem, un tas būtiski samazinātu administratīvo slogu publiskajām iestādēm un uzņēmējiem (1. mērķis). Ieviešot 2.c, 2.d un 2.e pasākumu, tiktu izveidota procedūru sistēma ES līmenī, lai garantētu, ka no ES eksportētie atkritumi tiek apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā. To uzskata par samērīgu un sistēmisku rīcību saistībā ar 2. mērķi. Dažas pārmaiņas nebūtu pietiekamas un pietiekami saskaņotas, lai panāktu vajadzīgo efektu dalībvalstu līmenī. Tas īpaši attiecas uz ierosināto 3e un 3g pasākumu, lai efektīvāk risinātu nelikumīgu atkritumu sūtījumu problēmu (3. mērķis).

Ietekmes novērtējums parādīja, ka darbības, kas veiktas saskaņā ar 2. vai 3. risinājumu, neļautu efektīvākajā, lietderīgākajā un samērīgākajā veidā sasniegt visus pārskatīšanas mērķus. Salīdzinājumā ar šiem risinājumiem **4. politikas risinājums**, kurā apvienoti pasākumi **tālejošu pārmaiņu** nolūkā, nodrošinātu lielāku efektivitāti lietderīgā un samērīgā veidā.

Tāpēc ieteicams izvēlēties 4. risinājumu. Apvienojot mērķorientētas un strukturālas pārmaiņas, tiktu panākta līdzsvarota pieeja efektivitātes (mērķu sasniegšanas) un lietderības (izmaksu lietderības) ziņā. Šā risinājuma mērķis ir nodrošināt to, ka šī regula spēj veicināt ES iekšējos sūtījumus saskaņā ar aprites ekonomikas mērķiem, atbalstīt ES

mērķi pārtraukt atkritumu problēmu eksportu uz trešām valstīm un palīdzēt efektīvāk risināt nelikumīgu atkritumu sūtījumu problēmu, neriskējot ar pārmērīgām izmaksām vai darbības traucējumiem. Tas atbilst gan i) vajadzībai pēc jauniem, efektīviem pasākumiem, lai sasniegtu visus trīs mērķus, gan arī ii) tam, cik svarīgi, lai tos varētu īstenot, neradot pārmērīgu slogu vai nevēlamu ietekmi.

4. risinājums ir arī samērīgs ar šīs pārskatīšanas mērķiem.

- Attiecībā uz pirmo mērķi par ES iekšējiem atkritumu sūtījumiem ir vajadzīgi visi 4. risinājumā iekļautie pasākumi, lai uzlabotu ES iekšējā atkritumu tirgus integrāciju, šos sūtījumus virzot līdz reciklēšanai. Tie nozīmēs svarīgas izmaiņas sūtījumiem pašlaik piemērojamajās procedūrās, ietekmējot gan uzņēmējus, gan valsts pārvaldes iestādes. Šie pasākumi nodrošinās svarīgus ieguvumus gan vieniem, gan otriem, samazinot administratīvo slogu un kavējumus un efektīvāk apstrādājot informāciju. Tie arī palīdzēs atbalstīt pāreju uz aprites ekonomiku Eiropas Savienībā, tādējādi veicinot vides aizsardzību. Šie ieguvumi lielā mērā pārsniegs izmaksas, kas saistītas ar jauno pasākumu, jo īpaši elektroniskās datu apmaiņas režīma (1.d pasākums), izveidi²². Pienākums digitalizēt ES iekšējo atkritumu sūtījumu paziņošanas procedūru, izmantojot elektroniskās datu apmaiņas sistēmu, kļūs saistošs tikai 24 mēnešus pēc pārskatītās ASR stāšanās spēkā, un pašlaik jau notiek sagatavošanās darbs ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām, lai sagatavotos šim jaunajam režīmam.
- Attiecībā uz otro mērķi ar 4. risinājumu tiks ieviestas svarīgas izmaiņas ES pieejās un tiesiskajā regulējumā, kas attiecas uz atkritumu eksportu no ES. Tas ir vajadzīgs tāpēc, ka spēkā esošā ASR nespēj sasniegt mērķi nodrošināt to atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā, kas tiek eksportēti no ES, jo īpaši uz jaunattīstības valstīm. Viena svarīga 4. risinājuma iezīme ir tā, ka gan uzņēmējiem, gan publiskajām iestādēm būs jāveic konkrēti pasākumi, lai pārbaudītu, vai no ES eksportētie atkritumi galamērķa valstīs tiek apstrādāti ilgtspējīgā veidā. Tādējādi gan valsts (2.c un 2.e pasākums), gan kompleksa (2.a pasākums) līmenī tiks nodrošinātas garantijas par atkritumu ilgtspējīgu apstrādi galamērķa valstīs. Šiem pasākumiem būtu jārada svarīgi ieguvumi videi. Tie arī ietekmēs ekonomiku. Dažiem uzņēmējiem, jo īpaši tiem, kuri Eiropas Savienībā atkritumus pārstrādā otrreizējās izejvielās, šo pasākumu rezultātā varētu palielināties ievadmateriāla daudzums, kas pieejams par lētāku cenu, tādējādi tam būtu vispārēja pozitīva ietekme. Uzņēmējiem, kas sūta atkritumus no ES, ietekme būs atkarīga no tā, vai ir pieejami pierādījumi, ka eksportētie atkritumi galamērķa valstīs tiek apstrādāti vidi saudzējošā veidā. Iespējams, ka tādējādi eksports uz dažām valstīm varētu kļūt apgrūtināts, negatīvi ietekmējot uzņēmumus, kas eksportē atkritumus uz šīm valstīm. Tomēr ar šo situāciju saistītās izmaksas ir ierobežotas, un pasākumu vispārējie ieguvumi videi tās atsver. Visbeidzot, ir jānorāda, ka proporcionalitāti nodrošina tas, ka 4. risinājumā iekļautie pasākumi:

---

²² Saskaņā ar principiem, kas noteikti Eiropas sadarbības satvarā (COM(2017)134). IT izstrādes un iepirkuma izvēles būs iepriekš jāapstiprina Eiropas Komisijas Informācijas tehnoloģiju un kibernetikas valdei.

- piemērotu atšķirīgu režīmu starp galamērķa valstīm, rūpīgāk pārbaudot valstis, kurās atkritumu apsaimniekošanas prakse tiek uzskatīta par mazāk ilgtspējīgu nekā Eiropas Savienībā (valstis, kas nav ESAO dalībvalstis);
  - izveidotu mehānismu bez jebkāda vispārēja aizlieguma, lai importētājvalstīm būtu iespēja importēt atkritumus no ES, ja tās var pierādīt, ka spēj apstrādāt atkritumus ilgtspējīgā veidā; un
  - stātos spēkā tikai trīs gadus pēc regulā veikto izmaiņu stāšanās spēkā, paredzot pārejas periodu visām iesaistītajām personām, lai tās varētu sagatavoties jaunajiem noteikumiem.
- Attiecībā uz trešo mērķi 4. risinājums ietver vairākus pasākumus ASR izpildes panākšanas uzlabošanai. Tie ir vajadzīgi, lai palielinātu dalībvalstu un Komisijas spēju samazināt nelikumīgu atkritumu sūtījumu apjomu. Šie pasākumi neietver nekādus būtiski jaunus uzdevumus vai papildu saistītās izmaksas uzņēmējiem un dalībvalstīm. Efektīvāks izpildes panākšanas režīms palīdzētu novērst nelikumīgus sūtījumus vai samazināt to apjomu un nodrošināt būtiskus sanācijas un repatriācijas izmaksu ietaupījumus, kā arī netiešus izmaksu ietaupījumus atkritumu tranzīta dalībvalstīm. Uzlabojot izpildes panākšanu, vajadzētu samazināties arī nodokļu ieņēmumu zaudējumiem. Turklāt papildus ierosinātajiem pasākumiem Komisija izmantos arī dažādus instrumentus, lai turpinātu atbalstīt dalībvalstu centienus labāk īstenot ASR un panākt tās izpildi. ES līmenī jau ir īstenotas daudzas iniciatīvas pret atkritumu nelikumīgu tirdzniecību, kas ir viena no ES vispārējās politikas prioritātēm organizētās noziedzības jomā²³. ES arī sniedz finansiālu atbalstu darbības projektiem, kas vērsti pret atkritumu nelikumīgu tirdzniecību²⁴. Turklāt Komisija sniedz palīdzību dalībvalstīm šajā jomā, izmantojot Vidiskās atbilstības un pārvaldības forumu²⁵, programmu *TAIEX-EIR PEER 2 PEER*²⁶ un ES apmācības programmu vides tiesību jomā²⁷.

1. attēlā ir sniegts shematisks pārskats par vēlamo risinājumu un tajā ietvertajiem pasākumiem. Sīkāks apraksts par to, kā vēlamais risinājums sasniedz ASR pārskatīšanas mērķus, ir sniegts ietekmes novērtējuma ziņojuma 14. pielikumā.

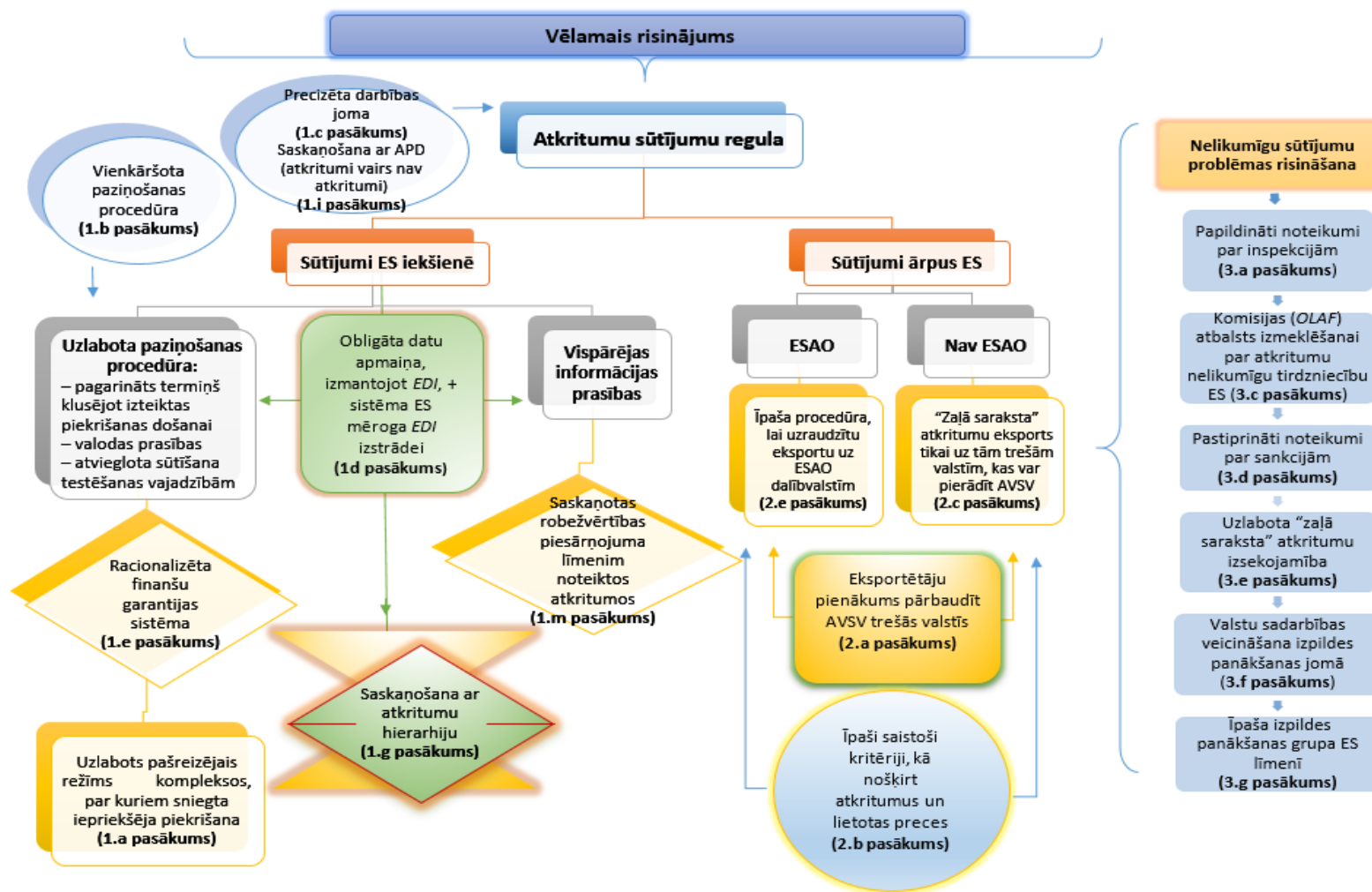
²³ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9450-2017-INIT/lv/pdf>.

²⁴ Piemēram, <https://www.wasteforceproject.eu/>, <http://www.lifesmartwaste.com/>, <https://opfawaste-project.eu/> vai <https://www.sweap.eu/>.

²⁵ https://ec.europa.eu/environment/legal/compliance_en.htm.

²⁶ https://ec.europa.eu/environment/eir/p2p/index_en.htm.

²⁷ https://ec.europa.eu/environment/legal/law/training_package.htm.

1. attēls. Pārskats par vēlamajā risinājumā ietvertajiem pasākumiem

Vispārējās ekonomiskās ietekmes ziņā šim vēlamajam risinājumam būtu jānodrošina būtiski ietaupījumi uzņēmējiem, kuri veic atkritumu sūtīšanu, un iestādēm, kas nodarbojas ar šo sūtījumu apstiprināšanas un monitoringa procedūrām, jo īpaši pateicoties elektroniskās datu apmaiņas sistēmas izveidei. Sagaidāms, ka ietaupījumi sasniegs aptuveni 1,4 miljonus EUR gadā. Citi ASR modernizācijas un vienkāršošanas pasākumi nodrošinās papildu ietaupījumus. Svarīgu ekonomisko ietekmi nodrošinās arī pasākumi, kas saistīti ar atkritumu eksportu, kura kopējam ekonomiskajam ieguvumam, ko tas sniedz ES ekonomikai, pamatojoties uz 2019. gada datiem, būtu jāsasniedz 200–500 miljoni EUR gadā atkarībā no to atkritumu apjoma, kas paliek Eiropas Savienībā. Attiecībā uz uzņēmējiem, kas darbojas ES, šo pasākumu ietekme būtiski atšķirsies atkarībā no to vietas vērtības veidošanas ķēdē un no attiecīgajiem atkritumu veidiem. Daži uzņēmēji, kas iesaistīti šādu atkritumu eksportā, iespējams, konstatēs atkritumu eksporta izmaksu pieaugumu, vai arī viņi Eiropas Savienībā meklēs citus pircējus, kas varētu piedāvāt zemākas atkritumu eksporta cenas. Uzņēmumiem, kas eksportē atkritumus, būs arī jāizveido (vai jāiegādājas) audita sistēmas, lai verificētu, vai kompleksi trešās valstīs veic atkritumu apsaimniekošanas darbības ilgtspējīgā veidā; tās būs jaunas, taču mērenas izmaksas. No otras puses, uzņēmēji, kas Eiropas Savienībā veic atkritumu reciklēšanu vai pārstrādi, iespējams, varēs izmantot vairāk atkritumu kā ievadmateriālu, kam vajadzētu būt pieejamam par lētāku cenu salīdzinājumā ar bāzes scenāriju. Pasākumiem, kas vērsti pret nelikumīgiem sūtījumiem, būtu jānodrošina labums likumīgiem uzņēmējiem, jo tādējādi tiktu apkarotas nelikumīgas darbības, kas rada tiešu konkurenci likumīgiem uzņēmējiem. Trešo valstu uzņēmumiem, kas pārvadā un apstrādā no ES importētos atkritumus, ietekme būs pozitīva tādā gadījumā, ja tie darbosies vidi saudzējošā veidā, jo audita rezultātā to darbība un konkurētspēja tiks nostiprināta, lai gan arī tiem var rasties dažas īstermiņa izmaksas, kas vajadzīgas, lai modernizētu infrastruktūru un standartus. Ietekme būs negatīva tiem uzņēmumiem, kuri nevarēs izpildīt audita sistēmās noteiktos kritērijus saistībā ar atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā, jo šie uzņēmumi zaudēs klientus no ES.

No pasākumiem, kas paredzēti atkritumu sūtījumu veicināšanai ES iekšienē, daudz iegūs mazie un vidējie uzņēmumi. Šķēršļi un apgrūtinājumi, kas saistīti ar pašreizējo procedūru nepilnībām, šiem uzņēmumiem rada proporcionāli smagāku slogu nekā lielākiem uzņēmumiem. Pasākumi, kas attiecas uz atkritumu eksportu, ietekmēs MVU, kas veic ar eksportu saistītu uzņēmējdarbību. Tiem radīsies jaunas izmaksas, veicot auditus kompleksos, uz kuriem tie sūta atkritumus. Taču šīs izmaksas ir ierobežotas, un tās var segt kopā ar citiem MVU, proti, izmantojot ražotāju atbildības organizācijas²⁸. Visbeidzot, izredzes, ka vairāk atkritumu paliks Eiropas Savienībā, un jaunie ES tiesību aktos noteiktie uzdevumi un pienākumi saistībā ar to reciklēšanu arī sniegs iespējas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem izstrādāt novatoriskus projektus un tehnoloģijas, lai reciklētu atkritumus, kuru apstrāde rada īpašas problēmas, piemēram, plastmasas atkritumus un tekstilatkritumus.

Sagaidāms, ka šis vēlamais risinājums nodrošinās **būtisku pozitīvu vispārējo ietekmi uz vidi**. Veicot pasākumus, kuru mērķis ir veicināt atkalizmantošanu un reciklēšanu paredzētu atkritumu sūtījumus Eiropas Savienībā, pieaugs labākos vides apstākļos apstrādātu atkritumu apjoms. To rezultātā pieaugs arī Eiropas Savienībā pieejamo otrreizējo izejvielu apjoms; šīs izejvielas kā ievadmateriāls aizstās jaunmateriālus vairākās nozarēs, kas darbojas ES. Ierosinātajiem pasākumiem, kas saistīti ar atkritumu eksportu, būs pozitīva ietekme uz vidi, jo tie sniegs lielāku garantiju, ka atkritumu sūtījumi uz trešām valstīm tiek apsaimniekoti vidi

²⁸ Ražotāju atbildības organizācija ir kolektīva struktūra, ko izveidojuši ražotāji vai kas izveidota saskaņā ar tiesību aktiem un kas ir atbildīga par individuālo ražotāju atgūšanas un reciklēšanas pienākumu izpildi.

saudzējošā veidā. Tie arī varētu nodrošināt, ka Eiropas Savienībā katru gadu paliks 2,4–6 miljoni tonnu atkritumu, kas tiks apstrādāti saskaņā ar ES standartiem un pārstrādāti otrreizējās izejvielās. Lai gan visu šo videi radīto ieguvumu ietekmi nav iespējams izteikt naudā, priekšrocības, kas saistītas ar atkritumu atliku labāku apstrādi Eiropas Savienībā un izvairīšanos no šo atkritumu sūtīšanas uz trešām valstīm, varētu sasniegt 266–666 miljonus EUR gadā. Kopējie ieguvumi varēt būt vēl lielāki. Veicinot izpildes panākšanas režīma kopējās efektivitātes un lietderības uzlabošanu, pasākumi, kas saistīti ar nelikumīgiem sūtījumiem, palīdzētu novērst un samazināt nopietnu ietekmi uz vidi, kas izriet no nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem, tādējādi nodrošinot vispārējus ieguvumus videi.

Visbeidzot, attiecībā uz **vispārējo sociālo ietekmi** pasākumiem, kas saistīti ar atkritumu eksportu, un tiem, kas vērsti pret nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem, būtu jāsamazina negatīvā ietekme uz cilvēku veselību (piemēram, elpošanas problēmas, traumas) un darba apstākļiem (piemēram, nav sociālo pabalstu, zemas algas), kas izriet no neilgtspējīgas atkritumu apsaimniekošanas, tādējādi nodrošinot vispārējus ieguvumus sabiedrībai gan ārvalstīs, gan ES. Eiropas Savienībā apstrādājot atkritumus, kas parasti tika eksportēti, ES atkritumu reciklēšanas un atkalizmantošanas nozarēs tiktu radīti 9000–23 000 darbvieta. Papildu darbvieta šajās jomās varētu tikt radītas, veicot pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt ASR labāku darbību attiecībā uz reciklēšanai un atkalizmantošanai paredzētu atkritumu sūtījumiem Eiropas Savienībā. Trešo valstu oficiālajās un neoficiālajās atkritumu apstrādes nozarēs darbvieta varētu tikt zaudētas, ja eksporta apjoms uz attiecīgo valsti samazinātos.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šajā priekšlikumā ir maksimāli izmantots **digitalizācijas** potenciāls samazināt administratīvās izmaksas. Tas īpaši attiecas uz priekšlikumu izveidot obligātu ES mēroga sistēmu, lai izdotu ar atkritumu sūtījumiem saistītus datus un informāciju un elektroniski apmainītos ar tiem. Izstrādājot šādu sistēmu, kurā pašreizējās valstu platformas un/vai ieviestās platformas, piemēram, vide, kas izveidota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2020/1056 par kravu pārvadājumu elektronisku informāciju, ir apvienotas ar sistēmu ES līmenī, ļoti lielas izmaksas Komisijai, dalībvalstīm vai uzņēmumiem nav sagaidāmas. Toties dalībvalstu iestādēm un Komisijai tiks nodrošināts **iedarbīgs monitoringa un izpildes panākšanas līdzeklis**, bet uzņēmumiem — efektīvs instruments ierosinātajā regulā paredzēto **pienākumu** izpildei.

- **Pamattiesības**

Šim priekšlikumam nav ietekmes uz pamattiesību aizsardzību.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums paredz cilvēkresursu izmantošanu un izdevumus, lai nodrošinātu dažu tā noteikumu pienācīgu īstenošanu. Paredzams, ka daži vajadzīgie cilvēkresursi tiks nodrošināti no Komisijas esošajiem piešķirumiem. Vajadzīgie Komisijas cilvēkresursi būs ENV ĢD darbinieki, kas jau iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā. Darbinieku pārcelšana ģenerāldirektorātā vai no citiem ĢD, kas var atbrīvoties no pašreizējiem uzdevumiem saistībā ar spēkā esošās regulas īstenošanu, arī varētu palīdzēt īstenot darbības pārvaldību. Papildu resursi būtu jāpiešķir vadošajam ĢD un Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) saskaņā ar gada budžeta sadales procedūru un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Priekšlikumā ir ietverti vairāki panti, kuros ir sīki aprakstīti papildu darba virzieni, kas būs jāievieš, lai īstenotu regulu, un būtu jāpieņem, izmantojot īstenošanas vai deleģētos aktus, nākamajos gados pēc regulas stāšanās spēkā. Tie attieksies uz saskaņotu noteikumu izstrādi attiecībā uz atkritumu klasifikāciju, finanšu garantiju aprēķināšanu un tādu paziņojumu novērtēšanu, ko sniedz trešās valstis, lai saņemtu no ES eksportētos atkritumus, kā arī uz koordinācijas darbu saistībā ar regulas izpildes panākšanu. Tālāk ir sniegts šo paredzēto darbību sīki izstrādāts saraksts.

- Izveidot saskaņotu aprēķina metodi finanšu garantijām vai līdzvērtīgam nodrošinājumam.
- Pārbaudīt un noteikt saskaņotus piesārņojuma robežvērtību līmeņus, lai noteiktu veidu atkritumus iekļautu vai neiekļautu “zaļajā” sarakstā.
- Pārbaudīt un noteikt kritērijus, kā attiecībā uz noteiktiem priekšmetiem vai vielām nošķirt lietotas preces un atkritumus.
- Izveidot un uzturēt jaunu sistēmu “zaļā saraksta” atkritumu eksportam no ES uz valsti, kas nav ESAO dalībvalsts, jo īpaši izveidojot un atjauninot to valstu sarakstu, uz kurām šādu atkritumu eksports ir atļauts.
- Monitorēt atkritumu eksportu uz ESAO dalībvalstīm un mazināt vides problēmas, ko šāds eksports varētu radīt.
- Organizēt un atbalstīt īpašu ES līmeņa grupu, kuras uzdevums ir veicināt un uzlabot sadarbību ASR izpildes panākšanas jomā (“atkritumu regulas izpildes panākšanas grupa”).

Komisija ar *OLAF* starpniecību uzņemsies īpašu lomu, papildinot dalībvalstu darbu šīs regulas noteikumu izpildes panākšanā sarežģītās pārrobežu lietās, un iesaistīsies:

- uzņēmēju telpu/kuģu/sūtījumu inspekciju veikšanā;
- informācijas/izlūkdatu vākšanā no dažādiem avotiem;
- analītiskajā darbā (muitas datu, speciālo datubāzu un īpašu instrumentu izmantošana);
- tiesu ekspertīžu datu ieguvē;
- koordinācijas darbā ar tiesībsardzības aģentūrām, tirgus uzraudzības iestādēm un tiesu iestādēm;
- sadarbībā ar trešām valstīm (pamatojoties uz savstarpējās palīdzības nolīgumiem vai administratīvās sadarbības nolīgumiem); un
- sadarbībā ar citām ES aģentūrām (*EPPO*, Eiropolu, *Eurojust*, *Frontex* u. c.).

Lai izstrādātu elektroniskās informācijas apmaiņas centrālo sistēmu attiecībā uz atkritumu sūtījumiem, tika veikts darbs Vides ģenerāldirektorātā, bet tas būs jāpaplašina saistībā ar datu apmaiņas centrālās sistēmas izstrādi un uzturēšanu atkritumu sūtīšanas mērķiem. Par pamatu tiks izmantota *IMSOC*²⁹ platforma.

²⁹ Informācijas pārvaldības sistēma oficiālo kontroļu vajadzībām (*IMSOC*): šajā sistēmā ir integrētas pašreizējās (un turpmākās) datorsistēmas, piemēram, *TRACES*, *RASFF* un *EUROPHYT*, lai nodrošinātu datu optimālu izmantošanu, samazinātu slogu uzņēmumiem un valstu izpildes panākšanas iestādēm un

Eiropas Komisija būs atbildīga par šīs regulas vispārējo īstenošanu un visu šajā regulā paredzēto īstenošanas uz deleģēto aktu pieņemšanu. Tam būs vajadzīgi parastie lēmumu pieņemšanas procesi, ieskaitot apspriešanos ar ieinteresētajām personām un komiteju procedūras. Pašreizējās finanšu aplēses ir balstītas uz tālāk minētajiem pieņēmumiem.

- ENV ĢD: 1 papildu *FTE* AD amata vieta, ko atbalsta 1,5 *FTE* līgumdarbinieki, kā arī darbības izmaksas (piemēram, pētījumi, ārējie konsultanti, sanāksmes u. c.), kas paredzētas regulas vispārējai īstenošanai un vajadzīgajam sekundāro tiesību aktu sagatavošanas darbam un izstrādei saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulā ierosinātajiem termiņiem. Tas 2024.–2027. gada periodā veido kopējās izmaksas 4 137 000 EUR, pamatojoties uz pēdējo atjauninājumu par Komisijas personāla izmaksām, kā ziņots BUDG ĢD tīmekļa vietnē: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.
- *OLAF*: 1 papildu *FTE* AD amata vieta, kas paredzēta ar izpildes panākšanu saistīto attiecīgo regulas noteikumu īstenošanai. Tas 2024.–2026. gada periodā veido kopējās izmaksas 456 000 EUR, pamatojoties uz pēdējo atjauninājumu par Komisijas personāla izmaksām, kā ziņots BUDG ĢD tīmekļa vietnē: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.

Priekšlikuma budžets ir norādīts pašreizējās cenās.

Šim priekšlikumam pievienotajā tiesību akta finanšu pārskatā ir izklāstīta ietekme uz budžetu, cilvēkresursiem un administratīvajiem resursiem.

5. CITI ELEMENTI

• **Īstenošanas plāni un monitoringa, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Īstenojot jauno regulu, vajadzētu pieaugt Eiropas Savienībā atkalizmantoto un reciklēto atkritumu materiālu daudzumam, būtu jāuzlabo atkritumu apsaimniekošanas standarti un prakse valstīs, kas importē atkritumus no ES, un jāsamazina nelikumīgu atkritumu sūtījumu apjoms gan ES iekšienē, gan starp trešām valstīm un ES. Tai būtu jāveicina stabila un dinamisku otrreizējo izejvielu tirgu izveide un aktīvāka pāreja uz aprites ekonomiku Eiropas Savienībā un trešās valstīs.

Potenciālo atbilstības un izpildes panākšanas problēmu monitorings tiks veikts, izmantojot dalībvalstu regulāros īstenošanas ziņojumus, kā arī uz šiem ziņojumiem balstītos progresu ziņojumus, ko sagatavos Komisija.

---

paātrinātu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Šī sistēma tika sākotnēji izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1.–142. lpp.).

Šajā saistībā tiek norādīts, ka svarīgs pasākums šīs regulas īstenošanas efektivitātes uzlabošanai ir ES mēroga sistēmas izveide dokumentu un informācijas elektroniskai apmaiņai (elektroniskā datu apmaiņa jeb *EDI*). Tādējādi visiem iesaistītajiem dalībniekiem vajadzētu būt labākai piekļuvei daudziem datiem, kas ir svarīgi regulas īstenošanai. Jo īpaši kompetentajām iestādēm būs daudz pilnīgāks un konsekventāks datu kopums, lai monitorētu atkritumu šķiras gan ES iekšienē, gan no ES un uz ES, kā arī tiks uzlabots atkritumu plūsmu monitorings ES iekšienē un uz un no tās. *EDI* sistēmai būtu jānodrošina strukturētu datu apmaiņu, proti, lai dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisija varētu konsekventi iegūt datus. Tam būtu ievērojami jāuzlabo ziņošanas kvalitāte un tādējādi jāļauj labāk monitorēt, cik veiksmīgi tiek īstenota regula.

Turklāt jaunais noteikums par dalībvalstu inspekciju plānu pārskatīšanu, ko veic Komisija, arī būtu svarīgs informācijas avots regulas īstenošanas un izpildes panākšanas monitoringam.

Atbilstības un izpildes panākšanas problēmas tiktu monitorētas un apspriestas arī jaunajā atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupā, kas arī varētu noteikt ES līmenī veicamās papildu darbības un pasākumus, lai palielinātu regulas iedarbīgumu nākotnē.

Visbeidzot, regula tiktu pārskatīta 10 gadu laikā pēc tās stāšanās spēkā, lai nodrošinātu, ka tās mērķi tiek sasniegti un noteikumi joprojām ir pamatoti.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

I sadaļā ir ietverti vispārīgi noteikumi par šīs regulas mērķi, tās darbības jomu un definīcijām.

1. pantā ir noteikts regulas priekšmets, proti, noteikt pasākumus, lai aizsargātu vidi un cilvēku veselību, novēršot vai samazinot nelabvēlīgo ietekmi, ko varētu radīt atkritumu sūtījumi.

2. pantā ir izklāstīta šīs regulas darbības joma.

3. pantā ir ietvertas definīcijas.

II sadaļā ir ietverti noteikumi par sūtījumiem Savienības iekšienē tranzītā caur trešām valstīm vai bez tā.

4. pantā ir izklāstīti vispārējie procedūras noteikumi, kas attiecas uz atkritumu sūtījumiem Savienības iekšienē.

Šīs sadaļas **1. nodaļā** ir ietverti noteikumi, kas attiecas uz iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru.

5. pantā ir noteikts pienākums paziņotājam, plānojot atkritumu sūtīšanu saskaņā ar 4. panta 1. un 2. punktu, iesniegt paziņojuma pieprasījumu.

6. pantā ir noteiktas prasības, kas attiecas uz paziņojuma pieprasījumā iekļaujamo līgumu.

7. pantā ir noteikta prasība, kas attiecas uz finanšu garantiju, kura jāsniedz par paziņotajiem atkritumu sūtījumiem.

8. pantā ir izklāstītas procedūras darbības un termiņi papildu informācijas pieprasīšanai un iesniegšanai, lai pabeigtu paziņojuma pieprasījumu.

9. pantā ir izklāstītas procedūras darbības un termiņi kompetentajām iestādēm, lai tās pieņemtu lēmumu par to, vai piekrist vai iebilst plānotajiem sūtījumiem, kā pieprasīts paziņojumā.

10. pants paredz, ka attiecīgās kompetentās iestādes izstrādā nosacījumus attiecībā uz sūtījumu, par ko ir saņemta piekrišana.

11. pantā ir noteikts, ka likvidēšanai paredzētu atkritumu eksports ir aizliegts, ja vien nav izpildīti konkrēti nosacījumi, kuru gadījumā atkritumu sūtījumi var tikt apstiprināti.

12. pantā ir noteikti iemesli, pamatojoties uz kuriem kompetentā iestāde var iebilst atgūšanai paredzētu atkritumu sūtījumam.

13. pantā ir paredzēta iespēja izdot vispārējus paziņojumus, ja tie paši atkritumi tiek vairākkārt sūtīti uz to pašu apstrādes kompleksu.

14. pantā ir ietverti noteikumi par nosacījumiem attiecībā uz atgūšanas kompleksiem, par kuriem dalībvalstīs jādod iepriekšēja piekrišana, par šādu kompleksu savstarpēju atzīšanu dalībvalstīs un par īpašu paātrināto procedūru noteiktu atkritumu sūtīšanai uz šādiem kompleksiem.

15. pantā ir ietverti papildu noteikumi saistībā ar sūtījumiem, kas paredzēti atkritumu apstrādes starposma operācijām.

16. pantā ir ietvertas prasības pēc piekrišanas sūtījumiem.

17. pantā ir ietverti noteikumi par izmaiņām sūtījumā pēc piekrišanas.

Šīs sadaļas **2. nodaļu** veido **18. pants**, kurā ir paredzētas vispārīgas informācijas prasības attiecībā uz “zaļā saraksta” atkritumu sūtījumiem.

Šīs sadaļas **3. nodaļā** ir ietvertas vispārīgas prasības.

19. pantā ir noteikts aizliegums jaukt atkritumus sūtījuma laikā.

20. pantā ir ietverti dokumentu un informācijas glabāšanas noteikumi.

21. pantā ir ietverti noteikumi par paziņojumu publisku pieejamību.

Šīs sadaļas **4. nodaļā** ir noteikts pienākums ņemt atkritumus atpakaļ, un to veido **22.–25. pants**, kas paredz sūtījumu ņemšanu atpakaļ un ar to saistīto izmaksu segšanu.

Šīs sadaļas **5. nodaļā** ir ietverti vispārīgi administratīvie noteikumi.

26. pantā ir noteikts, ka šajā regulā paredzētā informācijas un dokumentu izdošana un apmaiņa ir jāveic elektroniski, un izklāstīti nosacījumi, ar kādiem šādas apmaiņas sistēmām ir jādarbojas.

27. pantā ir noteiktas valodas, kurās šīs regulas kontekstā ir izdodami dokumenti un paziņojumi.

28. pantā ir paredzētas piemērojamās procedūras prasības, kas jāievēro, ja rodas domstarpības par sūtīto atkritumu vai materiālu klasifikāciju. Tas arī paredz pilnvaras Komisijai pieņemt īstenošanas pasākumus, lai precizētu noteiktu veidu atkritumu klasifikāciju un lietotu preču un atkritumu nošķiršanu attiecībā uz noteiktiem priekšmetiem.

29. pantā ir noteiktas izmaksas, kas var būt jāsedz paziņotājiem.

30. pantā ir paredzētas pierobežas nolīgumu iespējas izņēmuma gadījumos.

Šīs sadaļas **6. nodaļā** ir ietverti noteikumi par sūtījumiem Savienības iekšienē tranzītā caur trešām valstīm.

31. pantā ir paredzēti konkrēti laikposmi, kuros attiecīgo trešo valstu kompetentā iestāde sniedz rakstisku piekrišanu, ja likvidēšanai paredzētu atkritumu sūtījumi Savienības iekšienē notiek tranzītā caur šīm trešām valstīm.

32. pantā ir paredzēti konkrēti laikposmi, kuros attiecīgo trešo valstu kompetentā iestāde sniedz rakstisku piekrišanu, ja atgūšanai paredzētu atkritumu sūtījumi Savienības iekšienē notiek tranzītā caur šīm trešām valstīm.

III sadaļu veido viens pants (**33. pants**), un tajā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizveido valsts režīms, kas attiecas uz atkritumu sūtījumiem vienas dalībvalsts iekšienē, lai nodrošinātu saskanību ar Savienības sistēmu.

IV sadaļā ir ietverti noteikumi par eksportu no Savienības uz trešām valstīm.

Šīs sadaļas **1. nodaļā** ir ietverti noteikumi par likvidēšanai paredzētu atkritumu eksportu no Savienības.

34. pantā ir paredzēts eksporta aizliegums, izņemot uz EBTA valstīm.

35. pantā ir paredzētas procedūras prasības, veicot eksportu uz EBTA valstīm. Šis pants *mutatis mutandis* atsaucas uz II sadaļu un paredz attiecīgus pielāgojumus un papildinājumus tajā izklāstītajiem noteikumiem. IV sadaļas 2. nodaļā paredzētie procedūras noteikumi atsaucas uz šo pantu.

Šīs sadaļas **2. nodaļā** ir ietverti noteikumi par atgūšanai paredzētu atkritumu eksportu no Savienības.

1. iedaļā ir ietverti noteikumi par bīstamo un citu noteiktu veidu atkritumu eksportu uz valstīm, kas nav ESAO dalībvalstis, **36. pantā** paredzot bīstamo un citu atkritumu eksporta aizliegumu no ES uz valstīm, kas nav ESAO dalībvalstis.

2. iedaļā ir ietverti noteikumi par nebīstamo atkritumu eksportu uz valstīm, kas nav ESAO dalībvalstis, **37.–40. pantā** paredzot nebīstamo atkritumu eksporta aizliegumu uz valstīm, kas nav ESAO dalībvalstis, izņemot gadījumu, kad valsts, kas nav ESAO dalībvalsts, paziņo par savu gatavību importēt šos atkritumus un pierāda spēju noteiktu veidu atkritumus apsaimniekot vidi saudzējošā veidā. Šajos pantos ir arī ietverta procedūra, kas jāievēro trešām valstīm, lai paziņotu par savu gatavību un spēju saņemt un apsaimniekot atkritumus, un paredzētas pilnvaras Komisijai novērtēt šos paziņojumus un publicēt to valstu sarakstu, kurām ir tiesības pieņemt noteiktu veidu “zaļā” saraksta atkritumus, kas eksportēti no Savienības.

3. iedaļā ir ietverti noteikumi par eksportu uz ESAO dalībvalstīm.

41. pantā ir ietvertas procedūras prasības atgūšanai paredzētu atkritumu eksportam uz ESAO dalībvalstīm ārpus Savienības. Šis pants *mutatis mutandis* atsaucas uz II sadaļu un uz 35. pantu un paredz attiecīgus pielāgojumus un papildinājumus tajā izklāstītajiem noteikumiem.

42. pantā ir paredzēts uz ESAO dalībvalstīm veiktā eksporta monitorings, kā arī piesardzības procedūra, kas jāpiemēro, ja, eksportējot atkritumus uz minētajām valstīm, rodas situācija, ka atkritumi netiek apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā. Šis pants paredz, ka gadījumā, ja atkritumi netiek apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā, Komisija ir pilnvarota veikt vajadzīgos pasākumus.

Šīs sadaļas **3. nodaļā** ir noteikti papildu pienākumi, kas attiecas uz atkritumu eksportu.

43. pantā ir noteikts eksportētāju pienākums nodrošināt, ka eksportētie atkritumi galamērķī tiek apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā.

44. pantā ir noteikts eksportētāju dalībvalstu pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šīs sadaļas noteikumi tiek pienācīgi īstenoti.

Šīs sadaļas **4. nodaļā** ir ietverti vispārīgi noteikumi.

45. pantā ir noteikts aizliegums eksportēt atkritumus uz Antarktiku.

46. pantā ir noteikts, ka likvidēšanai paredzētu atkritumu un atgūšanai paredzētu bīstamo atkritumu eksports uz aizjūras zemēm vai teritorijām ir aizliegts un ka uz citu atgūšanai paredzētu atkritumu eksportu *mutatis mutandis* piemēro II sadaļu.

V sadaļā ir ietverti noteikumi par importu Savienībā no trešām valstīm.

Šīs sadaļas **1. nodaļā** ir ietverti noteikumi par likvidēšanai paredzētu atkritumu importu Savienībā.

47. pantā ir noteikts importa aizliegums, izņemot importu no Bāzeles konvencijas līgumslēdzējas valsts vai valsts, ar ko noslēgts attiecīgais nolīgums, vai no citām teritorijām krīzes vai kara situācijās.

48. pantā ir noteiktas procedūras prasības attiecībā uz importu no Bāzeles konvencijas līgumslēdzējas valsts vai no citām teritorijām krīzes vai kara situācijās. Šis pants *mutatis mutandis* atsaucas uz II sadaļu un paredz attiecīgus pielāgojumus un papildinājumus tajā izklāstītajiem noteikumiem. IV sadaļas 2. nodaļā paredzētie procedūras noteikumi atsaucas uz šo pantu.

Šīs sadaļas **2. nodaļā** ir ietverti noteikumi par atgūšanai paredzētu atkritumu importu Savienībā.

49. pantā ir noteikts importa aizliegums, izņemot importu no ESAO lēmuma valsts vai Bāzeles konvencijas līgumslēdzējas valsts, vai valsts, ar kuru ir noslēgts attiecīgais nolīgums, vai no citām teritorijām krīzes vai kara situācijās.

50. pantā ir noteiktas procedūras prasības attiecībā uz importu no ESAO lēmuma valsts vai no citām teritorijām krīzes vai kara situācijās. Šis pants *mutatis mutandis* atsaucas uz II sadaļu un uz 45. pantu un paredz attiecīgus pielāgojumus un papildinājumus tajā izklāstītajiem noteikumiem.

51. pantā ir noteiktas procedūras prasības attiecībā uz importu no valsts, kam ESAO lēmums nav piemērojams un kas ir Bāzeles konvencijas līgumslēdzēja valsts, vai no citām teritorijām krīzes vai kara situācijās. Šis pants *mutatis mutandis* atsaucas uz 45. pantu.

Šīs sadaļas **3. nodaļā** ir noteikti papildu pienākumi.

52. pantā ir noteikts importētāju dalībvalstu pienākums nodrošināt importēto atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā un šāda importa aizliegums, ja ir iemesls uzskatīt, ka atkritumi netiks pienācīgi apsaimniekoti.

Šīs sadaļas **4. nodaļā** ir ietverti vispārīgi noteikumi.

53. pantā ir noteikts, ka importam no aizjūras zemēm vai teritorijām *mutatis mutandis* piemēro II sadaļu.

VI sadaļā ir ietverti noteikumi par tranzītu caur Savienību no trešām valstīm un uz tām.

54. pantā ir ietverti noteikumi par likvidēšanai paredzētu atkritumu tranzītu.

55. pantā ir ietverti noteikumi par atgūšanai paredzētu atkritumu tranzītu.

VII sadaļā ir ietverti noteikumi par šīs regulas izpildes panākšanu.

Šīs sadaļas **1. nodaļu** veido viens pants (**56. pants**), kurā ir paredzēts vispārējs pienākums visiem atkritumu sūtīšanā iesaistītajiem dalībniekiem veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visā atkritumu sūtīšanas periodā, kā arī atgūšanas un likvidēšanas laikā visi sūtītie atkritumi tiek apsaimniekoti, neapdraudot cilvēku veselību un vidi saudzējošā veidā.

Šīs sadaļas **2. nodaļā** ir ietverti noteikumi par šīs regulas izpildes panākšanu.

1. iedaļā ir aplūkotas dalībvalstu veiktās izpildes panākšanas darbības.

57. pantā ir ietverti noteikumi par inspekcijām.

58. pantā ir ietverti noteikumi par dokumentiem un pierādījumiem.

59. pantā ir ietverti noteikumi par dalībvalstu inspekciju plāniem.

60. pantā ir ietverti noteikumi par sankcijām.

61. pantā ir ietverti noteikumi par sadarbību izpildes panākšanas jomā valsts līmenī.

62. pantā ir ietverti noteikumi par dalībvalstu sadarbību izpildes panākšanas jomā.

63. pantā ir ietverti noteikumi par atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupu.

2. iedaļā ir aplūkotas Komisijas veiktās izpildes panākšanas darbības šīs regulas kontekstā.

VIII sadaļā ir ietverti nobeiguma noteikumi.

69. pantā ir ietverti noteikumi par dalībvalstu ziņošanas pienākumiem.

70. pantā ir ietverti noteikumi par starptautisko sadarbību.

71. pantā ir ietverti noteikumi par kompetento iestāžu nozīmēšanu dalībvalstīs.

72. pantā ir ietverti noteikumi par korespondentu nozīmēšanu.

73. pantā ir ietverti noteikumi par ievešanas Savienībā un izvešanas no Savienības muitas iestāžu nozīmēšanu.

74. pantā ir ietverti noteikumi attiecībā uz paziņojumu un informāciju par nozīmēšanu.

75. pantā ir ietverti noteikumi par šīs regulas I–X pielikuma grozīšanu.

76. un 77. pantā ir izklāstīti nosacījumi attiecībā uz Komisijas deleģēto un īstenošanas aktu pieņemšanu.

Ar **78. pantu** ir grozīta Regula (ES) Nr. 1257/2013, lai to un šo regulu saskaņotu ar Savienības un tās dalībvalstu piemērojamajām starptautiskajām saistībām attiecībā uz nolietotiem kuģiem.

Ar **79. pantu** ir grozīta Regula (ES) 2020/1056, lai atjauninātu šajā regulā sniegtās atsauces uz atkritumu pārvaldījumu dokumentiem.

80. pantā ir paredzēta šīs regulas pārskatīšana 2034. gadā.

81. pantā ir paredzēti atcelšanas un pārejas noteikumi.

82. pantā ir paredzēta šīs regulas stāšanās spēkā un piemērošana.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA**par atkritumu sūtījumiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1257/2013 un Regulu (ES) 2020/1056**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu³⁰,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Savienības līmenī ir jānosaka noteikumi, kuri aizsargātu vidi un cilvēka veselību no nelabvēlīgās ietekmes, ko var radīt atkritumu sūtījumi. Šiem noteikumiem būtu arī jāpalīdz veicināt atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK³¹ 4. pantā noteikto atkritumu hierarhiju, kā arī samazināt resursu izmantošanas vispārējo ietekmi un uzlabot šādas izmantošanas efektivitāti, kas ir būtiska pārejai uz aprites ekonomiku.
- (2) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006³² pēdējo 15 gadu laikā ir panākti būtiski uzlabojumi nolūkā aizsargāt vidi un cilvēka veselību no nelabvēlīgās ietekmes, ko var radīt atkritumu sūtījumi. Tomēr Komisijas veiktajā minētās regulas izvērtējumā³³ arī atklātas vairākas problēmas un nepilnības, kas jānovērš ar jauniem regulatīvajiem noteikumiem.
- (3) Eiropas zaļajā kursā³⁴ ir izklāstīts vērienīgs plāns Savienības pārveidei par ilgtspējīgu, resursefektīvu un klimatneitrālu ekonomiku. Tajā Komisija aicināta pārskatīt Regulā

³⁰ OV C , , . lpp.

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

³³ *Commission Staff Working Document on the evaluation of Regulation (EC) No 1013/2006 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 on shipments of waste (SWD(2020) 27 final).*

³⁴ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Eiropas zaļais kurss" (COM(2019) 640 final).

(EK) Nr. 1013/2006 paredzētos Savienības noteikumus par atkritumu sūtījumiem. Vajadzība rīkoties uzsvērtā arī 2020. gada martā pieņemtajā Jaunajā aprites ekonomikas rīcības plānā³⁵: tajā prasīts nodrošināt, ka tiek atviegloti atkalizmantošanai un reciklēšanai paredzētu atkritumu sūtījumi, ka Savienība savas atkritumu problēmas neeksportē uz trešām valstīm un ka tiek sekmīgāk risināta nelikumīgu atkritumu sūtījumu problēma. Papildus vidiskajiem un sociālajiem ieguvumiem tas varētu arī mazināt ES stratēģisko atkarību no izejmateriāliem. Pārskatīt pašreizējos Regulā (EK) Nr. 1013/2006 paredzētos Savienības noteikumus par atkritumu sūtījumiem aicinājusi arī Padome³⁶ un Eiropas Parlaments³⁷.

- (4) Regula (EK) Nr. 1013/2006 jau ir vairākkārt grozīta, un tajā jāizdara vēl citi būtiski grozījumi, lai nodrošinātu Eiropas zaļā kursa un jaunā aprites ekonomikas rīcības plāna rīcībpolitikas mērķu sasniegšanu. Tāpēc Regula (EK) Nr. 1013/2006 būtu jāaizstāj ar jaunu regulu.
- (5) Šī regula papildina Savienības vispārīgos tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu, piemēram, Direktīvu 2008/98/EK. Tajā ir atsauces uz definīcijām minētajā direktīvā, arī atkritumu un vispārīgo atkritumu apsaimniekošanas operāciju definīcijām. Tajā ir arī ietvertas vairākas papildu definīcijas, kuras atvieglos šīs regulas vienādu piemērošanu.
- (6) Ar šo regulu Savienības līmenī tiek īstenota 1989. gada 22. marta Bāzeles Konvencija par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu³⁸ (“Bāzeles konvencija”). Bāzeles konvencijas mērķis ir aizsargāt cilvēka veselību un vidi no nelabvēlīgās ietekmes, kas rodas no bīstamo atkritumu un citu atkritumu radīšanas, kā arī no to pārrobežu pārvietošanas un apsaimniekošanas. Savienība ir Bāzeles konvencijas puse kopš 1994. gada³⁹.
- (7) Ar šo regulu Savienības līmenī tiek arī īstenots Bāzeles konvencijas grozījums⁴⁰ (Aizlieguma grozījums), kas tika pieņemts 1995. gadā un starptautiskā līmenī stājās spēkā 2019. gada 5. decembrī. Aizlieguma grozījumā ir noteikts vispārējs aizliegums galīgai likvidēšanai, atkalizmantošanai, reciklēšanai un atgūšanai paredzētus bīstamos atkritumus eksportēt no valstīm, kas ir uzskaitītas Bāzeles konvencijas VII pielikumā, uz visām pārējām valstīm. Savienība Aizlieguma grozījumu ir ratificējusi un īsteno kopš 1997. gada⁴¹.

---

³⁵ Komisijas 2020. gada 11. marta paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns. Par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu” (COM(2020) 98 final).

³⁶ Padomes secinājumi “Padarīt atveseļošanu aprītīgu un zaļu” (13852/20 OJ CONS 34).

³⁷ Eiropas Parlamenta 2021. gada 10. februāra rezolūcija par jaunu aprites ekonomikas rīcības plānu (2020/2077(INI)).

³⁸ OV L 39, 16.2.1993., 3. lpp.

³⁹ Padomes Lēmums 93/98/EEK (1993. gada 1. februāris) par slēdzienu Kopienas vārdā attiecībā uz Konvenciju par bīstamo atkritumu starptautisko pārvadājumu un to apglabāšanas kontroli (Bāzeles Konvencija) (OV L 39, 16.2.1993., 1. lpp.).

⁴⁰ Grozījums Bāzeles konvencijā (“Aizlieguma grozījums”), kas pieņemts ar Bāzeles konvencijas pušu Lēmumu III/1.

⁴¹ Padomes Lēmums 97/640/EK (1997. gada 22. septembris) attiecās uz Aizlieguma grozījuma apstiprināšanu Kopienas vārdā (OV L 272, 4.10.1997., 45. lpp.), un ar Padomes Regulu (EK) Nr. 120/97 (1997. gada 20. janvāris) tika grozīta Regula (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās (OV L 22, 24.1.1997., 14. lpp.).

- (8) 2020. gada oktobrī Savienība saskaņā ar Bāzeles konvencijas 11. pantu Bāzeles konvencijas sekretariātam iesniedza paziņojumu par atkritumu sūtījumiem Savienības iekšienē. Tāpēc saskaņā ar minēto pantu Savienība varētu noteikt īpašus noteikumus, kas piemērojami ES iekšējiem atkritumu sūtījumiem, kuri nav vidi mazāk saudzējoši nekā paredzēts Bāzeles konvencijā.
- (9) Ņemot vērā, ka Savienība ir apstiprinājusi ESAO Padomes 1992. gada 30. marta Lēmumu par atgūšanai paredzētu atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli⁴² ("ESAO lēmums"), minētā lēmuma saturs, arī tā grozījumi, jāiestrādā Savienības tiesību aktos.
- (10) Ir svarīgi atkritumu sūtījumu uzraudzību un kontroli organizēt un reglamentēt tā, lai tiktu ņemta vērā vajadzība saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un cilvēku veselību, kā arī tiktu nodrošināta noteikumu par atkritumu sūtījumiem vienāda piemērošana visā Savienībā.
- (11) Jāizvairās no dublēšanās ar piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem par tādu noteiktu materiālu pārvadāšanu, ko saskaņā ar šo regulu varētu klasificēt kā atkritumus.
- (12) To atkritumu sūtījumi, kurus radījuši bruņotie spēki vai palīdzības organizācijas un kurus noteiktās situācijās importē Savienībā (arī tranzītā Savienības iekšienē, kad atkritumus ievē Savienībā), no šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz. Attiecībā uz šādiem sūtījumiem būtu jāievēro starptautisko tiesību un starptautisko nolīgumu prasības. Šādos gadījumos par sūtījumu un tā galamērķi būtu iepriekš jāinformē tranzīta kompetentā iestāde un galamērķa kompetentā iestāde Savienībā.
- (13) Jāizvairās no dublēšanās ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009⁴³, kurā jau ir ietvertas prasības, kas attiecas uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vispārēju pārsūtīšanu, plūsmu novirzīšanu un pārvietošanu (savākšanu, pārvadāšanu, pārkraušanu, pārstrādi, izmantošanu, atgūšanu vai likvidēšanu, uzskaiti, pavaddokumentiem un izsekojamību) Savienības iekšienē, ievēdot tajā un izvedot no tās.
- (14) Uz lieliem tirdzniecības kuģiem, kas kuģo ar Savienības dalībvalsts karogu un kas no Regulas (EK) Nr. 1013/2006 piemērošanas jomas bija izslēgti, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1257/2013⁴⁴. Tomēr, tā kā nesen starptautiskā līmenī stājās spēkā Aizlieguma grozījums, tad, lai nodrošinātu Savienības tiesiskā režīma stingru juridisko saderību ar starptautiskajām saistībām, ir jānodrošina, ka kuģiem, kuri ietilpst Regulas (ES) Nr. 1257/2013 darbības jomā un kuri Savienībā kļūst par atkritumiem, tiek piemēroti relevantie Savienības atkritumu sūtījumu noteikumi, ar kuriem īsteno Aizlieguma grozījumu. Tajā pašā laikā Regula (ES) Nr. 1257/2013 ir jāgroza, lai precizētu, ka kuģi, kuri ietilpst minētās regulas darbības jomā un kuri Savienībā kļūst par atkritumiem, tiek reciklēti tikai saskaņā ar minēto regulu izveidotajā Eiropas kuģu reciklēšanas kompleksu (regulā: pārstrādes rūpnīcu)

---

⁴² OECD/LEGAL/0266.

⁴³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1257/2013 (2013. gada 20. novembris) par kuģu pārstrādi un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1013/2006 un Direktīvu 2009/16/EK (OV L 330, 10.12.2013., 1. lpp.).

sarakstā iekļautajos kompleksos, kuri atrodas Bāzeles konvencijas VII pielikumā uzskaitītajās valstīs.

- (15) Lai gan atkritumu sūtījumu uzraudzība un kontrole dalībvalsts iekšienē ir attiecīgās dalībvalsts pārziņā, valstu sistēmām, kuras aptver atkritumu sūtījumus, būtu jāņem vērā vajadzība panākt saskaņību ar Savienības sistēmu, lai nodrošinātu augstu vides un cilvēka veselības aizsardzības līmeni.
- (16) Attiecībā uz to atkritumu sūtījumiem, kuri nav uzskaitīti šīs regulas III, IIIA vai IIIB pielikumā un ir paredzēti atgūšanas operācijām, ir lietderīgi nodrošināt optimālu uzraudzību un kontroli, prasot par šādiem sūtījumiem saņemt iepriekšēju rakstisku piekrišanu. Šādai procedūrai savukārt būtu jāietver iepriekšējas paziņošanas procedūra, kas ļautu pienācīgi informēt kompetentās iestādes, lai tās varētu veikt visus cilvēka veselības un vides aizsardzībai vajadzīgos pasākumus. Tas arī ļautu šīm iestādēm pret šādiem sūtījumiem izteikt pamatotus iebildumus.
- (17) Lai palīdzētu īstenot Direktīvas 2008/98/EK noteikumus, kuru mērķis ir veicināt atkritumu dalīto savākšanu un samazināt jauktu sadzīves atkritumu apjomu, jauktu sadzīves atkritumu sūtījumi uz citu dalībvalsti būtu jāpakļauj rūpīgai pārbaudei. Turklāt, lai palīdzētu sasniegt Direktīvā 2008/98/EK un Padomes Direktīvā 1999/31/EK⁴⁵ nospraustos mērķrādītājus, proti, palielināt atkritumu reciklēšanas apjomus un samazināt likvidēšanas apjomus, likvidēšanai paredzētu atkritumu sūtījumi uz citu dalībvalsti visumā būtu jāaizliedz. Likvidēšanai paredzētu atkritumu sūtījumi būtu jāatļauj tikai izņēmuma gadījumos. Šajos gadījumos dalībvalstīm būtu jāņem vērā tuvuma un pašpietiekamības principi Savienības un valsts līmenī saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un jo īpaši tās 16. pantu, kā arī princips, ka atgūšana ir prioritāra. Turklāt dalībvalstīm būtu jāspēj nodrošināt, ka atkritumu apsaimniekošanas kompleksi, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES⁴⁶, piemēro minētajā direktīvā definētos labākos pieejamos tehniskos paņēmienus saskaņā ar kompleksa atļauju un ka atkritumi tiek apstrādāti saskaņā ar Savienības tiesību aktos noteiktajām cilvēka veselības un vides aizsardzības prasībām attiecībā uz likvidēšanas operācijām.
- (18) Attiecībā uz to atkritumu sūtījumiem, kuri ir uzskaitīti šīs regulas III, IIIA vai IIIB pielikumā un ir paredzēti atgūšanas operācijām, ir lietderīgi nodrošināt minimālo uzraudzības un kontroles līmeni, proti, jānosaka, ka šādiem sūtījumiem jāpievieno noteikta informācija par sūtījumos iesaistītajām personām un valstīm, attiecīgo atkritumu apraksts un daudzums, atgūšanas operācija, uz kuru atkritumi tiek sūtīti, un informācija par kompleksiem, kuros tiks veikta resursu atgūšana no atkritumiem.
- (19) Ir jānosaka, ar kādu pamatojumu dalībvalstis var iebilst pret atgūšanai paredzētu atkritumu sūtījumiem. Šādu sūtījumu gadījumā dalībvalstīm būtu jāspēj nodrošināt, ka atkritumu apsaimniekošanas kompleksi, uz kuriem attiecas Direktīva 2010/75/EK, piemēro minētajā direktīvā noteiktos labākos pieejamos tehniskos paņēmienus saskaņā ar kompleksa atļauju. Turklāt dalībvalstīm būtu jāspēj nodrošināt, ka atkritumi tiek apstrādāti saskaņā ar Savienības tiesību aktos noteiktajām cilvēka veselības un vides aizsardzības prasībām attiecībā uz atgūšanas operācijām un ka, ņemot vērā Direktīvas 2008/98/EK 16. pantu, atkritumi tiek apstrādāti saskaņā ar atkritumu

---

⁴⁵ Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

⁴⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

apsaimniekošanas plāniem, kas izstrādāti atbilstīgi minētajai direktīvai nolūkā nodrošināt Savienības tiesību aktos noteikto juridiski saistošo atgūšanas vai reciklēšanas pienākumu izpildi.

- (20) Juridiskās noteiktības labad un lai nodrošinātu šīs regulas vienādu piemērošanu un pareizu iekšējā tirgus darbību, ir jāparedz procesuālās darbības un piesardzības pasākumi, kas jāveic, ja paziņotājs vēlas sūtīt atkritumus, kuriem piemērojama iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra. Tāpat saskaņā ar Bāzeles konvencijas 6. panta 11. punktu ir jānodrošina, ka izmaksas, kas rodas situācijās, kad atkritumu sūtījumu, uz kuru attiecas iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra, nevar pabeigt vai tas ir nelikumīgs, sedz relevantie operatori. Šajā nolūkā paziņotājam attiecībā uz katru šādu atkritumu sūtījumu būtu jānodibina finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums.
- (21) Lai samazinātu administratīvo slogu publiskā un privātā sektora operatoriem, kuri iesaistīti atkritumu sūtījumos uz kompleksiem, kas atzīti par tādiem, kuri saņēmuši iepriekšēju piekrišanu, ir jānosaka nosacījumi, ar kādiem var tikt piešķirts statuss “komplekss, kurš saņēmis iepriekšēju piekrišanu”; tas nodrošinās to savstarpēju atzīšanu visās dalībvalstīs un palīdzēs saskaņot prasības atkritumu sūtīšanai uz šiem kompleksiem.
- (22) Lai mazinātu kavējumus atkritumu sūtījumu paziņojumu apstrādē un atvieglotu informācijas apmaiņu starp relevantajām iestādēm, informācijas un datu sniegšana un apmaiņa par atsevišķiem atkritumu sūtījumiem Savienības iekšienē ir jāveic elektroniski. Turklāt Komisija ir jāpilnvaro noteikt procesuālas un operacionālas prasības, kas vajadzīgas, lai praktiski ieviestu sistēmas, ar kurām nodrošina šo elektronisko informācijas iesniegšanu un apmaiņu (piemēram, prasības attiecībā uz savstarpēju savienojamību, arhitektūru un drošību). Ir arī jāparedz pietiekams laiks, lai kompetentās iestādes dalībvalstīs un ekonomikas dalībnieki varētu sagatavoties pārejai no Regulā (EK) Nr. 1013/2006 noteiktās papīra formātā balstītās pieejas uz informācijas un dokumentu elektronisku apmaiņu. Tādēļ šis jaunais pienākums būtu jāsamazina 24 mēnešus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.
- (23) Ekonomikas dalībniekiem, kuri iesaistīti atkritumu pārvadāšanā, būtu jāļauj izmantot ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1056⁴⁷ izveidoto vidi, lai atkritumu pārvadāšanas laikā apmainītos ar šajā regulā prasīto informāciju, un būtu jānodrošina, ka šajā regulā paredzētās sistēmas un kravu pārvadājumu elektroniskās informācijas apmaiņas vide ir sadarbspējīgas.
- (24) Lai atvieglotu darbu, ko šīs regulas īstenošanas vajadzībām veic muitas iestādes, ir svarīgi, lai tad, kad būs paveikti visi tehniskie darbi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu darbināmību, Komisijas darbinātā centrālā sistēma, ar ko nodrošina informācijas un dokumentu elektronisku iesniegšanu un apmaiņu, būtu sadarbspējīga ar Eiropas Savienības vienloga vidi muitas jomā, kura pašlaik tiek veidota Savienības līmenī⁴⁸.
- (25) Kompetentajām iestādēm trešās valstīs būtu jāspēj informāciju un dokumentus, kas vajadzīgi šajā regulā noteikto procesuālo prasību izpildei, izdot (un apmainīties ar tiem) elektroniski, izmantojot Savienības līmenī darbināto sistēmu, ja šīs iestādes to

---

⁴⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1056 (2020. gada 15. jūlijs) par kravu pārvadājumu elektronisku informāciju (OV L 249, 31.7.2020., 33. lpp.).

⁴⁸ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Savienības vienloga vidi muitas jomā un groza Regulu (ES) Nr. 952/2013, COM(2020) 673 final.

vēlas un atbilst prasībām, kas jāizpilda, lai minētajā sistēmā varētu apmainīties ar datiem.

- (26) Lai nodrošinātu atkritumu sūtījumu izsekojamību un neapdraudētu pāri robežām sūtīto atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā, būtu jāaizliedz no sūtījuma sākuma līdz atkritumu saņemšanai atgūšanas vai likvidēšanas operācijas vietā atkritumus jaukt ar citiem atkritumiem.
- (27) Lai atvieglotu šajā regulā noteikto pienākumu izpildes panākšanu, atkritumu sūtījumam vajadzīgie dokumenti un informācija ekonomikas dalībniekiem un kompetentajām iestādēm ir jāglabā vismaz piecus gadus no sūtījuma sākuma datuma.
- (28) Dalībvalstīm saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) 1998. gada 25. jūnija Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija)⁴⁹ būtu jānodrošina, ka relevantās kompetentās iestādes ar piemērotiem līdzekļiem dara publiski pieejamu informāciju par paziņojumiem par sūtījumiem, kuriem tās devušas piekrišanu, kā arī informāciju par atkritumu sūtījumiem, kam piemērojamas šīs regulas vispārīgās informācijas prasības, ja šāda informācija saskaņā ar valsts vai Savienības tiesību aktiem nav konfidenciāla.
- (29) Lai īstenotu Bāzeles konvencijas 9. panta 2., 3. un 4. punktā noteiktās prasības, būtu jāuzliek pienākums atkritumus no sūtījuma, kuru nevar pabeigt, kā paredzēts, vest atpakaļ uz nosūtīšanas valsti vai atgūšanu vai likvidēšanu veikt alternatīvā veidā. Tāpat būtu jānosaka, ka personai, kuras rīcība ir bijusi par iemeslu nelikumīgam sūtījumam, attiecīgie atkritumi ir obligāti jāņem atpakaļ vai jāveic alternatīvi atgūšanas vai likvidēšanas pasākumi un jāsedz ar atpakaļņemšanu saistītās izmaksas. Ja tas nav iespējams, nosūtīšanas vietas un galamērķa kompetentajām iestādēm attiecīgā gadījumā būtu jāsadarbojas, lai nodrošinātu attiecīgo atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā.
- (30) Lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes spēj pareizi apstrādāt dokumentus, kas tām iesniegti saistībā ar atkritumu sūtījumu, ir jānosaka, ka paziņotājam ir pienākums pēc kompetento iestāžu pieprasījuma nodrošināt šo dokumentu oficiāli apliecinātu tulkojumu iestādēm pieņemamā valodā.
- (31) Lai izvairītos no atkritumu vai preču sūtījumu traucējumiem sakarā ar to, ka kompetentās iestādes nevar vienoties par attiecīgo atkritumu vai preču statusu, ir jānosaka procedūra šādu domstarpību risināšanai. Šajā sakarā ir svarīgi, ka kompetentās iestādes savus lēmumus balsta uz Direktīvas 2008/98/EK noteikumiem, kas attiecas blakusproduktu noteikšanu un stadiju, kad atkritumi vairs nav atkritumi. Tāpat jānosaka procedūra, ar ko risināt kompetento iestāžu domstarpības par to, vai atkritumiem būtu vai nebūtu jāpiemēro paziņošanas procedūra. Turklāt, lai visā Savienībā labāk saskaņotu nosacījumus, saskaņā ar kuriem atkritumiem būtu jāpiemēro paziņošanas procedūra, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka kritērijus, pēc kuriem konkrētus atkritumus klasificē kā tādus, kuri ietilpst šīs regulas relevantajos pielikumos, un tie noteiks, vai atkritumiem ir vai nav jāpiemēro paziņošanas procedūra. Turklāt, lai nepieļautu, ka atkritumi tiek nepatiesi deklarēti kā lietotas preces, un nodrošinātu juridisko skaidrību, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka kritērijus, pēc kuriem lietotas

⁴⁹ OV L 124, 17.5.2005., 4. lpp.

preces atšķir no atkritumiem un kuri piemērojami konkrētām precēm, kam šāds nošķirums ir svarīgs, jo īpaši attiecībā uz to eksportu no Savienības.

- (32) Lai pārvaldes iestādes varētu ierobežot publiskos izdevumus, kas saistīti ar atkritumu sūtīšanas procedūru apstrādi un šīs regulas izpildes panākšanu, ir jāparedz iespēja, ka atbilstīgas un proporcionālas administratīvās izmaksas, kas saistītas ar šīm procedūrām, kā arī uzraudzību, analīzēm un inspekcijām, ir jāsedz paziņotājam.
- (33) Lai samazinātu administratīvo slogu un izņēmuma gadījumos, kas attiecas uz konkrētām ģeogrāfiskām vai demogrāfiskām situācijām, dalībvalstis attiecībā uz pārrobežu sūtījumiem uz tuvāko piemēroto kompleksu, kas atrodas pierobežā starp abām iesaistītajām dalībvalstīm, var noslēgt divpusējus nolīgumus, ar kuriem atvieglo noteiktu atkritumu plūsmu sūtījumu paziņošanas procedūru. Dalībvalstij vajadzētu būt arī iespējai šādus nolīgumus noslēgt ar valsti, kas ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu puse, kā arī situācijā, kad atkritumi tiek sūtīti no nosūtīšanas valsts un tajā tiek apstrādāti, bet tos sūta tranzītā caur citu dalībvalsti.
- (34) Lai attiecīgajās valstīs aizsargātu vidi, ir jāprecizē tā eksporta aizlieguma tvērums, kurš noteikts saskaņā ar Bāzeles konvenciju un attiecas uz jebkuru tādu atkritumu eksportu no Savienības, kuri paredzēti likvidēšanai trešā valstī, kas nav EBTA (Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas) valsts.
- (35) Valstis, kas ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu puses, var pieņemt kontroles procedūras, kas paredzētas sūtījumiem Savienības iekšienē. Šādos gadījumos sūtījumiem starp Savienību un šīm valstīm būtu jāpiemēro tādi paši noteikumi, kādus piemēro sūtījumiem Savienības iekšienē.
- (36) Lai attiecīgajās valstīs aizsargātu vidi, saskaņā ar Bāzeles konvenciju ir jāprecizē tā aizlieguma tvērums, kurš attiecas uz atgūšanai paredzētu bīstamo atkritumu eksportu uz trešām valstīm, kurām ESAO lēmums nav piemērojams. Protī, jāprecizē to atkritumu saraksts, uz kuriem attiecas minētais aizliegums, un jānodrošina, lai tajā būtu iekļauti arī atkritumi, kas uzskaitīti Bāzeles konvencijas II pielikumā, proti, no mājsaimniecībām savāktie atkritumi, mājsaimniecības atkritumu incinerācijas atlikas un grūti reciklējami plastmasas atkritumi.
- (37) Ir jāpieņem stingri noteikumi attiecībā uz atgūšanai paredzētu nebīstamo atkritumu eksportu uz trešām valstīm, kurām ESAO lēmums nav piemērojams, lai nodrošinātu, ka minētie atkritumi šajās valstīs nenodara kaitējumu videi un sabiedrības veselībai. Saskaņā ar minētajiem noteikumiem eksports no Savienības būtu atļaujams tikai uz valstīm, kas iekļautas sarakstā, ko izveidos un atjauninās Komisija, ar nosacījumu, ka minētās valstis būs iesniegušas pieprasījumu Komisijai, apliecinot savu gatavību saņemt noteiktus nebīstamos atkritumus no Savienības un pierādot spēju apsaimniekot šādus atkritumus vidi saudzējošā veidā, balstoties uz šajā regulā noteiktajiem kritērijiem. Eksports uz valstīm, kas nav iekļautas minētajā sarakstā, būtu jāaizliedz. Lai nodrošinātu pietiekamu laiku pārejai uz šo jauno režīmu, būtu jāparedz trīs gadu pārejas periods no šīs regulas vispārējās piemērošanas dienas.
- (38) Uz valstīm, kurām ESAO lēmums ir piemērojams, attiecas ESAO noteiktie noteikumi un sniegtie ieteikumi par atkritumu sūtīšanu un apsaimniekošanu, un atkritumu apsaimniekošanas standarti šajās valstīs parasti ir augstāki nekā valstīs, kurām ESAO lēmums nav piemērojams. Tomēr ir svarīgi, ka valstīs, kurām ESAO lēmums ir piemērojams, atgūšanai paredzētu nebīstamo atkritumu eksports no Savienības nenodarītu kaitējumu videi un sabiedrības veselībai. Tādēļ ir jāizveido mehānisms, ar kuru monitorēt nebīstamo atkritumu sūtījumus uz šādām valstīm. Ja nebīstamo

atkritumu eksports no Savienības uz attiecīgo valsti īsā laikā ir būtiski pieaudzis un trūkst informācijas, kas pierādītu attiecīgās valsts spēju atgūt resursus no šiem atkritumiem vidi saudzējošā veidā, Komisijai ar attiecīgo valsti būtu jāuzsāk dialogs, un, ja informācija nav pietiekama, lai pierādītu, ka resursu atgūšana no šiem atkritumiem tiek veikta vidi saudzējošā veidā, tai vajadzētu būt pilnvarotai šādu eksportu apturēt.

- (39) Būtu jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un citiem Savienības tiesību aktiem par atkritumiem Savienības iekšienē sūtītie atkritumi, kā arī Savienībā importētie atkritumi visā sūtījuma laikā, arī atgūšanas un likvidēšanas laikā galamērķa valstī, tiek apsaimniekoti, neapdraudot cilvēka veselību un neizmantojot procesus un metodes, kas varētu kaitēt videi. Tāpat arī jānodrošina, ka visā sūtījumā laikā, arī atgūšanas un likvidēšanas laikā trešā galamērķa valstī, vidi saudzējošā veidā tiek apsaimniekoti no Savienības eksportētie atkritumi. Šajā nolūkā būtu jāievieš pienākums atkritumu eksportētājiem nodrošināt, ka kompleksā, kas saņem atkritumus trešā galamērķa valstī, neatkarīga trešā puse ir veikusi auditu, pirms uz minēto kompleksu tiek eksportēti atkritumi. Minētā audita mērķis ir verificēt attiecīgā kompleksa atbilstību šajā regulā noteiktajiem specifiskajiem kritērijiem, lai nodrošinātu, ka atkritumi tiks apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā. Ja auditā tiek secināts, ka šajā regulā noteiktos kritērijus attiecīgais komplekss nav izpildījis, eksportētājs nedrīkstētu būt tiesīgs eksportēt atkritumus uz šo kompleksu. Šis pienākums būtu jāpiemēro kompleksiem visās trešās valstīs, arī tajās, kas ir ESAO dalībvalstis. ESAO lēmumā ir noteikts, ka uz citu ESAO dalībvalsti eksportētie atkritumi *“ir paredzēti atgūšanas operācijām atgūšanas kompleksā, kas resursu atgūšanu no atkritumiem veic vidi saudzējošā veidā saskaņā ar valsts tiesību aktiem, noteikumiem un praksi, kas piemērojama attiecīgajam kompleksam”*. ESAO lēmumā nav ietverti nekādi elementi vai kritēriji, kas norādītu, kā īstenot šo prasību attiecībā uz atkritumu *“apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā”*. Tā kā nav vienotu kritēriju, kuri definētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem attiecīgajos kompleksos veicama resursu atgūšana no atkritumiem, ir jānovērš risks, ka atkritumi, ko no ES eksportē uz ESAO dalībvalstīm, atsevišķos kompleksos varētu tikt apsaimniekoti nepareizi, tāpēc kompleksiem, kas atrodas šajās valstīs, būtu jāpiemēro šajā regulā paredzētās audita prasības.
- (40) Ņemot vērā, ka saskaņā ar Bāzeles konvencijas 4. panta 1. punktu katra konvencijas puse ir tiesīga aizliegt bīstamo atkritumu vai minētās konvencijas II pielikumā uzskaitīto atkritumu importu, likvidēšanai paredzētu atkritumu imports Savienībā būtu jāatļauj tad, ja eksportētājvalsts ir minētās konvencijas puse. Atgūšanai paredzētu atkritumu imports Savienībā būtu jāatļauj tad, ja eksportētājvalsts ir valsts, uz kuru attiecas ESAO lēmums vai kura ir Bāzeles konvencijas puse. Pārējos gadījumos imports būtu jāatļauj tikai tad, ja eksportētājvalstij ir saistoši divpusēji vai daudzpusēji nolīgumi vai vienošanās, kas ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem un ir saskaņā ar Bāzeles konvencijas 11. pantu, izņemot tad, ja tas nav iespējams krīzes, miera atjaunošanas, miera uzturēšanas vai kara situācijās.
- (41) Šajā regulā būtu jāatspoguļo Padomes Lēmumā 2013/755/ES⁵⁰ noteiktie noteikumi par atkritumu eksportu un importu uz un no aizjūras zemēm un teritorijām.

⁵⁰ Padomes Lēmums 2013/755/ES (2013. gada 25. novembris) par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Savienību (*“Lēmums par aizjūras asociāciju”*) (OV L 344, 19.12.2013., 1.–118. lpp.).

- (42) Atsevišķos gadījumos, kad sūtījumi Savienības iekšienē notiek tranzītā caur trešām valstīm, būtu jāpiemēro īpaši noteikumi par trešo valstu piekrišanas procedūru. Ir arī jāpieņem īpaši noteikumi par procedūrām, kuras piemērojamas atkritumu tranzītam caur Savienību no un uz trešām valstīm.
- (43) Vides apsvērumu dēļ un ņemot vērā Antarktīkas īpašo statusu, šī regula skaidri aizliedz atkritumu eksportu uz minēto teritoriju.
- (44) Lai nodrošinātu šīs regulas saskaņotu īstenošanu un izpildes panākšanu, ir jānosaka dalībvalstu pienākumi veikt atkritumu sūtījumu inspekcijas. Ir vajadzīga arī pienācīga atkritumu sūtījumu inspekciju plānošana, lai noteiktu, kādi resursi nepieciešami inspekcijām, un lai patiesi atturētu no nelikumīgu sūtījumu veikšanas. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 dalībvalstīm bija jānodrošina, ka līdz 2017. gada 1. janvārim tajās ir izstrādāti atkritumu sūtījumu inspekciju plāni. Lai veicinātu ar inspekciju plāniem saistīto noteikumu konsekventāku piemērošanu un nodrošinātu saskaņotu pieeju inspekcijām visā Savienībā, dalībvalstīm savi inspekciju plāni būtu jāpaziņo Komisijai, kuras uzdevums būtu šos plānus izskatīt un attiecīgā gadījumā sniegt ieteikumus uzlabojumiem.
- (45) Dalībvalstīs pastāv atšķirīgi noteikumi par to, cik lielas ir dalībvalstīs notiekošajās inspekcijās iesaistīto iestāžu pilnvaras un iespējas pieprasīt pierādījumus, lai pārliecinātos par sūtījumu likumību. Šādi pierādījumi cita starpā varētu attiekties uz to, vai viela vai priekšmets ir atkritumi, vai atkritumi ir pareizi klasificēti un vai atkritumi tiks nosūtīti uz kompleksiem, kas veic atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā saskaņā ar šo regulu. Tāpēc šajā regulā būtu jāparedz, ka iestādēm, kuras ir iesaistītas inspekcijās dalībvalstīs, ir iespēja pieprasīt šādus pierādījumus. Šādus pierādījumus var pieprasīt, vai nu uz vispārīgu noteikumu pamata, vai arī katrā gadījumā atsevišķi. Ja šādus pierādījumus nedara pieejamus vai tie netiek uzskatīti par pietiekamiem, attiecīgās vielas vai priekšmeta pārvadājums vai attiecīgais atkritumu sūtījums būtu jāuzskata par nelikumīgu sūtījumu un ar to būtu jārīkojas saskaņā ar šīs regulas relevantajiem noteikumiem.
- (46) Dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par administratīvām sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un jānodrošina, ka tiek panākta minēto noteikumu izpilde. Paredzētajām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Regulas (EK) Nr. 1013/2006 izvērtējumā tika konstatēts, ka viens no trūkumiem ir tas, ka valstu noteikumi par sankcijām Savienībā būtiski atšķiras. Tāpēc, lai veicinātu sankciju konsekventāku piemērošanu, būtu jānosaka vienoti, neizsmeļoši kritēriji, pēc kuriem nosaka par šīs regulas pārkāpumiem piemērojamo sankciju veidu un līmeni. Minētajos kritērijos cita starpā būtu jāiekļauj pārkāpuma būtība un smagums, no tā izrietošie ekonomiskie ieguvumi, kā arī pārkāpuma nodarītais kaitējums videi, ciktāl to var noteikt. Turklāt papildus šajā regulā prasītajām administratīvajām sankcijām dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nelikumīgs atkritumu sūtījums smagos gadījumos ir noziedzīgs nodarījums saskaņā ar noteikumiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvā 2008/99/EK⁵¹.
- (47) Regulas (EK) Nr. 1013/2006 piemērošanā gūtā pieredze atklāja, ka koordināciju un sadarbību izpildes panākšanā apgrūtinā vairāku aktoru iesaiste valsts līmenī. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visām relevantajām iestādēm, kuras ir iesaistītas šīs

⁵¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību (OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.).

regulas izpildes panākšanā, ir iedarbīgi mehānismi, kas tām dod iespēju sadarboties un koordinēt darbu iekšzemē attiecībā uz izpildes panākšanas rīcībpolitikas un darbību izstrādi un īstenošanu, lai risinātu nelikumīgu atkritumu sūtījumu problēmu, arī attiecībā uz inspekciju plānu izveidi un īstenošanu.

- (48) Lai atvieglotu nelikumīgu atkritumu sūtījumu novēršanu un atklāšanu, dalībvalstīm citai ar citu ir divpusēji un daudzpusēji jāsadarbojas. Lai vēl vairāk uzlabotu koordināciju un sadarbību Savienībā, būtu jāizveido īpaša izpildes panākšanas grupa, kurā piedalītos izraudzīti dalībvalstu un Komisijas pārstāvji, kā arī pārstāvji no citām relevantām iestādēm, struktūrām, birojiem, aģentūrām vai tīkliem. Šai izpildes panākšanas grupai būtu regulāri jātiekas. Cita starpā tai vajadzētu būt forumam, kurā apmainīties ar informāciju un izlūkdatiem par nelikumīgu sūtījumu tendencēm un dalīties viedokļos par izpildes panākšanas darbībām, ieskaitot paraugpraksi.
- (49) Lai atbalstītu un papildinātu dalībvalstīs īstenotās izpildes panākšanas darbības, Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai veikt izmeklēšanas un koordinācijas darbības attiecībā uz nelikumīgiem sūtījumiem, kuriem varētu būt nopietna nelabvēlīga ietekme uz cilvēka veselību vai vidi. Veicot šīs darbības, Komisijai būtu pilnībā jāievēro procesuālās garantijas. Komisija var apsvērt iespēju savas iekšējās organizatoriskās struktūras ietvaros dažas šajā regulā paredzētās izpildes panākšanas darbības uzticēt Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), kuram šajā jomā ir attiecīgas speciālās zināšanas.
- (50) Dalībvalstīm informācija par šīs regulas īstenošanu būtu Komisijai jāsniedz gan ar ziņojumiem Bāzeles konvencijas sekretariātam, gan arī ar atsevišķas anketas palīdzību. Komisijai reizi četros gados būtu jāsaņem ziņojums par šīs regulas īstenošanu, par pamatu izmantojot dalībvalstu sniegto informāciju, kā arī citu informāciju, kas savākta ar Komisijas un Eiropas Vides aģentūras *ad hoc* ziņojumiem par plastmasas atkritumu sūtījumiem un citām specifiskām atkritumu plūsmām, kas rada bažas.
- (51) Lai nodrošinātu atkritumu sūtījumu kontroli un monitoringu atbilstošā līmenī, atkritumu sūtījumu kontroles jomā ļoti svarīga ir efektīva starptautiskā sadarbība. Būtu jāveicina informācijas apmaiņa starp Savienību, tās dalībvalstīm un trešām valstīm, kā arī kopīgas atbildības uzņemšanās un sadarbības centieni, lai nodrošinātu pareizu atkritumu apsaimniekošanu.
- (52) Lai šīs regulas īstenošanas vajadzībām sekmētu informācijas apmaiņu un sadarbību, dalībvalstīm būtu jāizraugās kompetentās iestādes un korespondenti un jāpaziņo par tiem Komisijai, kurai šī informācija būtu jā dara publiski pieejama.
- (53) Lai nodrošinātu atkritumu sūtījumu kontroli, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām attiecībā uz to atkritumu sūtījumiem, ko ievieš Savienībā un izved no tās, izraudzīties konkrētas ieviešanas un izvešanas muitas iestādes un paziņot par tām Komisijai, kurai šī informācija būtu jā dara publiski pieejama.
- (54) Lai papildinātu vai grozītu šo regulu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz šīs regulas 37. panta 13. punktu, 40. panta 8. punktu un 72. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, arī ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁵². Jo īpaši, lai deleģēto

⁵² OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

- (55) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras pieņemt pasākumus par saskaņotu metodi, kā aprēķināma finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums, precizēt atkritumu klasifikāciju saskaņā ar šo regulu (arī noteikt kontaminācijas līmeņa robežvērtību noteiktiem atkritumiem) un attiecībā uz noteiktu veidu precēm precizēt, kā pārrobežu sūtījumu gadījumā lietotas preces atšķirt no atkritumiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁵³.
- (56) Ar Regulu (ES) 2020/1056 izveido tiesisko regulējumu regulatīvās informācijas elektroniskai paziņošanai starp attiecīgajiem ekonomikas dalībniekiem un kompetentajām iestādēm saistībā ar preču pārvadājumiem Savienības teritorijā, un tās noteikumi aptver dažas šīs regulas daļas. Lai starp minētajiem instrumentiem nodrošinātu konsekveni, Regula (ES) 2020/1056 ir jāgroza.
- (57) Ir jāparedz pietiekams laiks, lai ekonomikas dalībnieki varētu izpildīt jaunus pienākumus, kas noteikti šajā regulā, un lai dalībvalstis un Komisija varētu izveidot administratīvo infrastruktūru, kas vajadzīga tās piemērošanai. Tāpēc vairāku šīs regulas noteikumu piemērošana būtu jāatliek līdz dienai, kad minētos sagatavošanās darbus var saprātīgi pabeigt. Vairākums šīs regulas noteikumu kļūs piemērojami divus mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā, savukārt noteikumi, kas saistīti ar 26. pantā izklāstītajiem pienākumiem izdot dokumentus un apmainīties ar tiem elektroniski, kļūs piemērojami divus gadus pēc šīs dienas, un daži noteikumi, kas attiecas uz atkritumu eksportu, kļūs piemērojami trīs gadus pēc šīs dienas. Lai izvairītos no regulējuma trūkuma, ir jānodrošina, ka daži Regulas (EK) Nr. 1013/2006 noteikumi paliek spēkā līdz dienai, kad kļūst piemērojami šīs regulas noteikumi, kam ir atlikts piemērošanas termiņš.
- (58) Tā kā šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā vajadzību pēc saskaņošanas, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī regula paredz tikai to, kas vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

---

⁵³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

I sadaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants *Priekšmets*

Ar šo regulu nosaka pasākumus, ar kuriem aizsargā vidi un cilvēku veselību, novēršot vai samazinot nelabvēlīgo ietekmi, ko varētu radīt atkritumu sūtījumi. Ar to izveido atkritumu sūtīšanas procedūras un kontroles režīmus, kuri ir atkarīgi no sūtījuma izcelsmes, galamērķa un maršruta, sūtīto atkritumu veida un apstrādes, kas atkritumiem piemērojama galamērķī.

2. pants *Darbības joma*

1. Šo regulu piemēro:
  - (a) atkritumu sūtījumiem starp dalībvalstīm tranzītā caur trešām valstīm vai bez tā;
  - (b) tādu atkritumu sūtījumiem, ko Savienībā importē no trešām valstīm;
  - (c) tādu atkritumu sūtījumiem, ko no Savienības eksportē uz trešām valstīm;
  - (d) atkritumu sūtījumiem tranzītā caur Savienību ceļā uz trešām valstīm vai no tām.
2. Šo regulu nepiemēro:
  - (a) tādu atkritumu, arī notekūdeņu un atliku, izkraušanai krastā, ko radījusi parasta kuģu un atkrastes platformu darbība, ar nosacījumu, ka šādiem atkritumiem piemēro prasības, kas noteiktas Starptautiskajā konvencijā par piesārņojuma novēršanu no kuģiem vai citos saistošos starptautiskos instrumentos;
  - (b) atkritumiem, kas radušies transportlīdzekļos, vilcienos, lidmašīnās un uz kuģiem, līdz pirmajai pieturai, stacijai, lidostai vai ostai Savienībā, kur attiecīgais transportlīdzeklis, vilciens, lidmašīna vai kuģis paliek pietiekami ilgi, lai atkritumus varētu izkraut atgūšanas vai likvidēšanas nolūkā;
  - (c) radioaktīvo atkritumu sūtījumiem, kas Padomes Direktīvas 2006/117/Euratom⁵⁴ 5. pantā definēti kā pārvadājumi;
  - (d) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasināto produktu sūtījumiem, kas definēti Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta attiecīgi 1) un 2) punktā, izņemot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, kuri sajaukti vai kontaminēti ar kādu no atkritumiem, kas Komisijas Lēmuma 2000/532/EK⁵⁵ pielikumā uzskaitīti kā bīstamie atkritumi;

⁵⁴ Padomes Direktīva 2006/117/Euratom (2006. gada 20. novembris) par radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas pārvadājumu uzraudzību un kontroli (OV L 337, 5.12.2006., 21. lpp.).

⁵⁵ Komisijas Lēmums 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.).

- (e) atkritumu sūtījumiem, kas minēti Direktīvas 2008/98/EK 2. panta 1. punkta e) apakšpunktā un 2. panta 2. punkta a), d) un e) apakšpunktā, ja uz šādiem sūtījumiem jau attiecas citi Savienības tiesību akti;
  - (f) Savienībā no Antarktikas ievesti atkritumu sūtījumiem, kuri atbilst prasībām, kas ietvertas Antarktikas līgumam pievienotajā Protokolā par vides aizsardzību⁵⁶;
  - (g) oglekļa dioksīda sūtījumiem ģeoloģiskai uzglabāšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/31/EK⁵⁷;
  - (h) kuģiem, kuri kuģo ar dalībvalsts karogu un uz kuriem attiecas Regulas (ES) Nr. 1257/2013 darbības joma, izņemot kuģus, kuri dalībvalsts nacionālajā jurisdikcijā esošā teritorijā kļūst par atkritumiem, kam piemēro 36. pantu, VII sadaļu un VIII sadaļu.
3. Tādu atkritumu importam, kas radušies bruņoto spēku vai palīdzības organizāciju darbības rezultātā krīzes situācijās, miera atjaunošanas vai uzturēšanas operācijās, ja šādus atkritumus sūta bruņotie spēki vai palīdzības organizācijas vai tas tiek darīts šo spēku vai organizāciju vārdā tieši vai netieši uz galamērķa valsti, piemēro tikai 48. panta 6. punktu.
4. Uz atkritumu sūtījumiem, ko sūta no Antarktikas uz trešām valstīm tranzītā caur Savienību, attiecas 36. un 56. pants.
5. Atkritumu sūtījumiem, kas veic vienīgi dalībvalsts iekšienē, piemēro tikai 33. pantu.

3. pants *Definīcijas*

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “atkritumu maisījums” ir atkritumi, kas radušies divu vai vairāku atkritumu veidu apzinātas vai neapzinātas sajaukšanas rezultātā un kas ir uzskaitīti dažādos III, IIIB un IV pielikuma ierakstos vai attiecīgā gadījumā dažādos šādu ierakstu ievilkumos vai apakšievilkumos. Atkritumi, kurus sūta vienā atkritumu sūtījumā, kas sastāv no vismaz divu veidu atkritumiem, kur katrs atkritumu veids ir atdalīts, nav atkritumu maisījums;
- (2) “likvidēšanas starposma operācija” ir jebkura likvidēšanas operācija, kas minēta Direktīvas 2008/98/EK I pielikuma D 13 līdz D 15 ierakstā;
- (3) “atgūšanas starposma operācija” ir jebkura atgūšanas operācija, kas minēta Direktīvas 2008/98/EK II pielikuma R 12 un R 13 ierakstā;
- (4) “vidi saudzējoša apsaimniekošana” ir visu praktiski iespējamo darbību veikšana, ar ko nodrošina, ka atkritumi tiek apsaimniekoti tā, ka cilvēka veselība un vide tiek aizsargātas pret nelabvēlīgām sekām, kas varētu rasties no šādiem atkritumiem;
- (5) “saņēmējs” ir persona vai uzņēmums, kas ir galamērķa valsts jurisdikcijā un kam atkritumus sūta atgūšanai vai likvidēšanai;

⁵⁶ Antarktikas līgumam pievienotais 1991. gada Protokols par vides aizsardzību.

⁵⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/31/EK (2009. gada 23. aprīlis) par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un Regulā (EK) Nr. 1013/2006 (OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.).

- (6) “paziņotājs” ir:
- (a) ja sūtījuma izcelsme ir kāda dalībvalsts — jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir attiecīgās dalībvalsts jurisdikcijā, kas plāno vai veic atkritumu sūtījumu, kam uzlikts paziņošanas pienākums un kas ir iekļauta šajā sarakstā:
    - i) sākotnējais atkritumu radītājs,
    - ii) jaunais atkritumu radītājs, kas veic operācijas pirms sūtījuma,
    - iii) savācējs, kurš no viena veida atkritumiem dažādos nelielos apjomos, kuri savākti no dažādiem avotiem, ir izveidojis sūtījumu, kam jāsākas no vienas paziņotas vietas,
    - iv) tirgotājs vai starpnieks, kas darbojas kādas i), ii) vai iii) punktā minētās kategorijas pārstāvja vārdā,
    - v) ja visas iepriekš minētās personas ir nezināmas vai maksātnespējīgas — atkritumu valdītājs;
  - (b) ja atkritumus, kuru izcelsme nav kāda dalībvalsts, importē Savienībā vai pārvadā tranzītā caur Savienību — jebkura no tālāk minētajām fiziskām vai juridiskām personām, kas ir nosūtīšanas valsts jurisdikcijā un kas plāno vai veic atkritumu sūtījumu vai kas ir paredzējusi likt vai jau ir likusi veikt atkritumu sūtījumu:
    - i) persona, kas izraudzīta saskaņā ar nosūtīšanas valsts tiesību aktiem,
    - ii) gadījumā, ja šāda persona saskaņā ar nosūtīšanas valsts tiesību aktiem nav izraudzīta, — atkritumu valdītājs eksportēšanas laikā;
- (7) “savācējs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic atkritumu savākšanu, kas definēta Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 10) punktā;
- (8) “kompetentā iestāde” ir:
- (a) dalībvalsts gadījumā — struktūra, ko attiecīgā dalībvalsts izraudzījusies saskaņā ar 71. pantu;
  - (b) tādas trešās valsts gadījumā, kas ir 1989. gada 22. marta Bāzeles Konvencijas par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu (“Bāzeles konvencija”) puse, — struktūra, ko attiecīgā valsts izraudzījusies par kompetento iestādi Bāzeles konvencijas vajadzībām saskaņā ar tās 5. pantu;
  - (c) tādas valsts gadījumā, kas nav minēta ne a), ne b) apakšpunktā, — struktūra, kuru attiecīgā valsts vai reģions ir izraudzījusies par kompetento iestādi, vai, ja šāda struktūra nav izraudzīta, — attiecīgi šīs valsts vai reģiona regulatīvā iestāde, kuras jurisdikcijā ir atgūšanai vai likvidēšanai paredzētu atkritumu sūtījumi vai attiecīgā gadījumā tranzīts;
- (9) “nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde” ir kompetentā iestāde, kuras kompetence attiecas uz teritoriju, no kuras sūtījumu plāno uzsākt vai no kuras tas tiek uzsākts;
- (10) “galamērķa kompetentā iestāde” ir kompetentā iestāde, kuras kompetence attiecas uz teritoriju, uz kuru plāno veikt sūtījumu vai tas tiek veikts vai kurā atkritumi tiek iekrauti pirms atgūšanas vai likvidēšanas teritorijā, kas nav nevienas valsts nacionālajā jurisdikcijā;

- (11) “tranzīta kompetentā iestāde” ir kompetentā iestāde, kuras kompetence attiecas uz jebkuru valsti, kas nav nosūtīšanas vietas kompetentās iestādes vai galamērķa kompetentās iestādes valsts un caur ko plāno veikt sūtījumu vai tas tiek veikts;
- (12) “nosūtīšanas valsts” ir jebkura valsts, no kuras atkritumu sūtījumu plāno uzsākt vai tas tiek uzsākts;
- (13) “galamērķa valsts” ir jebkura valsts, uz kuru atkritumu sūtījumu plāno veikt vai tas tiek veikts, lai šajā valstī veiktu atgūšanu vai likvidēšanu, vai iekraušanu pirms atgūšanas vai likvidēšanas teritorijā, kas nav nevienas valsts jurisdikcijā;
- (14) “tranzīta valsts” ir jebkura valsts, kura nav nosūtīšanas vai galamērķa valsts un caur kuru atkritumu sūtījumu plāno veikt vai tas tiek veikts;
- (15) “teritorija, kas ir valsts jurisdikcijā” ir jebkura zeme vai jūras teritorija, kurā valsts īsteno administratīvās un regulatīvās funkcijas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām attiecībā uz cilvēka veselības vai vides aizsardzību;
- (16) “aizjūras zemes un teritorijas” ir aizjūras zemes un teritorijas, kas uzskaitītas Līguma II pielikumā;
- (17) “eksporta muitas iestāde” ir eksporta muitas iestāde, kas definēta Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446⁵⁸ 1. panta 16) punktā;
- (18) “izvešanas muitas iestāde” ir izvešanas muitas iestāde, ko nosaka saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447⁵⁹ 329. pantu;
- (19) “ievešanas muitas iestāde” ir pirmā ievešanas muitas iestāde, kas definēta Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 1. panta 15) punktā;
- (20) “imports” ir jebkāda atkritumu ievešana Savienībā, izņemot tranzītu caur Savienību;
- (21) “eksports” ir jebkāda atkritumu izvešana no Savienības, izņemot tranzītu caur Savienību;
- (22) “tranzīts” ir atkritumu sūtīšana vai plānota atkritumu sūtīšana caur vienu vai vairākām valstīm, kas nav nosūtīšanas vai galamērķa valstis;
- (23) “pārvadāšana” ir atkritumu pārvadāšana pa autoceļiem, dzelzceļu, gaisu, jūru vai iekšzemes ūdensceļiem;
- (24) “sūtījums” ir atgūšanai vai likvidēšanai paredzētu atkritumu pārvadājums no atkritumu iekraušanas līdz atgūšanai vai likvidēšanai galamērķa valstī, ko ir plānots veikt vai ko veic:
  - (a) starp vienu valsti un otru valsti;
  - (b) starp kādu valsti un aizjūras zemi vai teritoriju vai citām teritorijām, kas ir minētās valsts aizsardzībā;
  - (c) starp kādu valsti un jebkuru ģeogrāfisko apgabalu, kas saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem nav nevienas valsts daļa;

---

⁵⁸ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV L 343, 29.12.2015., 1. lpp.).

⁵⁹ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 343, 29.12.2015., 558. lpp.).

- (d) starp kādu valsti un Antarktiku;
  - (e) no vienas valsts caur jebkuru no a)–d) apakšpunktā minētajām teritorijām;
  - (f) kādas valsts iekšienē caur jebkuru no a)–d) apakšpunktā minētajām teritorijām un kura izcelsme un galamērķis ir vienā un tajā pašā valstī; vai
  - (g) no ģeogrāfiskā apgabala, kas nav nevienas valsts jurisdikcijā, uz kādu valsti;
- (25) “nelikumīgs sūtījums” ir jebkāds atkritumu sūtījums, ko veic:
- (a) nepaziņojot attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo regulu;
  - (b) nesaņemot attiecīgo kompetento iestāžu piekrišanu saskaņā ar šo regulu;
  - (c) ar piekrišanu, kas saskaņā ar šo regulu saņemta no attiecīgajām kompetentajām iestādēm, viltojot dokumentus, sagrozot faktus vai krāpšanas ceļā;
  - (d) veidā, kas neatbilst paziņojuma vai pārvietošanas dokumentos ietvertajai informācijai;
  - (e) veidā, kā rezultātā atgūšana vai likvidēšana notiek pretrunā Savienības vai starptautiskajiem noteikumiem;
  - (f) pretrunā 11., 34., 36., 37., 42., 44., 45., 46. vai 47. pantam;
  - (g) veidā, kā rezultātā attiecībā uz 4. panta 3. un 5. punktā minētajiem atkritumu sūtījumiem tiek konstatēts jebkurš no šiem gadījumiem:
    - i) atkritumi nav uzskaitīti III, IIIA vai IIIB pielikumā,
    - ii) nav ievērots 4. panta 5. punkts,
    - iii) nav ievērots 18. pants;
- (26) “inspekcija” ir darbība, ko iestāde veic, lai pārlicinātos, vai objekts, uzņēmums, starpnieks, tirgotājs, atkritumu sūtījums vai saistītā atgūšana vai likvidēšana atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām;
- (27) “atkritumu hierarhija” ir Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā minētā atkritumu apsaimniekošanas hierarhija.

Papildus piemēro terminu “atkritumi”, “bīstamie atkritumi”, “apstrāde”, “likvidēšana” (direktīvā: apglabāšana), “atgūšana” (direktīvā: reģenerācija), “sagatavošana atkalizmantošanai” (direktīvā: sagatavošana atkārtotai izmantošanai), “atkalizmantošana” (direktīvā: atkārtota izmantošana), “reciklēšana” (direktīvā: pārstrāde), “atkritumu radītājs”, “atkritumu valdītājs” (direktīvā: atkritumu īpašnieks), “tirgotājs” un “starpnieks” definīcijas, kas noteiktas attiecīgi Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1), 2), 14), 19), 15), 16), 13), 17), 5), 6), 7) un 8) punktā.

II sadaļa

Sūtījumi Savienības iekšienē tranzītā caur trešām valstīm vai bez tā

4. pants

Vispārējais procesuālais satvars

1. Visu likvidēšanai paredzēto atkritumu sūtījumi ir aizliegti, izņemot gadījumus, kad tas ir skaidri atļauts saskaņā ar 11. pantu. Lai attiecībā uz likvidēšanai paredzētu atkritumu sūtījumu saņemtu atļauju saskaņā ar 11. pantu, piemēro 1. nodaļā noteikto iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru.
2. 1. nodaļā noteikto iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru piemēro arī šādu atgūšanas operācijām paredzētu atkritumu sūtījumiem:
  - (a) atkritumi, kas uzskaitīti IV pielikumā;
  - (b) atkritumi, kas nav klasificēti vienvienīgā ierakstā III, IIIB vai IV pielikumā;
  - (c) atkritumi maisījumi, ja vien tie nav uzskaitīti IIIA pielikumā.
3. Tālāk minēto atgūšanai paredzēto atkritumu sūtījumiem, ja sūtīto atkritumu daudzums pārsniedz 20 kg, piemēro 18. pantā noteiktās vispārīgās informācijas prasības:
  - (a) atkritumi, kas uzskaitīti III vai IIIB pielikumā;
  - (b) atkritumu maisījumi, ja vien šo maisījumu sastāvs neapgrūtina atgūšanu vidi saudzējošā veidā un ja šādi maisījumi ir uzskaitīti IIIA pielikumā.
4. Tādu atkritumu sūtījumiem, kas tieši paredzēti laboratorijas analīžu vai eksperimentālu apstrādes izmēģinājumu veikšanai ar mērķi novērtēt atkritumu fizikālās vai ķīmiskās īpašības vai noteikt to piemērotību atgūšanas vai likvidēšanas operācijām, piemēro 18. pantā noteiktās vispārīgās informācijas prasības, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:
  - (a) atkritumu daudzums nepārsniedz daudzumu, kas katrā konkrētajā gadījumā ir saprātīgi nepieciešams analīzes vai izmēģinājuma veikšanai;
  - (b) atkritumu daudzums nepārsniedz 150 kg vai lielāku daudzumu, par ko katrā konkrētajā gadījumā vienojas attiecīgās kompetentās iestādes un paziņotājs.
5. Tādu jauktu sadzīves atkritumu sūtījumiem, kas savākti no privātām mājāsaimniecībām, citiem atkritumu radītājiem vai gan vieniem, gan otriem, kā arī jauktiem sadzīves atkritumiem, kuri bijuši pakļauti atkritumu apstrādes operācijai, kas nav būtiski mainījusi to īpašības, piemēro 2. punktu, ja minētie atkritumi ir paredzēti atgūšanas operācijām. Šādu atkritumu sūtījumi, kas paredzēti likvidēšanai, ir aizliegti.

1. nodaļa

Iepriekšēja rakstiska paziņošana un piekrišana

5. pants Paziņojums

1. Iepriekšēju rakstisku paziņojumu ("paziņojums") var iesniegt tikai paziņotāji, kas saņēmuši atļauju vai ir reģistrēti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK IV nodaļu.
Ja šie paziņotāji paredzējuši sūtīt 4. panta 1. un 2. punktā minētos atkritumus, viņi paziņojumu iesniedz visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.
Ja šie paziņotāji iesniedz vispārīgu paziņojumu par vairākiem sūtījumiem, kā minēts 13. pantā, viņi ievēro arī minētajā pantā noteiktās prasības.
Ja sūtījums ir paredzēts kompleksam, kurš ir saņēmis iepriekšēju piekrišanu saskaņā ar 14. pantu, piemēro minētā panta 6., 8. un 9. punktā noteiktās procesuālās prasības.
2. Paziņojumā iekļauj šādus dokumentus:
  - (a) paziņojuma dokumentu, kas aprakstīts IA pielikumā ("paziņojuma dokuments");
  - (b) pārvietošanas dokumentu, kas aprakstīts IB pielikumā ("pārvietošanas dokuments").informāciju paziņojuma dokumentā un informāciju pārvietošanas dokumentā, ja tā ir pieejama, sniedz paziņotājs.
Ja paziņotājs nav sākotnējais atkritumu radītājs, kas minēts 3. panta 6. punkta a) apakšpunkta i) punktā, paziņotājs nodrošina, ka paziņojuma dokumentu paraksta arī sākotnējais atkritumu radītājs vai viena no personām, kas norādīta 3. panta 6. punkta a) apakšpunkta ii) vai iii) punktā.
3. Paziņojuma dokumentā vai tā pielikumā iekļauj II pielikuma 1. daļā uzskaitīto informāciju un dokumentus. Pārvietošanas dokumentā vai tā pielikumā iekļauj II pielikuma 2. daļā minēto informāciju un dokumentus, ja tie ir pieejami.
4. Paziņojumu uzskata par sagatavotu pareizi, ja nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka paziņošanas dokuments un pārvietošanas dokuments ir aizpildīti saskaņā ar 3. punktu
5. Ja kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm to pieprasa, paziņotājs iesniedz papildu informāciju un dokumentus. Papildu informācija un dokumenti, ko var pieprasīt, ir uzskaitīti II pielikuma 3. daļā.
Paziņojumu uzskata par pienācīgi pilnīgu, ja galamērķa kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka paziņojuma dokumentā un pārvietošanas dokumentā, kas ir pareizi sagatavoti saskaņā ar 3. punktu, ir pievienota papildu informācija un dokumenti, kas uzskaitīti II pielikuma 3. daļā.
6. Attiecīgajām kompetentajām iestādēm paziņošanas laikā iesniedz pierādījumu par līgumu, kas noslēgts saskaņā ar 6. pantu, vai deklarāciju, ar ko apliecināta tā esību saskaņā ar IA pielikumu.
7. Paziņotājs, aizpildīdams attiecīgu paziņojuma dokumenta daļu, sniedz deklarāciju par to, ka saskaņā ar 7. pantu ir nodibināta finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums.

Finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu, kas minēts 7. pantā, vai, ja attiecīgās kompetentās iestādes to pieļauj, deklarāciju, ar ko apliecina tā esību saskaņā ar IA pielikumu, attiecīgajām kompetentajām iestādēm iesniedz kā paziņojuma dokumenta daļu paziņošanas laikā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja attiecīgās kompetentās iestādes to pieļauj, minētajā daļā minētos pierādījumus var sniegt pēc paziņojuma iesniegšanas, bet ne vēlāk kā pirms sūtījuma sākšanas.

8. Paziņojums attiecas uz atkritumu sūtījumu no sākotnējās nosūtīšanas vietas, kā arī uz atgūšanas vai likvidēšanas starpposma un nestarpposma operācijām.

Ja valstī, kas nav pirmā galamērķa valsts, notiek tālākas atgūšanas vai likvidēšanas starpposma vai nestarpposma operācijas, tad nestarpposma operāciju un tās galamērķi norāda paziņojumā un piemēro 15. panta 6. punktu.

Katrā paziņojumā ietver tikai vienu atkritumu identifikācijas kodu. Katrā paziņojumā ietver tikai vienu atkritumu identifikācijas kodu arī tad, ja atkritumi nav klasificēti vienvienīgā ierakstā III, IIIB un IV pielikumā.

Ja atkritumu maisījumi nav klasificēti vienvienīgā ierakstā III, IIIB un IV pielikumā, bet ir uzskaitīti IIIA pielikumā, katras atkritumu frakcijas kodu norāda svarīguma secībā.

6. pants

Līgums

1. Attiecībā uz visiem atkritumu sūtījumiem, par kuriem ir jāsniedz paziņojums, starp paziņotāju un saņēmēju par paziņoto atkritumu likvidēšanu vai resursu atgūšanu no tiem ir jānoslēdz līgums.
2. Līgumam jābūt noslēgtam un spēkā esošam paziņošanas brīdī un visā sūtījuma laikā, līdz ir sniegts apliecinājums saskaņā ar 15. panta 5. punktu, 16. panta 4. punktu vai attiecīgā gadījumā 15. panta 4. punktu.
3. Līgumā ietver šādus pienākumus:
  - (a) paziņotāja pienākums ņemt atkritumus atpakaļ saskaņā ar 22. pantu un 24. panta 2. punktu, ja atkritumu sūtījums vai atgūšana vai likvidēšana nav pabeigti, kā paredzēts, vai ja atkritumi ir sūtīti nelikumīgi;
  - (b) saņēmēja pienākums atgūt resursus no atkritumiem vai likvidēt tos saskaņā ar 24. panta 4. punktu, ja tie ir sūtīti nelikumīgi;
  - (c) atgūšanas vai likvidēšanas kompleksa pienākums saskaņā ar 16. panta 4. punktu sniegt apliecinājumu par to, ka atgūšana vai likvidēšana ir veikta, ievērojot paziņojumu un tajā ietvertos nosacījumus, kā arī šīs regulas prasības.
4. Ja sūtītie atkritumi ir paredzēti atgūšanas vai likvidēšanas starpposma operācijām, līgumā ietver šādus papildu pienākumus:
  - (a) saņēmēja pienākums saskaņā ar 15. panta 4. punktu un attiecīgā gadījumā 15. panta 5. punktu sniegt apliecinājumus no kompleksa vai kompleksiem, kuri veic atgūšanas vai likvidēšanas starpposma operācijas, par to, ka visi atkritumi, kas saņemti saskaņā ar paziņojumu un tajā ietvertajiem nosacījumiem, kā arī šīs regulas prasībām, ir tikuši pakļauti atgūšanas vai likvidēšanas operācijām, un, ja iespējams, norāda atkritumu daudzumu un veidu, ko katrs apliecinājums aptver;

- (b) saņēmēja pienākums attiecīgā gadījumā sākotnējās nosūtīšanas valsts sākotnējai kompetentajai iestādei iesniegt paziņojumu saskaņā ar 15. panta 6. punkta b) apakšpunktu.
5. Ja atkritumus sūta starp diviem objektiem, kurus kontrolē viena un tā pati juridiskā persona, 1. punktā minēto līgumu var aizstāt ar minētās juridiskās personas deklarāciju. Minētā deklarācija attiecas uz 3. punktā minētajiem pienākumiem.

7. pants

Finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums

1. Uz visiem atkritumu sūtījumiem, par kuriem ir jāsniedz paziņojums, attiecas prasība nodibināt finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu, kas sedz:
- (a) pārvadāšanas izmaksas;
  - (b) atgūšanas vai likvidēšanas izmaksas, arī visu vajadzīgo starpposma operāciju izmaksas;
  - (c) izmaksas, kas saistītas ar 90 dienas ilgu uzglabāšanu.
2. Finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums sedz izmaksas, kas rodas visos tālāk minētajos gadījumos:
- (a) ja sūtījums, atgūšana vai likvidēšana nevar tikt pabeigti atbilstoši paredzētajam, kā minēts 22. pantā;
  - (b) ja sūtījums, atgūšana vai likvidēšana ir nelikumīga, kā minēts 24. pantā.
3. Finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu nodibina paziņotājs vai cita fiziska vai juridiska persona tā vārdā, un tas ir spēkā paziņošanas laikā vai, ja kompetentā iestāde, kas apstiprina finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu, to pieļauj, vēlākais brīdī, kad tiek sākts sūtījums. Finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu paziņotajam sūtījumam piemēro vēlākais sūtījuma sākšanas brīdī.
4. Finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu, arī tā formu, tekstu un seguma summu, apstiprina nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde.
- Gadījumos, kad atkritumus importē Savienībā, seguma summu izskata arī galamērķa kompetentā iestāde Savienībā, un, ja nepieciešams, tā apstiprina papildu finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu.
5. Finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums ir derīgs un sedz paziņoto sūtījumu un paziņoto atkritumu likvidēšanas vai resursu atgūšanas pabeigšanu.
- Finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu atbrīvo, kad attiecīgā kompetentā iestāde ir saņēmusi 16. panta 4. punktā minēto apliecinājumu vai attiecīgā gadījumā 15. panta 5. punktā minēto apliecinājumu attiecībā uz atgūšanas starpposma operācijām vai likvidēšanas starpposma operācijām.
6. Atkāpjoties no 5. punkta, ja sūtītie atkritumi ir paredzēti atgūšanas starpposma operācijām vai likvidēšanas starpposma operācijām un galamērķa valstī tiek veikta tālāka atgūšanas operācija vai likvidēšanas operācija, finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu var atbrīvot, kad atkritumi atstāj starpposma operācijas kompleksu un attiecīgā kompetentā iestāde ir saņēmusi 16. panta 4. punktā minēto apliecinājumu. Šādā gadījumā tālāku sūtījumu uz atgūšanas vai likvidēšanas operāciju kompleksu sedz jauna finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums, ja vien galamērķa kompetentā iestāde neuzskata, ka šāda finanšu garantija vai

līdzvērtīgs nodrošinājums nav vajadzīgs. Šādos apstākļos par pienākumiem, kas rodas atkritumu atpakaļņemšanas gadījumā, kad sūtījums vai tālāka atgūšanas vai likvidēšanas operācija nevar tikt pabeigti atbilstoši paredzētajam, kā minēts 22. pantā, vai nelikumīga sūtījuma gadījumā, kā minēts 24. pantā, atbildīga ir galamērķa kompetentā iestāde.

7. Kompetentajai iestādei Savienībā, kura ir apstiprinājusi finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu, ir piekļuve minētajai garantijai vai nodrošinājumam, un tā finansējumu izmanto, lai pildītu pienākumus saskaņā ar 23. un 25. pantu, tai skaitā samaksātu citām attiecīgajām iestādēm.
8. Vispārīga paziņojuma gadījumā saskaņā ar 13. pantu tā vietā, lai nodibinātu vienu garantiju vai nodrošinājumu, kas segtu visu vispārīgo paziņojumu, finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu var nodibināt, lai segtu vispārīgā paziņojuma daļas. Šādos gadījumos finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu paziņotajam sūtījumam, ko tas sedz, piemēro vēlākais minētā sūtījuma sākšanas brīdī.
9. Šā panta 1. punktā minēto finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu atbrīvo, kad attiecīgā kompetentā iestāde par relevantajiem atkritumiem ir saņēmusi 16. panta 4. punktā minēto apliecinājumu vai attiecīgā gadījumā 15. panta 5. punktā minēto apliecinājumu attiecībā uz atgūšanas vai likvidēšanas starpposma operācijām. 6. punktu piemēro *mutatis mutandis*.
10. Komisija vēlākais līdz [PB: lūgums ierakstīt datumu — divi gadi no šīs regulas spēkā stāšanās dienas] novērtē, vai ir reāli izstrādāt saskaņotu aprēķina metodi, pēc kuras nosaka finanšu garantijas vai līdzvērtīga nodrošinājuma apmēru, un attiecīgā gadījumā tā pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka šādu saskaņotu aprēķina metodi. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Veicot pirmajā daļā minēto novērtējumu, Komisija cita starpā ņem vērā relevantos dalībvalstu noteikumus, kas attiecas uz šajā pantā minētās finanšu garantijas vai līdzvērtīga nodrošinājuma aprēķināšanu.

8. pants

Attiecīgo kompetento iestāžu pieprasījumi pēc informācijas un dokumentiem

1. Ja paziņojums nav sagatavots pareizi, kā minēts 5. panta 4. punktā, nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde no paziņotāja pieprasa informāciju un dokumentus saskaņā ar 5. panta 3. punktu.
Pirmajā daļā minēto informācijas un dokumentu pieprasījumu paziņotājam nosūta trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma iesniegšanas.
2. Paziņotājs 1. punktā minēto informāciju un dokumentus iesniedz septiņu dienu laikā pēc tam, kad nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde to pieprasījusi.
3. Ja pēc tam, kad prasītā informācija un dokumenti pievienoti paziņojumam, nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde uzskata, ka paziņojums joprojām nav sagatavots pareizi, kā minēts 5. panta 3. punktā, vai ja paziņotājs nav sniedzis nekādu informāciju saskaņā ar 2. punktu, iestāde lemj, ka paziņojums nav derīgs un netiks tālāk apstrādāts.

Nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde par pirmajā daļā minēto lēmumu paziņotāju un pārējās attiecīgās kompetentās iestādes informē septiņu dienu laikā pēc tam, kad

prasītā informācija un dokumenti pievienoti paziņojumam vai paziņotājs nav sniedzis nekādu informāciju saskaņā ar 2. punktu.

4. Ja paziņojums ir sagatavots pareizi, kā minēts 5. panta 3. punktā, nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde par to nekavējoties informē paziņotāju un pārējās attiecīgās kompetentās iestādes.

Ja kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm uzskata, ka ir vajadzīga papildu informācija un dokumenti, lai paziņojums būtu pilnīgs, kā minēts 5. panta 4. punktā, tā trīs darba dienu laikā pēc pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas šādu informāciju un dokumentus pieprasa no paziņotāja un par šo pieprasījumu informē pārējās kompetentās iestādes.

5. Paziņotājs 4. punktā minēto informāciju un dokumentus iesniedz septiņu dienu laikā pēc tam, kad attiecīgā kompetentā iestāde to pieprasījusi.

Ja kāda no kompetentajām iestādēm uzskata, ka paziņojums joprojām nav pilnīgs, vai ja paziņotājs prasīto informāciju neiesniedz pirmajā daļā noteiktajā termiņā, attiecīgā kompetentā iestāde trīs darba dienu laikā pēc pirmajā daļā noteiktā termiņa beigām lemj, ka paziņojums nav derīgs un netiks tālāk apstrādāts.

Ja otrajā daļā minētais lēmums noteiktajā termiņā nav pieņemts, paziņojumu uzskata par pilnīgu.

Attiecīgā kompetentā iestāde par otrajā daļā minēto lēmumu nekavējoties informē paziņotāju un pārējās attiecīgās kompetentās iestādes.

6. Ja 30 dienu laikā pēc paziņojuma iesniegšanas nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde nav rīkojusies saskaņā ar 3. punktu vai 4. punkta pirmo daļu, tā paziņotājam pēc pieprasījuma sniedz motivētu paskaidrojumu.

Ja 30 dienu laikā pēc paziņojuma iesniegšanas kāda kompetentā iestāde nav rīkojusies saskaņā ar 4. punkta otro daļu vai 5. punktu un nav devusi piekrišanu sūtījumam saskaņā ar 11. panta 2. punktu vai ir iebildusi sūtījumam saskaņā ar 12. pantu, pamatojoties uz to, ka paziņojums nav pilnīgs, kā minēts 5. panta 4. punktā, tā paziņotājam pēc pieprasījuma sniedz motivētu paskaidrojumu.

9. pants

Kompetento iestāžu piekrišana un termiņi pārvadāšanai, atgūšanai vai likvidēšanai

1. 30 dienu laikā pēc paziņojuma iesniegšanas galamērķa, nosūtīšanas vietas un tranzīta kompetentās iestādes attiecībā uz paziņoto sūtījumu pieņem vienu no šādiem pienācīgi motivētiem lēmumiem:

- (a) piekrišana bez nosacījumiem,
- (b) piekrišana ar nosacījumiem saskaņā ar 10. pantu,
- (c) iebildumi saskaņā ar 12. pantu.

Ja pirmajā daļā minētajā 30 dienu termiņā nav iesniegti nekādi iebildumi, var uzskatīt, ka nosūtīšanas vietas un tranzīta kompetentās iestādes ir devušas klusējot izteiktu piekrišanu. Klusējot izteikta piekrišana ir derīga periodā, kas minēts galamērķa kompetentās iestādes dotajā rakstiskajā piekrišanā.

2. Galamērķa un attiecīgā gadījumā nosūtīšanas vietas un tranzīta kompetentās iestādes savu lēmumu un tā pamatojumu paziņotājam nosūta 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā. Minētais lēmums ir pieejams visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

Ja 30 dienu laikā pēc paziņojuma iesniegšanas galamērķa kompetentā iestāde nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 1. punktu, tā paziņotājam pēc pieprasījuma sniedz motivētu paskaidrojumu.

3. Rakstiska piekrišana plānotam sūtījumam zaudē spēku vēlākajā datumā, kas norādīts paziņojuma dokumentā. Tā nav ilgāka par vienu kalendāro gadu vai īsāka par periodu, kas norādīts attiecīgo kompetento iestāžu lēmumā.
4. Plānotais sūtījums drīkst notikt tikai pēc 16. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteikto prasību izpildes un periodā, kurā ir derīga visu attiecīgo kompetento iestāžu klusējot izteiktā vai rakstiskā piekrišana. Sūtījumam jābūt atstājušam nosūtīšanas valsti līdz visu attiecīgo kompetento iestāžu klusējot izteikto vai rakstisko piekrišanu derīguma termiņa beigām.
5. Resursu atgūšanu no atkritumiem vai atkritumu likvidēšanu attiecībā uz plānotu sūtījumu pabeidz ne vēlāk kā viena kalendārā gada laikā pēc tam, kad komplekss, kas no sūtītajiem atkritumiem atgūst resursus vai likvidē šos atkritumus, šos atkritumus ir saņēmis, ja vien attiecīgās kompetentās iestādes savā lēmumā nav norādījušas īsāku periodu.
6. Attiecīgās kompetentās iestādes klusējot izteiktu vai rakstisku piekrišanu atsauc, ja tām ir zināms kāds no šiem faktiem:
  - a) atkritumu sastāvs neatbilst paziņotajam;
  - b) nav ievēroti sūtījumam piemērotie nosacījumi;
  - c) resursu atgūšana no atkritumiem vai atkritumu likvidēšana nav veikta saskaņā ar atļauju, kas izdota kompleksam, kurš veic atgūšanas vai likvidēšanas operāciju;
  - d) atkritumus plāno sūtīt, likvidēt vai no tiem atgūt resursus vai atkritumi ir nosūtīti, likvidēti vai no tiem ir atgūti resursi veidā, kas neatbilst informācijai, kura sniegta paziņojuma un pārvietošanas dokumentos vai pievienota tiem.
7. Piekrišanas atsaukumu nosūta ar oficiālu paziņojumu paziņotājam, attiecīgajām kompetentajām iestādēm un saņēmējam.

10. pants

Sūtījumam piemērotie nosacījumi

1. Nosūtīšanas vietas, galamērķa un tranzīta kompetentās iestādes 9. panta 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā var noteikt nosacījumus, ar kādiem tās paziņotajam sūtījumam dod piekrišanu. Šādu nosacījumu pamatā ir viens vai vairāki no 12. pantā uzskaitītajiem iemesliem.
2. Nosūtīšanas vietas, galamērķa un tranzīta kompetentās iestādes 9. panta 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā var noteikt arī nosacījumus attiecībā uz atkritumu pārvadāšanu to valsts jurisdikcijā. Šādi pārvadāšanas nosacījumi nav stingrāki par tiem, kas noteikti attiecībā uz līdzīgiem sūtījumiem, kurus pilnībā veic to valsts jurisdikcijā, un tajos pienācīgi ņem vērā spēkā esošos nolīgumus, jo īpaši relevantos starptautiskos nolīgumus.
3. Nosūtīšanas vietas, galamērķa un tranzīta kompetentās iestādes 9. panta 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā var noteikt arī nosacījumu, ka to piekrišana uzskatāma par atsauktu, ja finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums nav piemērojams vēlākais paziņotā sūtījuma sākšanas brīdī, kā prasīts 7. panta 3. punktā.

4. Kompetentā iestāde, kas nosacījumus nosaka, tos iekļauj paziņojuma dokumentā vai tā pielikumā.
5. Galamērķa kompetentā iestāde 9. panta 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā var noteikt arī nosacījumu, ka komplekss, kas saņem atkritumus, paziņojuma derīguma periodā regulāri reģistrē atkritumu ielaidi, izlaidi un/vai bilanci, kā arī saistītās atgūšanas operācijas un likvidēšanas operācijas, kas norādītas paziņojumā. Šādu reģistru paraksta persona, kas par kompleksu ir juridiski atbildīga, un galamērķa kompetentajai iestādei to nosūta mēneša laikā pēc paziņotās atgūšanas operācijas vai likvidēšanas operācijas pabeigšanas.

11. pants

Likvidēšanai paredzētu atkritumu sūtījumu aizliegums

1. Ja saskaņā ar 5. pantu ir iesniegts paziņojums par plānotu atkritumu sūtījumu likvidēšanas nolūkā, nosūtīšanas vietas un galamērķa kompetentās iestādes 9. panta 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā rakstisku piekrišanu šādam sūtījumam dod tikai tad, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:
  - (a) paziņotājs pierāda, ka:
    - i) resursu atgūšana no atkritumiem nav tehniski realizējama un ekonomiski pamatota vai atkritumi ir jālikvidē Savienības vai starptautiskajos tiesību aktos noteikto juridisko pienākumu dēļ;
    - ii) atkritumu likvidēšana valstī, kur tie radušies, nav tehniski realizējama un ekonomiski pamatota;
    - iii) plānotais sūtījums vai likvidēšana atbilst atkritumu hierarhijai un tuvuma un pašpietiekamības principiem Savienības un nacionālā līmenī, kā noteikts Direktīvā 2008/98/EK;
  - (b) paziņotājs vai saņēmējs nav iepriekš bijis notiesāts par nelikumīgu sūtījumu vai kādu citu nelikumīgu rīcību attiecībā uz vides aizsardzību;
  - (c) paziņotājs vai komplekss attiecībā uz iepriekšējiem atkritumu sūtījumiem nav neizpildījis 15. un 16. panta prasības;
  - (d) plānotais sūtījums vai likvidēšana nav pretrunā pienākumiem, kas izriet no starptautiskām konvencijām, ko noslēgušas attiecīgās dalībvalstis vai Savienība;
  - (e) attiecīgie atkritumi tiks apstrādāti saskaņā ar juridiski saistošiem vides aizsardzības standartiem, kas Savienības tiesību aktos noteikti attiecībā uz likvidēšanas operācijām, un, ja uz kompleksu attiecas Direktīva 2010/75/ES, tas piemēro labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kas definēti minētās direktīvas 3. panta 10) punktā, saskaņā ar kompleksam izsniegto atļauju;
  - (f) atkritumi nav jaukti sadzīves atkritumi (atkritumu kods 20 03 01 vai 20 03 99), kas savākti no privātām māsaimniecībām, citiem atkritumu radītājiem vai gan vieni, gan otriem, vai jaukti sadzīves atkritumi, kuri bijuši pakļauti atkritumu apstrādes operācijai, kas nav būtiski mainījusi to īpašības.
2. Tranzīta kompetentās iestādes 9. panta 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā piekrišanu šādam sūtījumam dod tikai tad, ja ir izpildīti šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā noteiktie nosacījumi.

3. Ja attiecīgās kompetentās iestādes plānotam likvidēšanai paredzētu atkritumu sūtījumam 9. panta 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā atļauju nav devušas, paziņojums par minēto sūtījumu vairs nav derīgs un sūtījums saskaņā ar 4. panta 1. punktu ir aizliegts. Gadījumā, ja paziņotājs sūtījumu joprojām paredzējis veikt, tas iesniedz jaunu paziņojumu, ja vien visas attiecīgās kompetentās iestādes un paziņotājs nevienojas citādi.
4. Par piekrišanām, ko kompetentās iestādes devušas saskaņā ar 1. punktu, nekavējoties paziņo Komisijai, kura par to informē pārējās dalībvalstis.

12. pants

Iebildumi pret atkritumu sūtījumiem atgūšanas nolūkā

1. Ja saskaņā ar 5. pantu ir iesniegts paziņojums par plānotu atkritumu sūtījumu atgūšanas nolūkā, galamērķa un nosūtīšanas vietas kompetentās iestādes 9. panta 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā var celt motivētus iebildumus, pamatojoties uz vienu vai vairākiem šādiem iemesliem:
  - (a) plānotais sūtījums vai atgūšana nebūtu saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK;
  - (b) attiecīgie atkritumi netiks apstrādāti saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas plāniem vai atkritumu rašanās novēršanas programmām, kas izstrādātas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK attiecīgi 28. un 29. pantu;
  - (c) plānotais sūtījums vai atgūšana attiecībā uz darbībām, kas notiek tās kompetentās iestādes valstī, kura izteikusi iebildumus, nebūtu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz vides aizsardzību, sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību vai veselības aizsardzību;
  - (d) plānotais sūtījums vai atgūšana nebūtu saskaņā ar nosūtīšanas valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz resursu atgūšanu no atkritumiem, arī tad, ja plānotais sūtījums attiektos uz atkritumiem, kas paredzēti resursu atgūšanai kompleksā, kurā konkrētā veida atkritumu apstrādes standarti ir zemāki nekā nosūtīšanas valstī, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pareizu iekšējā tirgus darbību, izņemot gadījumus, kad:
    - i) pastāv attiecīgi Savienības tiesību akti, jo īpaši attiecībā uz atkritumiem, un valsts tiesību aktos, ar kuriem šādus Savienības tiesību aktus transponē, ir ieviestas prasības, kuras ir vismaz tikpat stingras kā Savienības tiesību aktos noteiktās;
    - ii) atgūšanas operācija galamērķa valstī notiek saskaņā ar nosacījumiem, kas visumā ir līdzvērtīgi tiem, kuri noteikti nosūtīšanas valsts tiesību aktos;
    - iii) nosūtīšanas valsts tiesību akti, uz ko neattiecas i) punkts, nav bijuši paziņoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/1535⁶⁰ gadījumos, kur minētā direktīva to pieprasa;
  - (e) dalībvalstī ir jāierobežo atgūšanas operācijām paredzētu atkritumu ienākošie sūtījumi (izņemot tos, kas paredzēti reciklēšanai un sagatavošanai atkalizmantošanai), lai aizsargātu tās atkritumu apsaimniekošanas tīklu, ja ir

---

⁶⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

- konstatēts, ka šādu sūtījumu dēļ iekšzemes atkritumi būtu jālikvidē vai jāapstrādā tādā veidā, kas neatbilst atkritumu apsaimniekošanas plāniem;
- (f) paziņotājs vai saņēmējs ir iepriekš bijis notiesāts par nelikumīgu sūtījumu vai kādu citu nelikumīgu rīcību attiecībā uz vides aizsardzību;
  - (g) paziņotājs vai komplekss attiecībā uz iepriekšējiem sūtījumiem vairākkārt nav spējis izpildīt 15. un 16. panta prasības;
  - (h) plānotais sūtījums vai atgūšana ir pretrunā pienākumiem, kas izriet no starptautiskām konvencijām, ko noslēgušas attiecīgās dalībvalstis vai Savienība;
  - (i) izsverot ekonomiskus vai vidiskus apsvērumus, to atkritumu attiecība, no kuriem var un nevar atgūt resursus, galīgi atgūstamo materiālu aplēstā vērtība vai atgūšanas izmaksas un tās atkritumu frakcijas likvidēšanas izmaksas, no kuriem resursus nevar atgūt, neattiecināto atgūšanu;
  - (j) atkritumi, kurus plānots sūtīt, ir paredzēti likvidēšanai, nevis atgūšanai;
  - (k) attiecīgie atkritumi netiks apstrādāti saskaņā ar juridiski saistošiem vides aizsardzības standartiem, kas attiecas uz atgūšanas operācijām, vai juridiski saistošiem atgūšanas vai reciklēšanas pienākumiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos, vai atkritumi tiks apstrādāti kompleksā, uz kuru attiecas Direktīva 2010/75/ES, bet kurā nepiemēro labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kas definēti minētās direktīvas 3. panta 10) punktā.
2. Tranzīta kompetentās iestādes 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā motivētus iebildumus pret atgūšanai paredzētu atkritumu plānoto sūtījumu var celt, pamatojoties tikai uz šā panta 1. punkta c), f), g) un h) apakšpunktā izklāstītajiem iemesliem.
  3. Ja 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā kompetentās iestādes secina, ka problēmas, kuru dēļ izteikti iebildumi, ir novērstas, tās nekavējoties par to informē paziņotāju.
  4. Ja problēmas, kuru dēļ izteikti iebildumi, netiek novērstas 1. punktā minētajā 30 dienu termiņā, paziņojums par atgūšanai paredzētu atkritumu sūtījumu vairs nav derīgs. Gadījumā, ja paziņotājs sūtījumu joprojām paredzējis veikt, tas iesniedz jaunu paziņojumu, ja vien visas attiecīgās kompetentās iestādes un paziņotājs nevienojas citādi.
  5. Iebildumus, ko kompetentās iestādes cēlušas, pamatojoties uz šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunktā izklāstītajiem iemesliem, dalībvalstis saskaņā ar 68. pantu dara zināmus Komisijai.
  6. Pirms motivēts iebildums tiek pamatots ar tiesību aktiem, nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde dara Komisijai un pārējām dalībvalstīm zināmus šādus valsts tiesību aktus, uz kuriem var būt balstīti iebildumi, ko kompetentās iestādes cēlušas saskaņā ar 1. punkta d) un e) apakšpunktu, un norāda, uz kurām atkritumu un atgūšanas operācijām minētie iebildumi attiecas.

13. pants

Vispārīgs paziņojums

1. Paziņotājs var iesniegt vispārīgu paziņojumu, kas aptver vairākus sūtījumus, ar nosacījumu, ka ir izpildītas visas šīs prasības:

- (a) dažādajos sūtījumos ietvertajiem atkritumiem ir būtībā līdzīgas fizikālās un ķīmiskās īpašības;
  - (b) dažādajos sūtījumos ietvertie atkritumi tiek sūtīti vienam un tam pašam saņēmējam un uz vienu un to pašu kompleksu;
  - (c) dažādo sūtījumu maršruta plānojums, jo īpaši paziņojuma dokumentā norādītais izvešanas un ievēšanas punkts katrā attiecīgajā valstī, ir viens un tas pats.
2. Ja neparedzētu apstākļu dēļ vienu un to pašu maršruta plānojumu visiem sūtījumiem nevar izmantot, paziņotājs kompetentās iestādes, uz kurām attiecas vispārīgais paziņojums, informē pēc iespējas ātrāk un pirms tiek sākti sūtījumi, ja ir jau zināms, ka būs vajadzīgas izmaiņas.
- Ja izmaiņas maršruta plānojumā ir zināmas pirms sūtījumu sākšanas un tās skar citas kompetentās iestādes, kas nav kompetentās iestādes, uz kurām attiecas vispārīgais paziņojums, vispārīgo paziņojumu nevar izmantot un ir jāiesniedz jauns paziņojums saskaņā ar 5. pantu.
3. Attiecīgās kompetentās iestādes var vienoties par piekrišanu vispārīga paziņojuma izmantošanai, ar nosacījumu, ka vēlāk tiek sniegta papildu informācija un dokumenti saskaņā ar 5. panta 3. un 4. punktu.

14. pants

Atgūšanas kompleksi, kuri saņēmēmuši iepriekšēju piekrišanu

1. Juridiska vai fiziska persona, kurai pieder atgūšanas komplekss vai kurai pār to ir kontrole, saskaņā ar 71. pantu izraudzītajai kompetentajai iestādei, kuras jurisdikcijā atrodas šis komplekss, var iesniegt pieprasījumu, lai tā minētajam kompleksam dod iepriekšēju piekrišanu.
2. 1. punktā minētajā pieprasījumā iekļauj šādu informāciju:
- (a) atgūšanas kompleksa nosaukums, reģistrācijas numurs un adrese;
  - (b) šādu dokumentu kopijas: atgūšanas kompleksam izdotās atļaujas veikt atkritumu apstrādi saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 23. pantu, kā arī attiecīgā gadījumā standarti un apliecinājumi, kurus komplekss ievēro;
  - (c) izmantoto tehnoloģiju apraksts, arī tās atgūšanas operācijas R kods vai kodi, attiecībā uz kuru tiek prasīta iepriekšēja piekrišana;
  - (d) atkritumi, attiecībā uz kuriem tiek prasīta iepriekšēja piekrišana un kuri uzskaitīti šīs regulas IV pielikumā vai attiecīgā gadījumā Lēmuma 2000/532/EK pielikumā;
  - (e) katra veida atkritumu, attiecībā uz kuriem tiek prasīta iepriekšēja piekrišana, kopējais daudzums salīdzinājumā ar apstrādes jaudu, par kādu komplekss saņēmis atļauju;
  - (f) to kompleksa darbību reģistrs, kuras saistītas ar resursu atgūšanu no atkritumiem, attiecīgā gadījumā norādot pēdējos trīs gados apstrādāto atkritumu daudzumu un veidu;
  - (g) pierādījums vai apliecinājums tam, ka juridiskā vai fiziskā persona, kurai pieder komplekss vai kurai pār to ir kontrole, nav bijusi notiesāta par

nelikumīgu sūtījumu vai kādu citu nelikumīgu rīcību attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu.

3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, lai grozītu 2. punktu attiecībā uz informāciju, kas iekļaujama pieprasījumā.
4. Kompleksam, par kuru iesniegts pieprasījums saskaņā ar 1. punktu, iepriekšēju piekrišanu dod, piemērojot šā panta 5.–10. punktā izklāstīto procedūru.
5. Kompetentā iestāde 45 dienu laikā pēc 1. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas datuma novērtē pieprasījumu un lemj par tā apstiprināšanu.
6. Ja 1. punktā minētā juridiskā vai fiziskā persona ir iesniegusi visu 2. punktā minēto informāciju, kompetentā iestāde pieprasījumu apstiprina un attiecīgajam kompleksam dod iepriekšēju piekrišanu. Iepriekšējā piekrišana var ietvert nosacījumus, kas attiecas uz iepriekšējās piekrišanas derīguma termiņu, to atkritumu veidiem un daudzumiem, uz kuriem attiecas iepriekšējā piekrišana, un izmantotajām tehnoloģijām, vai citus nosacījumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā.
7. Atkāpjoties no 6. punkta, ja kompetentā iestāde nav pārliecināta, ka iepriekšējas piekrišanas došana nodrošinās attiecīgo atkritumu kvalitatīvu apstrādi, tā var atteikties apstiprināt iepriekšējas piekrišanas pieprasījumu.
8. Lēmumu apstiprināt vai noraidīt iepriekšējas piekrišanas pieprasījumu juridiskajai vai fiziskajai personai, kura iesniegusi šo pieprasījumu, dara zināmu tiklīdz kompetentā iestāde to ir pieņēmusi, un šo lēmumu pienācīgi motivē.
9. Ja vien lēmumā par iepriekšējas piekrišanas pieprasījuma apstiprināšanu nav norādīts citādi, atgūšanas kompleksam dotā iepriekšējā piekrišana ir derīga septiņus gadus.
10. Atgūšanas kompleksam dotu iepriekšēju piekrišanu kompetentā iestāde jebkurā laikā var atsaukt. Lēmumu atsaukt iepriekšēju piekrišanu pienācīgi motivē un dara zināmu attiecīgajam kompleksam.
11. Šā panta 1. punktā minētā juridiskā vai fiziskā persona par jebkādam izmaiņām 2. punktā minētajā informācijā nekavējoties informē attiecīgo kompetento iestādi. Attiecīgā kompetentā iestāde šīs izmaiņas, novērtējot iepriekšējas piekrišanas pieprasījumu, rūpīgi ņem vērā, un vajadzības gadījumā iepriekšējo piekrišanu atjaunina.
12. Vispārīgā paziņojuma gadījumā, kuru iesniedz saskaņā ar 13. pantu attiecībā uz sūtījumiem, kas paredzēti kompleksam, kurš ir saņēmis iepriekšēju piekrišanu, 9. panta 3. un 4. punktā minēto piekrišanas derīguma termiņu pagarina līdz trim gadiem. Atkāpjoties no šā noteikuma, attiecīgās kompetentās iestādes pienācīgi pamatotos gadījumos minēto termiņu var nolemt saīsināt.
13. Kompetentās iestādes, kuras kādam kompleksam ir devušas iepriekšēju piekrišanu saskaņā ar šo pantu, izmanto VI pielikumā ietvertu veidlapu, lai Komisijai un attiecīgā gadījumā ESAO sekretariātam sniegtu šādu informāciju:
  - (a) atgūšanas kompleksa nosaukums, reģistrācijas numurs un adrese,
  - (b) izmantoto tehnoloģiju apraksts, arī R kods vai kodi,
  - (c) IV pielikumā uzskaitītie atkritumu veidi vai atkritumi, uz kuriem attiecas iepriekšējā piekrišana,
  - (d) kopējais daudzums, par kuru tiek dota iepriekšēja piekrišana,

- (e) derīguma termiņš,
  - (f) izmaiņas iepriekšējā piekrišanā,
  - (g) izmaiņas paziņotajā informācijā,
  - (h) iepriekšējas piekrišanas atsaukums.
14. Atkāpjoties no 8., 9., 10. un 12. panta, attiecībā uz paziņojumu par sūtījumiem, kas paredzēti kompleksam, kurš saņēmis iepriekšēju piekrišanu, termiņš, kādā visas attiecīgās kompetentās iestādes dod piekrišanu saskaņā ar 9. panta 1. punktu, piemēro nosacījumus saskaņā ar 10. pantu vai ceļ iebildumus saskaņā ar 12. pantu, ir septiņas darba dienas pēc 8. panta 4. punkta pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas.
15. Ja attiecībā uz paziņojumu par sūtījumiem, kas paredzēti kompleksam, kurš saņēmis iepriekšēju piekrišanu, viena vai vairākas kompetentās iestādes saskaņā ar 8. panta 4. punkta otro daļu vēlas pieprasīt papildu informāciju termiņus, kas minēti minētajā daļā, kā arī 8. panta 5. punkta pirmajā un otrajā daļā, attiecībā uz 8. panta 4. punkta otro daļu un 8. panta 5. punkta otro daļu saīsina par vienu dienu un attiecībā uz 8. panta 5. punkta pirmo daļu – par divām dienām.
16. Neatkarīgi no 14. punkta, galamērķa kompetentā iestāde var nolemt, ka ir nepieciešams vairāk laika, lai saņemtu papildu informāciju vai dokumentus no paziņotāja.
- Šādos gadījumos kompetentā iestāde septiņu darba dienu laikā no 8. panta 4. punkta pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas informē paziņotāju.
- Kopējais laiks, kas vajadzīgs, lai pieņemtu vienu no 9. panta 1. punktā minētajiem lēmumiem, nepārsniedz 30 dienas no dienas, kad iesniegts paziņojums saskaņā ar 5. pantu.

15. pants

Papildu noteikumi attiecībā uz atgūšanas starpposma operācijām un likvidēšanas starpposma operācijām

1. Ja atkritumu sūtījums tiek veikts atgūšanas starpposma operācijas vai likvidēšanas starpposma operācijas nolūkā, paziņojuma dokumentā papildus sākotnējai atgūšanas starpposma operācijai vai likvidēšanas starpposma operācijai norāda arī visus tos kompleksus, kuros paredzēts veikt tālākas atgūšanas starpposma un nestarpposma operācijas un likvidēšanas starpposma operācijas.
2. Nosūtīšanas vietas un galamērķa kompetentās iestādes piekrišanu tādu atkritumu sūtījumam, kas paredzēti atgūšanas starpposma operācijai vai likvidēšanas starpposma operācijai, var dot tikai tad, ja pret atkritumu sūtījumu(-iem) uz kompleksiem, kas veic jebkādas tālākas atgūšanas starpposma vai nestarpposma operācijas vai likvidēšanas starpposma operācijas, nav pamata celt iebildumu saskaņā ar 12. pantu.
3. Vienas dienas laikā pēc tam, kad komplekss, kas veic atgūšanas starpposma operāciju vai likvidēšanas starpposma operāciju, atkritumus ir saņēmis, minētais komplekss paziņotājam sniedz apstiprinājumu par atkritumu saņemšanu. Šo apstiprinājumu sniedz pārvietošanas dokumentā vai pievieno tam.
4. Cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā 30 dienas pēc atgūšanas starpposma operācijas vai likvidēšanas starpposma operācijas pabeigšanas un ne vēlāk par vienu

kalendāro gadu vai 9. panta 5. punktā minēto īsāko periodu pēc atkritumu saņemšanas komplekss, kas veic šo operāciju, uz savu atbildību sniedz apliecinājumu, ka minētā operācija ir pabeigta.

Šo apliecinājumu iesniedz un iekļauj pārvietošanas dokumentā vai pievieno tam.

5. Gadījumā, ja atgūšanas vai likvidēšanas komplekss, kas veic atgūšanas starpposma operāciju vai likvidēšanas starpposma operāciju, atkritumus tālākai atgūšanas vai likvidēšanas starpposma vai nestarpposma operācijai nogādā uz kompleksu, kas atrodas galamērķa valstī, tas, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk par vienu kalendāro gadu vai 9. panta 5. punktā minēto īsāko periodu pēc atkritumu piegādes iegūst apliecinājumu no minētā kompleksa par to, ka tālākā atgūšanas vai likvidēšana nestarpposma operācija ir pabeigta.

Minētais komplekss, kas veic atgūšanas vai likvidēšanas starpposma operāciju, relevantos apliecinājumus nekavējoties pārsūta paziņotājam un attiecīgajām kompetentajām iestādēm, identificējot sūtījumus, uz kuriem šie apliecinājumi attiecas.

6. Ja 5. punktā aprakstītā piegāde ir veikta uz kompleksu, kas atrodas sākotnējā nosūtīšanas valstī vai citā dalībvalstī, ir jāsniedz jauns paziņojums saskaņā ar šo regulu.
7. Ja 5. punktā aprakstītā piegāde tiek veikta uz kompleksu, kas atrodas trešā valstī, ir jāsniedz jauns paziņojums saskaņā ar šo regulu un noteikumus, kurus piemēro attiecīgajām kompetentajām iestādēm, piemēro arī sākotnējās nosūtīšanas valsts sākotnējai kompetentajai iestādei.

16. pants

Prasības pēc piekrišanas saņemšanas par sūtījumu

1. Pēc tam, kad attiecīgās kompetentās iestādes attiecībā uz paziņoto sūtījumu ir devušas piekrišanu, visi iesaistītie uzņēmumi aizpilda pārvietošanas dokumentu vai, ja tiek sniegts vispārīgais paziņojums, pārvietošanas dokumentus norādītajos punktos. Tie nodrošina, ka pārvietošanas dokumentā iekļautā informācija relevantajām iestādēm ir pieejama elektroniski, arī pārvadāšanas laikā.
2. Ja paziņotājs no nosūtīšanas vietas, galamērķa un tranzīta kompetentajām iestādēm ir saņēmis rakstisku piekrišanu vai attiecībā uz nosūtīšanas vietas un tranzīta kompetentajām iestādēm var pieņemt, ka ir dota klusējot izteikta piekrišana, tas vismaz vienu darba dienu pirms sūtījuma sākšanas norāda faktisko sūtījuma datumu un, ciktāl iespējams, aizpilda pārvietošanas dokumentu.
3. Vienas dienas laikā pēc atkritumu saņemšanas komplekss paziņotājam un relevantajām iestādēm sniedz apstiprinājumu par to, atkritumi ir saņemti.
4. Komplekss, kas veic atgūšanas vai likvidēšanas nestarpposma operāciju, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā 30 dienas pēc minētās operācijas pabeigšanas un ne vēlāk par vienu kalendāro gadu vai 9. panta 5. punktā minēto īsāko periodu pēc atkritumu saņemšanas uz savu atbildību sniedz apliecinājumu, ka atgūšanas vai likvidēšanas nestarpposma operācija ir pabeigta.
5. 4. punktā minēto apliecinājumu paziņotājam un relevantajām iestādēm iesniedz vai nu komplekss, kas veic operāciju, vai, ja kompleksam nav piekļuves 26. pantā minētajai sistēmai, ar paziņotāja starpniecību.

17. pants
Izmaiņas sūtījumā pēc piekrišanas saņemšanas

1. Ja ir būtiskas izmaiņas informācijā un/vai nosacījumos, kas attiecas uz sūtījumu, par ko ir saņemta piekrišana, paziņotājs nekavējoties un, ja iespējams, pirms sūtījuma sākšanas informē attiecīgās kompetentās iestādes un saņēmēju. Būtiskas izmaiņas ir izmaiņas, kas attiecas uz paredzēto daudzumu, maršrutu, maršruta plānojumu, sūtījuma datumu vai pārvadātāju.
2. 1. punktā minēto būtisko izmaiņu gadījumā iesniedz jaunu paziņojumu, ja vien visas attiecīgās kompetentās iestādes neuzskata, ka ierosinātās izmaiņas neprasa jaunu paziņojumu.
3. Ja 1. punktā minētās būtiskās izmaiņas skar kompetentās iestādes, kas nav kompetentās iestādes, uz kurām attiecas sākotnējais paziņojums, iesniedz jaunu paziņojumu.

2. nodaļa

18. pants
Vispārīgas informācijas prasības

1. Uz atkritumiem, kas minēti 4. panta 3. un 4. punktā un ko paredzēts sūtīt, attiecas šā panta 2.–7. punktā izklāstītās vispārīgās informācijas prasības.
2. Persona, kas ir nosūtīšanas valsts jurisdikcijā un organizē sūtījumu, ne vēlāk kā vienu dienu pirms sūtījuma veikšanas aizpilda un iesniedz relevanto VII pielikumā ietvertu informāciju.
3. 2. punktā minētā persona nodrošina, ka minētajā punktā minētā informācija relevantajām iestādēm ir pieejama elektroniski, arī pārvadāšanas laikā.
4. Atgūšanas komplekss vai laboratorija un saņēmējs vai, ja tiem nav piekļuves 26. pantā minētajai sistēmai, 2. punktā minētā persona vienas dienas laikā pēc atkritumu saņemšanas paziņotājam un relevantajām iestādēm par atkritumu saņemšanu sniedz apstiprinājumu, norādot relevanto VII pielikumā minēto informāciju.
5. Atgūšanas komplekss, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā 30 dienas pēc atgūšanas operācijas pabeigšanas un ne vēlāk kā vienu kalendāro gadu pēc atkritumu saņemšanas uz savu atbildību, norādot relevanto VII pielikumā minēto informāciju, sniedz apliecinājumu, ka atgūšana ir pabeigta.
6. Ja sūtījuma ieviešana galamērķa valstī tiek liegta, ja saņēmējs to ir noraidījis vai ja sūtījumu nevar pabeigt, kā sākotnēji paredzēts, 2. punktā minētā persona nekavējoties informē nosūtīšanas vietas kompetento iestādi.
7. Šīs regulas VII pielikumā minētais līgums starp personu, kas organizē sūtījumu, un resursu atgūšanai paredzētu atkritumu saņēmēju ir spēkā, kad tiek uzsākts sūtījums. Šajā līgumā paredz, ka tad, ja atkritumu sūtījums vai resursu atgūšana no atkritumiem nevar tikt pabeigta, kā paredzēts, vai ja sūtījums ir nelikumīgs, personai, kas organizē sūtījumu, vai – ja minētā persona atkritumu sūtījumu vai resursu atgūšanu no atkritumiem nevar pabeigt – saņēmējam ir pienākums atkritumus ņemt

atpakaļ vai nodrošināt resursu atgūšanu alternatīvā veidā un vajadzības gadījumā nodrošināt atkritumu uzglabāšanu līdz minēto darbību veikšanai.

8. Persona, kas organizē sūtījumu, vai saņēmējs attiecīgajai kompetentajai iestādei pēc pieprasījuma sniedz 7. punktā minētā līguma kopiju.
9. Šīs regulas VII pielikumā prasītā informācija ir pieejama dalībvalstīm un Komisijai inspekcijas, izpildes panākšanas, plānošanas un statistikas vajadzībām saskaņā ar 26. pantu un valstu tiesību aktiem.
10. Ja Savienības un valstu tiesību akti to prasa, ar 2. punktā minēto informāciju rīkojas kā ar konfidenciālu informāciju.
11. Ja atkritumus sūta starp diviem objektiem, kurus kontrolē viena un tā pati juridiskā persona, 7. punktā minēto līgumu var aizstāt ar minētās juridiskās personas deklarāciju. Šī deklarācija *mutatis mutandis* attiecas uz 7. punktā minētajiem pienākumiem.

3. nodaļa

Atkritumu jaukšana, dokumentācija un piekļuve informācijai

19. pants

Aizliegums jaukt atkritumus sūtījuma laikā

No sūtījuma sākuma līdz atkritumu saņemšanai atgūšanas vai likvidēšanas kompleksā paziņojumā norādītos vai 18. pantā minētos atkritumus nejauc ar citiem atkritumiem.

20. pants

Dokumentu un informācijas glabāšana

1. Kompetentās iestādes, paziņotājs, saņēmējs un komplekss, kas saņem atkritumus, visus dokumentus, kuri nosūtīti kompetentajām iestādēm vai kurus kompetentās iestādes nosūtījušas saistībā ar paziņotu sūtījumu, Savienībā glabā vismaz piecus gadus pēc sūtījuma uzsākšanas dienas. Vispārīgo paziņojumu gadījumā saskaņā ar 13. pantu minēto pienākumu piemēro no dienas, kad tiek uzsākts pēdējais sūtījums.
2. Informāciju, kas sniegta saskaņā ar 18. panta 1. punktu, persona, kas organizē sūtījumu, saņēmējs un komplekss, kas saņem atkritumus, glabā Savienībā vismaz piecus gadus pēc sūtījuma uzsākšanas dienas.

21. pants

Publiskā piekļuve paziņojumiem

Nosūtīšanas vietas vai galamērķa kompetentās iestādes ar pienācīgiem līdzekļiem dara publiski pieejamu informāciju par paziņojumiem, kas attiecas uz sūtījumiem, kuriem tās ir devušas piekrišanu, kā arī atkritumu sūtījumiem, kuriem piemērojamas vispārīgās informācijas prasības, ja saskaņā ar valsts vai Savienības tiesību aktiem šāda informācija nav konfidenciāla.

4. nodaļa

Atkritumu atpakaļņemšanas pienākums

22. pants

Atkritumu atpakaļņemšana, ja sūtījums nevar tikt pabeigts, kā paredzēts

1. Ja kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm konstatē, ka atkritumu sūtījums, kā arī resursu atgūšana no atkritumiem vai atkritumu likvidēšana nevar tikt pabeigti, kā paredzēts saskaņā ar paziņojuma un pārvietošanas dokumentiem un/vai 6. pantā minētā līguma noteikumiem, tā nekavējoties par to informē nosūtīšanas vietas kompetento iestādi. Ja atgūšanas vai likvidēšanas komplekss saņemto sūtījumu noraida, tas nekavējoties informē galamērķa kompetento iestādi.
2. Nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde nodrošina, ka, izņemot 3. punktā minētos gadījumus, paziņotājs attiecīgos atkritumus nogādā atpakaļ savas jurisdikcijas teritorijā vai citur nosūtīšanas valsts iekšienē. Nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde paziņotāju identificē, ievērojot 3. panta 6) punktā norādīto secību. Ja tas nav iespējams, šā panta noteikumus minētā kompetentā iestāde izpilda pati vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā.

Pirmajā daļā minēto nogādāšanu atpakaļ veic 90 dienu laikā vai citā periodā, par ko attiecīgās kompetentās iestādes var vienoties, pēc tam, kad nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde ir konstatējusi vai no galamērķa vai tranzīta kompetentajām iestādēm uzzinājusi, ka atkritumu sūtījums, resursu atgūšana no atkritumiem vai atkritumu likvidēšana, kam dota piekrišana, nevar tikt pabeigti, kā paredzēts, un tā ir saņēmusi informāciju par to, kādi tam ir iemesli. Šāda ziņa var izrietēt no informācijas, ko galamērķa vai tranzīta kompetentajām iestādēm cita starpā sniegušas citas kompetentās iestādes.

3. 2. punktā izklāstīto pienākumu ņemt atkritumus atpakaļ nepiemēro, ja iesaistītās nosūtīšanas vietas, tranzīta un galamērķa kompetentās iestādes uzskata, ka resursu atgūšanu no atkritumiem vai atkritumu likvidēšanu var veikt alternatīvā veidā galamērķa valstī vai citur, un to dara paziņotājs vai, ja tas nav iespējams, nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā.

2. punktā izklāstīto pienākumu ņemt atkritumus atpakaļ nepiemēro, ja sūtītie atkritumi operācijā attiecīgajā kompleksā ir neatgriezeniski sajaukti ar citiem atkritumiem, pirms attiecīgā kompetentā iestāde ir konstatējusi, ka paziņotais sūtījums nevar tikt pabeigts, kā minēts 1. punktā. No šāda maisījuma atgūst resursus vai to likvidē alternatīvā veidā saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

4. Gadījumos, kad atkritumi tiek ņemti atpakaļ saskaņā ar 2. punktu, iesniedz jaunu paziņojumu, ja vien attiecīgās kompetentās iestādes nevienojas, ka pietiek ar pienācīgi motivētu pieprasījumu no sākotnējās nosūtīšanas vietas kompetentās iestādes.

Jaunu paziņojumu attiecīgā gadījumā iesniedz sākotnējais paziņotājs vai, ja tas nav iespējams, jebkuras citas fiziskas vai juridiskas personas, kas identificētas saskaņā ar 3. panta 6) punktu, ievērojot tajā norādīto secību, vai, ja arī tas nav iespējams, sākotnējā nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā.

Kompetentās iestādes neiebilst un neceļ iebildumus pret atkritumu atgriešanu no sūtījuma, kas nevar tikt pabeigts, vai pret saistīto atgūšanas un likvidēšanas operāciju.

5. Gadījumos, kad tiek veikti alternatīvi pasākumi ārpus sākotnējās galamērķa valsts, kā minēts 3. punktā, jaunu paziņojumu attiecīgā gadījumā iesniedz sākotnējais paziņotājs vai, ja tas nav iespējams, jebkuras citas fiziskas vai juridiskas personas, kas identificētas saskaņā ar 3. panta 6) punktu, ievērojot tajā norādīto secību, vai, ja arī tas nav iespējams, sākotnējā nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā.

Ja šādu jaunu paziņojumu iesniedz paziņotājs, šis paziņojums tiek iesniegts arī sākotnējās nosūtīšanas valsts kompetentajai iestādei.

6. Gadījumos, kad tiek veikti alternatīvi pasākumi sākotnējā galamērķa valstī, kā minēts 3. punktā, jauns paziņojums nav vajadzīgs un pietiek ar pienācīgi motivētu pieprasījumu. Šādu pienācīgi motivētu pieprasījumu, ar kuru cenšas panākt vienošanos par alternatīviem pasākumiem, sākotnējais paziņotājs iesniedz galamērķa un nosūtīšanas vietas kompetentajai iestādei vai, ja tas nav iespējams, sākotnējā nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde to iesniedz galamērķa kompetentajai iestādei.

7. Ja saskaņā ar 4. vai 6. punktu jauns paziņojums nav jāiesniedz, sākotnējais paziņotājs vai, ja tas nav iespējams, jebkuras citas fiziskas vai juridiskas personas, kas identificētas saskaņā ar 3. panta 6) punktu, ievērojot tajā norādīto secību, vai, ja arī tas nav iespējams, sākotnējā nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā aizpilda jaunu pārvietošanas dokumentu saskaņā ar 15. vai 16. pantu.

Ja sākotnējā nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde iesniedz jaunu paziņojumu saskaņā ar 4. vai 5. punktu, jauna finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums nav vajadzīgs. Ja visas attiecīgās kompetentās iestādes tam piekrīt, atpakaļņemšanai var izmantot sākotnējā sūtījuma pārvietošanas dokumentu.

8. Paziņotāja pienākums un nosūtīšanas valsts papildpienākums ņemt atkritumus atpakaļ vai organizēt alternatīvu atgūšanu vai likvidēšanu beidzas, kad komplekss izdod 16. panta 4. punktā vai attiecīgā gadījumā 15. panta 5. punktā minēto apliecinājumu par atgūšanas vai likvidēšanas nestarpposma operācijām. 7. panta 6. punktā minēto atgūšanas vai likvidēšanas starpposma operāciju gadījumā nosūtīšanas valsts papildpienākums beidzas, kad komplekss izdod 15. panta 4. punktā minēto apliecinājumu.

Ja komplekss atgūšanas vai likvidēšanas apliecinājumu izdod tādā veidā, ka rezultātā tiek veikts nelikumīgs sūtījums un tiek atbrīvota finanšu garantija, piemēro 24. panta 4. punktu un 25. panta 2. punktu.

9. Ja kādā dalībvalstī tiek atklāti atkritumi no sūtījuma, ko nevar pabeigt, ieskaitot atgūšanu un likvidēšanu, tad laikā, kamēr nav veikta atkritumu atgriešana vai atgūšanas vai likvidēšanas nestarpposma operācija alternatīvā veidā, atbildību nodrošināt, ka tiek veikti drošai atkritumu glabāšanai vajadzīgie pasākumi, uzņemas kompetentā iestāde, kuras jurisdikcijā ir teritorija, kur atkritumi tikuši atklāti.

10. Ja 3. panta 6) punkta a) apakšpunkta iv) punktā norādītais paziņotājs kādu no šajā un 23. pantā izklāstītajiem atkritumu atpakaļņemšanas pienākumiem nespēj izpildīt, tad minēto atkritumu atpakaļņemšanas pienākumu vajadzībām par paziņotāju uzskata 3. panta 6) punkta a) apakšpunkta i), ii) vai iii) punktā norādīto attiecīgi sākotnējo

atkritumu radītāju, jauno atkritumu radītāju vai savācēju, kas tirgotāju vai starpnieku pilnvarojis rīkoties savā vārdā.

23. pants

Izmaksas, kas saistītas ar atkritumu atpakaļņemšanu gadījumos, kad sūtījums nevar tikt pabeigts

1. Izmaksas, kas rodas saistībā ar atkritumu atgriešanu no sūtījuma, kas nevar tikt pabeigts, ieskaitot pārvadāšanas, atgūšanas vai likvidēšanas izmaksas saskaņā ar 22. panta 2. vai 3. punktu, un, sākot ar brīdi, kad nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde konstatē, ka atkritumu sūtījums, resursu atgūšana no atkritumiem vai atkritumu likvidēšana nevar tikt pabeigti, glabāšanas izmaksas saskaņā ar 22. panta 9. punktu tālāk norādītajā secībā sedz:
  - (a) paziņotājs, ievērojot 3. panta 6) punktā iekļautā saraksta secību, vai, ja tas nav iespējams, b) apakšpunktā minētā persona;
  - (b) attiecīgā gadījumā citas fiziskas vai juridiskas personas vai, ja arī tas nav iespējams, c) apakšpunktā minētā persona;
  - (c) nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai, ja arī tas nav iespējams, saskaņā ar d) apakšpunktu;
  - (d) saskaņā ar citu vienošanos starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm.
2. Šis pants neskar Savienības un valstu tiesību aktus par atbildību.

24. pants

Atkritumu atpakaļņemšana gadījumos, kad sūtījums ir nelikumīgs

1. Ja kompetentā iestāde atklāj sūtījumu, ko tā uzskata par nelikumīgu, tā nekavējoties informē pārējās attiecīgās kompetentās iestādes.
2. Ja atbildību par nelikumīgu sūtījumu var attiecināt uz paziņotāju, nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde nodrošina, ka attiecīgos atkritumus ņem atpakaļ:
  - (a) *de facto* paziņotājs, lai organizētu atkritumu likvidēšanu vai resursu atgūšanu no atkritumiem, vai, ja paziņojums nav bijis iesniegts, b) apakšpunktā norādītā persona;
  - (b) *de jure* paziņotājs, lai organizētu atkritumu likvidēšanu vai resursu atgūšanu no atkritumiem, vai, ja tas nav iespējams, c) apakšpunktā norādītā persona;
  - (c) pati nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, lai organizētu atkritumu likvidēšanu vai resursu atgūšanu no atkritumiem, vai, ja arī tas nav iespējams, rīkojas saskaņā ar d) apakšpunktu;
  - (d) pati nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā veic resursu atgūšanu no atkritumiem vai atkritumu likvidēšanu alternatīvā veidā galamērķa vai nosūtīšanas valstī, vai, ja arī tas nav iespējams, rīkojas saskaņā ar e) apakšpunktu;
  - (e) pati nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā veic resursu atgūšanu no atkritumiem vai atkritumu likvidēšanu alternatīvā veidā citā valstī, ja visas attiecīgās kompetentās iestādes tam piekrīt.

Pirmajā daļā minēto atpakaļņemšanu, atgūšanu vai likvidēšanu veic 30 dienu laikā vai citā periodā, par ko attiecīgās kompetentās iestādes var vienoties, pēc tam, kad

nelikumīgo sūtījumu ir konstatējusi nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai tā par to ir uzzinājusi no galamērķa vai tranzīta kompetentajām iestādēm, un tā ir saņēmusi informāciju par to, kādi tam ir iemesli. Šāda ziņa var izrietēt no informācijas, ko galamērķa vai tranzīta kompetentajām iestādēm cita starpā sniegušas citas kompetentās iestādes.

Gadījumos, kad atkritumi tiek ņemti atpakaļ saskaņā ar pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu, iesniedz jaunu paziņojumu, ja vien attiecīgās kompetentās iestādes nevienojas, ka pietiek ar pienācīgi motivētu pieprasījumu no sākotnējās nosūtīšanas vietas kompetentās iestādes.

Jauno paziņojumu iesniedz pirmās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētā persona vai iestāde atbilstoši norādītajai secībai.

Kompetentās iestādes neiebilst un neceļ iebildumus pret nelikumīgā sūtījumā iekļauto atkritumu atgriešanu. Ja nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde veic alternatīvus pasākumus, kas minēti pirmās daļas d) un e) apakšpunktā, jaunu paziņojumu iesniedz sākotnējā nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, ja vien attiecīgās kompetentās iestādes nevienojas, ka pietiek ar pienācīgi motivētu pieprasījumu no minētās iestādes.

3. Ja 3. panta 6) punkta a) apakšpunkta iv) punktā norādītais paziņotājs kādu no šajā un 25. pantā izklāstītajiem atkritumu atpakaļņemšanas pienākumiem nespēj izpildīt, tad minēto atkritumu atpakaļņemšanas pienākumu vajadzībām par paziņotāju uzskata 3. panta 6) punkta a) apakšpunkta i), ii) vai iii) punktā norādīto attiecīgi sākotnējo atkritumu radītāju, jauno atkritumu radītāju vai savācēju, kas tirgotāju vai starpnieku pilnvarojis rīkoties savā vārdā.
4. Ja atbildību par nelikumīgu sūtījumu var attiecināt uz saņēmēju, galamērķa kompetentā iestāde nodrošina, ka resursu atgūšanu no attiecīgajiem atkritumiem vai atkritumu likvidēšanu vidi saudzējošā veidā veic:
  - (a) saņēmējs vai, ja tas nav iespējams, b) apakšpunktā norādītā persona;
  - (b) pati kompetentā iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā.

Pirmajā daļā minēto atgūšanu vai likvidēšanu veic 30 dienu laikā vai citā periodā, par ko attiecīgās kompetentās iestādes var vienoties, pēc tam, kad nelikumīgo sūtījumu ir konstatējusi galamērķa kompetentā iestāde vai tā par to ir uzzinājusi no nosūtīšanas vietas vai tranzīta kompetentajām iestādēm, un tā ir saņēmusi informāciju par to, kādi tam ir iemesli. Šāda ziņa var izrietēt no informācijas, ko nosūtīšanas vietas un tranzīta kompetentajām iestādēm cita starpā sniegušas citas kompetentās iestādes.

Attiecīgās kompetentās iestādes resursu atgūšanā no atkritumiem vai atkritumu likvidēšanā saskaņā ar šo punktu pēc vajadzības sadarbojas.

5. Ja jauns paziņojums nav jāiesniedz, persona, kas ir atbildīga par atkritumu atpakaļņemšanu, vai, ja tas nav iespējams, sākotnējā nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde aizpilda jaunu pārvietošanas dokumentu saskaņā ar 15. vai 16. pantu.

Ja sākotnējā nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde iesniedz jaunu paziņojumu, jauna finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums nav vajadzīgs.
6. Gadījumos, kad atbildību par nelikumīgu sūtījumu nevar attiecināt ne uz paziņotāju, ne saņēmēju, attiecīgās kompetentās iestādes sadarbojas, lai nodrošinātu, ka tiek veikta resursu atgūšana no attiecīgajiem atkritumiem vai atkritumu likvidēšana.

7. 7. panta 6. punktā minēto atgūšanas vai likvidēšanas starpposma operāciju gadījumā, ja nelikumīgs sūtījums tiek atklāts pēc atgūšanas starpposma operācijas vai likvidēšanas starpposma operācijas pabeigšanas, nosūtīšanas valsts papildpienākums ņemt atkritumus atpakaļ vai organizēt alternatīvu atgūšanu vai likvidēšanu beidzas, kad komplekss ir izdevis 15. panta 4. punktā minēto apliecinājumu.
Ja komplekss atgūšanas vai likvidēšanas apliecinājumu izdod tādā veidā, ka rezultātā tiek veikts nelikumīgs sūtījums un tiek atbrīvota finanšu garantija, piemēro šā panta 4. punktu un 25. panta 2. punktu.
8. Ja kādā dalībvalstī tiek atklāti nelikumīgā sūtījumā iekļautie atkritumi, tad laikā, kamēr nav veikta atkritumu atgriešana vai atgūšanas vai likvidēšanas nestarpposma operācija alternatīvā veidā, atbildību nodrošināt, ka tiek veikti drošai atkritumu glabāšanai vajadzīgie pasākumi, uzņemas kompetentā iestāde, kuras jurisdikcijā ir teritorija, kur atkritumi tikuši atklāti.
9. Gadījumos, kad nelikumīgus sūtījumus atgriež nosūtīšanas valstī un uz šo nosūtīšanas valsti attiecas 34. un 36. pantā noteiktie aizliegumi, minētie panti nav piemērojami.
10. 3. panta 25) punkta g) apakšpunktā minēta nelikumīga sūtījuma gadījumā personai, kas organizē sūtījumu, ir tādi paši šajā pantā izklāstītie pienākumi kā paziņotājam.
11. Šis pants neskar Savienības un valstu tiesību aktus par atbildību.

25. pants

Atkritumu atpakaļņemšanas izmaksas, ja sūtījums ir nelikumīgs

1. Izmaksas, kas rodas saistībā ar nelikumīgā sūtījumā ietilpstošo atkritumu atpakaļņemšanu, ieskaitot izmaksas par pārvadāšanu, atgūšanu vai likvidēšanu saskaņā ar 24. panta 2. punktu, un – no dienas, kurā nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde konstatējusi, ka sūtījums ir nelikumīgs, – izmaksas par glabāšanu saskaņā ar 24. panta 8. punktu sedz:
  - (a) šīs regulas 24. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētais *de facto* paziņotājs, kuru identificē pēc 3. panta 6) punktā norādītās secības, vai, ja paziņojums nav bijis iesniegts, b) apakšpunktā norādītā persona;
  - (b) *de jure* paziņotājs vai attiecīgā gadījumā citas fiziskas vai juridiskas personas vai, ja tas nav iespējams, c) apakšpunktā norādītā persona;
  - (c) nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde.
2. Izmaksas, kas rodas saistībā ar atgūšanu vai likvidēšanu saskaņā ar 24. panta 4. punktu, ieskaitot iespējamās izmaksas par pārvadāšanu un glabāšanu saskaņā ar 24. panta 7. punktu, sedz saņēmējs vai, ja tas nav iespējams, galamērķa kompetentā iestāde.
3. Izmaksas, kas rodas saistībā ar atgūšanu vai likvidēšanu saskaņā ar 24. panta 6. punktu, ieskaitot iespējamās izmaksas par pārvadāšanu un glabāšanu saskaņā ar 24. panta 8. punktu, sedz:
  - (a) paziņotājs, kuru identificē saskaņā ar 3. panta 6) punktā norādīto secību, un/vai saņēmējs atkarībā no attiecīgo kompetento iestāžu lēmuma vai, ja tas nav iespējams, b) apakšpunktā norādītā persona;
  - (b) attiecīgā gadījumā citas fiziskas vai juridiskas personas vai, ja arī tas nav iespējams, c) apakšpunktā norādītā persona;

- (c) nosūtīšanas vietas un galamērķa kompetentās iestādes.
- 4. 3. panta 25) punkta g) apakšpunktā minēta nelikumīga sūtījuma gadījumā personai, kas organizē sūtījumu, ir tādi paši šajā pantā izklāstītie pienākumi kā paziņotājam.
- 5. Šis pants neskar Savienības un valstu tiesību aktus par atbildību.

5. nodaļa

Vispārīgi administratīvie noteikumi

26. pants

Informācijas elektroniska iesniegšana un apmaiņa

1. Elektroniski iesniedz un apmainās, vai nu izmantojot 2. punktā minēto centrālo sistēmu, vai valsts sistēmu saskaņā ar 3. punktu, šādu informāciju un dokumentus:
  - (a) attiecībā uz atkritumiem, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā:
    - i) paziņojums par plānotu sūtījumu saskaņā ar 5. un 13. pantu;
    - ii) pieprasījums pēc informācijas un dokumentiem saskaņā ar 5. un 8. pantu;
    - iii) informācija un dokumenti, ko iesniedz saskaņā ar 5. un 8. pantu;
    - iv) informācija un lēmumi saskaņā ar 8. pantu;
    - v) piekrišana paziņotam sūtījumam un attiecīgā gadījumā oficiāls paziņojums par tās atsaukumu saskaņā ar 9. pantu;
    - vi) sūtījumam piemērotie nosacījumi saskaņā ar 10. pantu;
    - vii) iebildumi gadījumā, ja nav izpildīti 11. panta 2. punktā minētie nosacījumi;
    - viii) iebildumi pret sūtījumu saskaņā ar 12. pantu;
    - ix) informācija par lēmumiem konkrētiem atgūšanas kompleksiem izdot iepriekšēju piekrišanu saskaņā ar 14. panta 8. un 10. punktu;
    - x) informācija un dokumenti saskaņā ar 14. panta 11. un 15. punktu;
    - xi) apstiprinājums par atkritumu saņemšanu saskaņā ar 15. un 16. pantu;
    - xii) apliecinājums par resursu atgūšanu no atkritumiem vai atkritumu likvidēšanu saskaņā ar 15. un 16. pantu;
    - xiii) iepriekšēja informācija par sūtījuma faktisko sākšanu saskaņā ar 16. pantu;
    - xiv) dokumenti, kas jāpievieno katram pārvadājumam saskaņā ar 16. pantu;
    - xv) informācija par izmaiņām sūtījumā pēc piekrišanas saņemšanas saskaņā ar 17. pantu;
    - xvi) ja iespējams, piekrišanas un pārvietošanas dokumenti, kas jānosūta saskaņā ar IV, V un VI sadaļu;
  - (b) attiecībā uz 4. panta 3. punktā minētajiem atkritumiem — 18. pantā pieprasītā informācija un dokumenti.
2. 1. punktā minētās informācijas un dokumentu elektroniskai iesniegšanai un apmaiņai Komisija izmanto centrālu sistēmu. Centrālā sistēma nodrošina centrmezglu, ko

izmanto 1. punktā minētās informācijas un dokumentu apmaiņai reāllaikā starp esošajām valstu elektroniskās datu apmaiņas sistēmām.

Arī to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās valsts elektroniskās datu apmaiņas sistēma nav izveidota, izmanto minēto centrālo sistēmu, lai ar elektronisko līdzekļu palīdzību nepastarpināti iesniegtu 1. pantā minēto informāciju un dokumentus un apmainītos ar tiem.

Minētā centrālā sistēma nodrošina arī sadarbību ar kravu pārvadājumu elektroniskās informācijas vidi, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1056⁶¹.

Četru gadu laikā pēc 4. punktā minētā īstenošanas akta pieņemšanas minētā centrālā sistēma nodrošina sadarbību ar ES vienloga vidi muitas jomā.

3. Dalībvalstis var izmantot savas valsts sistēmas, bet tām jānodrošina, ka minētās sistēmas ir sadarbībspējīgas ar 2. punktā minēto centrālo sistēmu, ka tās tiek darbinātas saskaņā ar prasībām un noteikumiem, kas noteikti saskaņā ar 4. punktu pieņemtajos Komisijas īstenošanas aktos, un ka informācijas un dokumentu apmaiņa ar centrālo sistēmu notiek reāllaikā.
4. Vēlākais līdz [PB: lūgums ierakstīt datumu — 12 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka:
  - (a) prasības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu sadarbību starp 2. punktā minēto centrālo sistēmu un valstu sistēmām, arī datu modeli un datu apmaiņas protokolu;
  - (b) jebkādas citas tehniskas un organizatoriskas prasības, arī attiecībā uz drošības aspektiem un datu pārvaldību, kuras vajadzīgas, lai praktiski īstenotu 1. punktā minētās informācijas un dokumentu elektronisku iesniegšanu un apmaiņu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

---

⁶¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1056 (2020. gada 15. jūlijs) par kravu pārvadājumu elektronisku informāciju (OV L 249, 31.7.2020., 33. lpp.).

27. pants

Valoda

1. Visus paziņojumus, informāciju, dokumentus vai citas ziņas, ko iesniedz saskaņā ar šīs sadaļas noteikumiem, sniedz attiecīgajām kompetentajām iestādēm pieņemamā valodā.
2. Pēc attiecīgo kompetento iestāžu pieprasījuma paziņotājs nodrošina 1. punktā minēto dokumentu oficiāli apliecinātus tulkojumus iestādēm pieņemamā valodā.

28. pants

Domstarpības par klasifikācijas jautājumiem

1. Lemjot par to, vai ražošanas procesā radušies priekšmeti vai vielas, kuru ražošana nav šā procesa galvenais mērķis, ir uzskatāmi par atkritumiem, dalībvalstis savu lēmumu balsta uz Direktīvas 2008/98/EK 5. pantā noteiktajiem nosacījumiem.

Lemjot par to, vai atkritumi, kuri pakļauti reciklēšanas vai citai atgūšanas operācijai, vairs nav uzskatāmi par atkritumiem, dalībvalstis savu lēmumu balsta uz Direktīvas 2008/98/EK 6. pantā noteiktajiem nosacījumiem.

Ja nosūtīšanas vietas un galamērķa kompetentās iestādes attiecībā uz nošķirumu par to, kas ir un kas nav atkritumi, nevar vienoties par klasifikāciju, attiecīgo priekšmetu vai vielu sūtījuma vajadzībām uzskata par atkritumiem. Tas neskar galamērķa valsts tiesības ar sūtīto materiālu rīkoties saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem pēc tam, kad sūtītais materiāls ir sasniedzis galamērķi, ja šādi tiesību akti ir saskaņā ar Savienības vai starptautiskajām tiesībām.

2. Ja nosūtīšanas vietas un galamērķa kompetentās iestādes nevar vienoties par atkritumu klasifikāciju, proti, vai tie ir atkritumi, kas uzskaitīti III, IIIA, IIIB vai IV pielikumā, vai atkritumi, kas nav uzskaitīti nevienā no šiem pielikumiem, minēto atkritumu sūtījumam piemēro 4. panta 1. un 2. punktu.
3. Ja nosūtīšanas vietas un galamērķa kompetentās iestādes nevar vienoties par paziņoto atkritumu apstrādes operāciju klasifikāciju, proti, vai tās ir atgūšanas vai likvidēšanas operācijas, piemēro šīs regulas noteikumus attiecībā uz likvidēšanu.
4. Lai atvieglotu III, IIIA, IIIB vai IV pielikumā uzskaitīto atkritumu saskaņoto klasifikāciju Savienībā, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot tādus kritērijus kā kontaminācijas sliekšņi, uz kuru pamata konkrētus atkritumus klasificē kā III, IIIA, IIIB vai IV pielikumam piederīgus.

Komisija ir arī pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot kritērijus, pēc kuriem nošķir lietotas preces un atkritumus un kuri attiecināmi uz konkrētu preču kategorijām, kam attiecībā uz atkritumu eksportu no Savienības šāds nošķirums ir īpaši svarīgs.

29. pants

Administratīvās izmaksas

Attiecīgās iestādes no paziņotāja var iekasēt atbilstošas un proporcionālas administratīvās izmaksas, kas saistītas ar paziņošanas un uzraudzības procedūru īstenošanu, kā arī vajadzīgo analīžu un inspekciju normālās izmaksas.

30. pants
Pierobežas nolīgumi

1. Izņēmuma gadījumos un ja to attaisno specifiskā ģeogrāfiskā vai demogrāfiskā situācija, dalībvalstis var noslēgt divpusējus nolīgumus, ar kuriem attiecībā uz pārrobežu sūtījumiem uz tuvāko piemēroto kompleksu, kas atrodas pierobežā starp abām iesaistītajām dalībvalstīm, noteiktu atkritumu plūsmu sūtījumiem nosaka atvieglotu paziņošanas procedūru.
2. 1. punktā minētos divpusējos nolīgumus var noslēgt arī tad, ja atkritumi tiek sūtīti no nosūtīšanas valsts un apstrādāti tajā, bet tos sūta tranzītā caur citu dalībvalsti.
3. Dalībvalstis 1. punktā minētos divpusējos nolīgumus var noslēgt arī ar valstīm, kas ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu puses.
4. Par šajā pantā minētajiem nolīgumiem paziņo Komisijai, pirms tie stājas spēkā.

6. nodaļa

Sūtījumi Savienības iekšienē tranzītā caur trešām valstīm

31. pants
Likvidēšanai paredzētu atkritumu sūtījumi

Ja atkritumu sūtījums tiek veikts Savienības iekšienē tranzītā caur vienu vai vairākām trešām valstīm un atkritumi ir paredzēti likvidēšanai, nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde noskaidro no kompetentās iestādes šajās trešās valstīs, vai tā vēlas nosūtīt rakstisku piekrišanu plānotajam sūtījumam:

- (a) ja trešā valsts ir Bāzeles konvencijas puse — 60 dienu laikā, ja vien tā no šīm tiesībām nav atteikusies saskaņā ar minētās konvencijas noteikumiem, vai
- (b) ja trešā valsts nav Bāzeles konvencijas puse — periodā, par kuru kompetentās iestādes vienojas.

32. pants
Atgūšanai paredzētu atkritumu sūtījumi

1. Ja atkritumu sūtījums tiek veikts Savienības iekšienē tranzītā caur vienu vai vairākām trešām valstīm, uz kurām neattiecas Padomes Lēmums par atgūšanai paredzētu atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli ("ESAO lēmums"), un atkritumi ir paredzēti atgūšanai, piemēro 31. pantu.
2. Ja atkritumu sūtījums tiek veikts Savienības iekšienē, arī starp dažādām apdzīvotām vietām vienā un tajā pašā dalībvalstī, tranzītā caur vienu vai vairākām trešām valstīm, kurām ESAO lēmums ir piemērojams, un atkritumi ir paredzēti atgūšanai, 9. pantā minēto piekrišanu var izteikt klusējot un, ja nav celti iebildumi vai noteikti kādi nosacījumi, sūtījumu var sākt 30 dienas pēc tam, kas paziņotājs ir iesniedzis paziņojumu saskaņā ar 5. pantu.

III sadaļa Sūtījumi tikai dalībvalsts iekšienē

33. pants

Režīms sūtījumiem tikai dalībvalsts iekšienē

1. Dalībvalstis izveido piemērotu režīmu, ar ko uzrauga un kontrolē sūtījumus, kurus veic tikai attiecīgās valsts jurisdikcijā. Minētajā režīmā ņem vērā vajadzību panākt saskanību ar Savienības sistēmu, kas izveidota ar II un VII sadaļu.
2. Dalībvalstis par savu atkritumu sūtījumu uzraudzības un kontroles režīmu informē Komisiju. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

IV sadaļa Eksports no Savienības uz trešām valstīm

1. nodaļa Likvidēšanai paredzētu atkritumu eksports

34. pants Eksporta aizliegums

1. Likvidēšanai paredzētu atkritumu eksports no Savienības ir aizliegts.
2. 1. punktā noteiktais aizliegums neattiecas uz likvidēšanai paredzētu atkritumu eksportu uz EBTA valstīm, kas ir arī Bāzeles konvencijas puses.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, likvidēšanai paredzētu atkritumu eksports uz EBTA valsti, kas ir Bāzeles konvencijas puse, ir aizliegts:
  - (a) ja EBTA valsts aizliedz šādu atkritumu importu;
  - (b) ja nav izpildīti 11. panta 2. punktā noteiktie nosacījumi;
  - (c) ja nosūtīšanas vietas kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka galamērķa valstī atkritumi netiks apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā, kā minēts 56. pantā.
4. 1. punktā noteikto aizliegumu nepiemēro atkritumiem, uz kuriem attiecas atkritumu atpakaļņemšanas pienākums saskaņā ar 22. un 24. pantu.

35. pants Procedūras, ko piemēro eksportam uz EBTA valstīm

1. Ja atkritumus no Savienības eksportē uz EBTA valsti, kas ir Bāzeles konvencijas puse, un tos šajā valstī paredzēts likvidēt, *mutatis mutandis* piemēro II sadaļas noteikumus ar pielāgojumiem un papildu noteikumiem, kas izklāstīti 2. un 3. punktā.
2. Piemēro šādus pielāgojumus:
  - (a) paziņotājs saskaņā ar 26. pantu iesniedz paziņojuma pieprasījumu un informāciju un dokumentus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un tajā pašā laikā nosūta tos pa pastu, faksu vai e-pastu ar digitālo parakstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm tranzīta un galamērķa valstīs ārpus Savienības, ja vien šīs iestādes nav pievienotas 26. panta 2. punktā minētajai centrālajai sistēmai;
  - (b) paziņotājs saskaņā ar 26. pantu iesniedz jebkādu papildu informāciju un dokumentus saskaņā ar 5. panta 4. punktu un tajā pašā laikā nosūta tos pa pastu, faksu vai e-pastu ar digitālo parakstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm tranzīta un galamērķa valstīs ārpus Savienības, ja vien šīs iestādes nav pievienotas 26. panta 2. punktā minētajai centrālajai sistēmai;
  - (c) nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde pa pastu, faksu vai e-pastu ar digitālo parakstu informē attiecīgās kompetentās iestādes tranzīta un galamērķa valstīs ārpus Savienības par jebkādu informācijas un dokumentu pieprasījumu no savas puses un par savu lēmumu attiecībā uz plānoto sūtījumu, ja vien šīs kompetentās iestādes nav pievienotas 26. panta 2. punktā minētajai centrālajai sistēmai;

- (d) tranzīta kompetentajai iestādei ārpus Savienības pēc paziņojuma saņemšanas apstiprinājuma nosūtīšanas ir 60 dienas laika, lai dotu klusējot izteiktu piekrišanu, ja attiecīgā valsts ir nolēmusi iepriekšēju rakstisku piekrišanu nepieprasīt un par to ir informējusi pārējās Bāzeles konvencijas puses saskaņā ar minētās konvencijas 6. panta 4. punktu, vai lai dotu rakstisku piekrišanu ar nosacījumiem vai bez tiem;
- (e) nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde Savienībā 9. pantā minēto lēmumu dot piekrišanu sūtījumam pieņem tikai pēc tam, kad tā saņēmusi rakstisku piekrišanu no galamērķa kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā klusējot izteiktu vai rakstisku piekrišanu no tranzīta kompetentās iestādes ārpus Savienības, un ne agrāk kā 61 dienu pēc dienas, kad tranzīta kompetentā iestāde ir nosūtījusi paziņojuma saņemšanas apstiprinājumu, ja vien nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde no pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm nav saņēmusi rakstisku piekrišanu, proti, tādā gadījumā 9. pantā minēto lēmumu var pieņemt pirms minētā termiņa.

3. Piemēro šādus papildu noteikumus:

- (a) tranzīta kompetentā iestāde Savienībā paziņotājam nosūta paziņojuma saņemšanas apstiprinājumu un pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm – kopijas;
- (b) nosūtīšanas vietas kompetentās iestādes un attiecīgā gadījumā tranzīta kompetentās iestādes Savienībā nodrošina, ka par to lēmumiem sūtījumam dot piekrišanu ir informēta eksporta muitas iestāde un izvešanas muitas iestāde;
- (c) pārvadātājs eksporta muitas iestādei un izvešanas muitas iestādei pa pastu, faksu vai e-pastu ar digitālo parakstu nosūta pārvietošanas dokumenta kopiju vai, ja eksporta muitas iestādei ir piekļuve 26. panta 2. punktā minētajai centrālajai sistēmai, to nosūta šajā sistēmā;
- (d) tiklīdz atkritumi ir izvesti no Savienības, izvešanas muitas iestāde informē nosūtīšanas vietas kompetento iestādi Savienībā par to, ka atkritumi ir izvesti no Savienības;
- (e) ja 42 dienas pēc tam, kad atkritumi ir izvesti no Savienības, nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde Savienībā nav saņēmusi informāciju no kompleksa par atkritumu saņemšanu, tā nekavējoties par to informē galamērķa kompetento iestādi;
- (f) 6. pantā minētajā līgumā iekļauj šādus noteikumus un nosacījumus:
  - i) ja komplekss izdod nepareizu apliecinājumu par likvidēšanu un tā rezultātā tiek atbrīvota finanšu garantija, izmaksas, kas rodas saistībā ar pienākumu atgriezt atkritumus nosūtīšanas vietas kompetentās iestādes jurisdikcijā esošā teritorijā, kā arī izmaksas, kas rodas saistībā ar resursu atgūšanu no atkritumiem vai atkritumu likvidēšanu alternatīvā un vidi saudzējošā veidā, sedz saņēmējs;
  - ii) trīs dienu laikā pēc likvidēšanai paredzētu atkritumu saņemšanas komplekss paziņotājam un attiecīgajām kompetentajām iestādēm nosūta parakstītas aizpildītā pārvietošanas dokumenta kopijas, izņemot iii) punktā minēto apliecinājumu par likvidēšanu;
  - iii) cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā 30 dienas pēc likvidēšanas pabeigšanas un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā vienu kalendāro gadu pēc

atkritumu saņemšanas, komplekss uz savu atbildību apliecina likvidēšanas pabeigšanu un paziņotājam un attiecīgajām kompetentajām iestādēm nosūta parakstītas pārvietošanas dokumenta kopijas, kurās ietverts minētais apliecinājums;

- (g) paziņotājs trīs darba dienu laikā pēc f) apakšpunkta ii) un iii) punktā minēto kopiju saņemšanas nodrošina, ka šajās kopijās iekļautā informācija ir elektroniski pieejama saskaņā ar 26. pantu.
4. Sūtījumu var veikt tikai tad, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:
- (a) paziņotājs ir saņēmis rakstisku piekrišanu no nosūtīšanas vietas, galamērķa un attiecīgā gadījumā tranzīta kompetentajām iestādēm ārpus Savienības un ir izpildīti lēmumos paredzētie nosacījumi;
  - (b) ir nodrošināta atkritumu apsaimniekošana vidi saudzējošā veidā, kā minēts 56. pantā.
5. Ja atkritumus eksportē, to galamērķis ir likvidēšanas operācijas kompleksā, kas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem darbojas vai ir saņēmis atļauju darboties galamērķa valstī.
6. Ja eksporta muitas iestāde vai izvešanas muitas iestāde atklāj nelikumīgu sūtījumu, tā nekavējoties par to informē kompetento iestādi muitas iestādes valstī. Minētā kompetentā iestāde:
- (a) par nelikumīgo sūtījumu nekavējoties informē nosūtīšanas vietas kompetento iestādi Savienībā un
  - (b) nodrošina atkritumu aizturēšanu, līdz kamēr nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde ir nolēmusi citādi un par šo lēmumu rakstiski paziņojusi kompetentajai iestādei muitas iestādes valstī, kurā atkritumi ir aizturēti.

2. nodaļa

Atgūšanai paredzētu atkritumu eksports

1. IEDAĻA

BĪSTAMO UN CITU NOTEIKTU VEIDU ATKRITUMU EKSPORTS UZ VALSTĪM, KURĀM ESAO LĒMUMS NAV PIEMĒROJAMS

36. pants *Eksporta aizliegums*

1. Uz valstīm, kurām ESAO lēmums nav piemērojams, no Savienības ir aizliegts eksportēt šādus atgūšanai paredzētus atkritumus:
- (a) atkritumi, kas ir uzskaitīti kā bīstamie atkritumi šīs regulas V pielikuma 1. daļā;
  - (b) atkritumi, kas ir uzskaitīti kā bīstamie atkritumi Direktīvas 2008/98/EK 7. pantā minētajā atkritumu sarakstā;
  - (c) atkritumi, kas uzskaitīti šīs regulas V pielikuma 2. daļā;
  - (d) bīstamie atkritumi, kas nav klasificēti vienvienīgā ierakstā šīs regulas V pielikumā vai Direktīvas 2008/98/EK 7. pantā minētajā atkritumu sarakstā;

- (e) bīstamo atkritumu maisījumi un bīstamo un nebīstamo atkritumu maisījumi, kas nav klasificēti vienvienīgā ierakstā šīs regulas V pielikumā vai Direktīvas 2008/98/EK 7. pantā minētajā atkritumu sarakstā;
  - (f) atkritumi, ko galamērķa valsts saskaņā ar Bāzeles konvencijas 3. pantu ir paziņojusi kā bīstamus atkritumus;
  - (g) atkritumi, ko galamērķa valsts ir aizliegusi importēt;
  - (h) atkritumi, attiecībā uz kuriem nosūtīšanas vietas kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka attiecīgajā galamērķa valstī tie netiks apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā, kā minēts 56. pantā;
  - (i) atkritumi, kas minēti 4. panta 5. punktā.
2. 1. punktu nepiemēro atkritumiem, uz kuriem attiecas pienākums ņemt atkritumus atpakaļ saskaņā ar 22. un 24. pantu.
  3. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis, pamatojoties uz paziņotāja sniegtiem dokumentāriem pierādījumiem, var paredzēt, ka uz konkrēta veida bīstamajiem atkritumiem, kas uzskaitīti šīs regulas V pielikumā vai Direktīvas 2008/98/EK 7. pantā minētajā atkritumu sarakstā, 1. punktā minētais eksporta aizliegums neattiecas, ja tiem nepiemīt neviena no Direktīvas 2008/98/EK III pielikumā uzskaitītajām īpašībām, ņemot vērā minētajā pielikumā noteiktos kritērijus un piemērojamās robežvērtības un koncentrācijas limitus, pēc kuriem atkritumus klasificē kā bīstamus. Ja atkritumu bīstamā īpašība novērtēta, veicot testus un izmantojot bīstamo vielu koncentrācijas, kas norādītas Direktīvas 2008/98/EK III pielikumā, noteicošie ir testa rezultāti.
  4. Fakts, ka atkritumi nav uzskaitīti kā bīstamie atkritumi V pielikumā vai Direktīvas 2008/98/EK 7. pantā minētajā atkritumu sarakstā vai tie ir uzskaitīti V pielikuma 1. daļas B sarakstā, neliedz izņēmuma gadījumos šādus atkritumus klasificēt kā bīstamos atkritumus un tādējādi tiem piemērot eksporta aizliegumu, ja tiem piemīt jebkura no Direktīvas 2008/98/EK III pielikumā uzskaitītajām īpašībām, ņemot vērā minētajā pielikumā noteiktos kritērijus un piemērojamās robežvērtības un koncentrācijas limitus, pēc kuriem atkritumu klasificē kā bīstamus. Ja atkritumu bīstamā īpašība novērtēta, veicot testus un izmantojot bīstamo vielu koncentrācijas, kas norādītas Direktīvas 2008/98/EK III pielikumā, noteicošie ir testa rezultāti.
  5. 3. un 4. punktā minētajos gadījumos attiecīgās dalībvalstis informē paredzamo galamērķa valsti, pirms tiek pieņemts lēmums dot piekrišanu plānotiem sūtījumiem uz minēto valsti. Dalībvalstis par šādiem gadījumiem pirms katra kalendārā gada beigām ziņo Komisijai. Komisija minēto informāciju pārsūta visām dalībvalstīm un Bāzeles konvencijas sekretariātam. Pamatojoties uz saņemto informāciju, Komisija var sniegt komentārus un attiecīgā gadījumā pielāgot šīs regulas V pielikumu saskaņā ar 72. pantu.

2. IEDAĻA

NEBĪSTAMO ATKRITUMU EKSPORTS UZ VALSTĪM, KURĀM ESAO LĒMUMS NAV PIEMĒROJAMS

37. pants *Eksporta aizliegums*

1. Uz valstīm, kurām ESAO lēmums nav piemērojams, no Savienības ir aizliegts eksportēt šādus atgūšanai paredzētus atkritumus:
  - (a) atkritumi, kas uzskaitīti III, IIIA vai IIIB pielikumā;
  - (b) nebīstamie atkritumi, kas uzskaitīti Direktīvas 2008/98/EK 7. pantā minētajā atkritumu sarakstā, ja tie jau nav uzskaitīti III, IIIA vai IIIB pielikumā.
2. 1. punktu nepiemēro atgūšanai paredzētu atkritumu eksportam uz valsti, kas iekļauta saskaņā ar 38. pantu izveidotajā valstu sarakstā, attiecībā uz minētajā sarakstā norādītajiem atkritumiem.

Šādu eksportu var veikt tikai ar nosacījumu, ka atkritumu galamērķis ir komplekss, kas saskaņā ar attiecīgās valsts iekšzemes tiesību aktiem ir licencēts veikt atgūšanas operācijas attiecībā uz šādiem atkritumiem. Turklāt šādam eksportam piemēro 18. pantā noteiktās vispārīgās informācijas prasības vai, ja attiecīgā valsts tā ir norādījusi 39. pantā minētajā pieprasījumā, 35. pantā minēto iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru.

38. pants *To valstu saraksta izveide, uz kurām ir atļauts atgūšanai paredzētu nebīstamo atkritumu eksports no Savienības*

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 76. pantu pieņemt deleģētu aktu, ar kuru papildina šo regulu, izveidojot to valstu sarakstu, kurām ESAO lēmums nav piemērojams un uz kurām ir atļauts atgūšanai paredzētu nebīstamo atkritumu eksports no Savienības (“to valstu saraksts, uz kurām eksports ir atļauts”). Minētajā sarakstā iekļauj valstis, kuras ir iesniegušas pieprasījumu saskaņā ar 39. panta 1. punktu un kuras, pamatojoties uz Komisijas veiktu novērtējumu saskaņā ar 40. pantu, pierādījušas atbilstību 39. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām.
2. 1. punktā minētajā sarakstā iekļauj šādu informāciju:
  - (a) to valstu nosaukumi, uz kurām ir atļauts atgūšanai paredzētu nebīstamo atkritumu eksports no Savienības;
  - (b) konkrētie atkritumu veidi, kurus atļauts eksportēt no Savienības uz katru a) apakšpunktā minēto valsti;
  - (c) informācija, piemēram, interneta adrese, kas ļauj piekļūt to kompleksu sarakstam, kuri saskaņā ar katras a) apakšpunktā minētās valsts iekšzemes tiesību aktiem ir licencēti veikt resursu atgūšanu no b) punktā minētajiem atkritumiem;
  - (d) informācija (ja tāda ir pieejama) par jebkuru īpašu kontroles procedūru, ko saskaņā ar katras a) apakšpunktā minētās valsts iekšzemes tiesību aktiem piemēro b) punktā minēto atkritumu importam, arī norāde, vai šādam importam

piemēro 35. pantā minēto iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru.

3. 1. punktā minēto sarakstu pieņem līdz [*PB: ierakstīt datumu — 30 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*], izņemot gadījumus, kad neviena valsts neiesniedz pieprasījumu saskaņā ar 39. panta 1. punktu vai neviena valsts tobrīd neatbilst 39. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām.

Līdz [*PB: ierakstīt datumu — 3 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*] Komisija sazinās ar visām valstīm, kurām ESAO lēmums nav piemērojams, lai tām sniegtu vajadzīgo informāciju par iespēju minētās valstis iekļaut to valstu sarakstā, uz kurām eksports ir atļauts.

Lai valstis, kurām ESAO lēmums nav piemērojams, tiktu iekļautas līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu — 30 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*] pieņemamajā to valstu sarakstā, uz kurām eksports ir atļauts, minētās valstis līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu — 9 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*] iesniedz pieprasījumu saskaņā ar 39. panta 1. punktu.

4. Komisija to valstu sarakstu, uz kurām eksports ir atļauts, regulāri un vismaz reizi divos gados pēc saraksta izveides atjaunina, lai:
  - (a) pievienotu valsti, par kuras iekļaušanu ir pieņemts lēmums saskaņā ar 1. punktu;
  - (b) svītrotu valsti, kas vairs neatbilst 39. pantā izklāstītajām prasībām;
  - (c) atjauninātu 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto informāciju, pamatojoties uz pieprasījumu, kas saņemts no attiecīgās valsts, un, ja minētais pieprasījums attiecas uz jauna atkritumu veida pievienošanu, ar nosacījumu, ka konkrētā valsts attiecībā uz jauno atkritumu veidu ir pierādījusi atbilstību 39. pantā izklāstītajām prasībām;
  - (d) iekļautu vai svītrotu jebkādu citu relevantu elementu un tādējādi nodrošinātu, ka sarakstā ietvertā informācija ir precīza un aktuāla.

5. Ja informācijā, kas Komisijai sniegta saskaņā ar 39. panta 3. punktu, ir kādas izmaiņas, valstis, kas iekļautas 1. punktā minētajā sarakstā, nekavējoties iesniedz norādītās informācijas atjauninājumu, izmantojot VIII pielikumā iekļauto veidlapu, kā arī visus relevantos apliecinājošos pierādījumus.

1. punktā minētajā sarakstā iekļautās valstis jebkurā gadījumā piektajā gadā pēc sākotnējās iekļaušanas sniedz Komisijai norādītās informācijas atjauninājumu, izmantojot VIII pielikumā iekļauto veidlapu, kā arī visus relevantos apliecinājošos pierādījumus.

Pēc šā punkta pirmajā un otrajā daļā minētās informācijas un pierādījumu saņemšanas Komisija attiecīgajai valstij var pieprasīt papildu informāciju, kas pierādītu, ka minētā valsts joprojām atbilst 39. pantā izklāstītajām prasībām.

6. Ja par kādu valsti, kas jau ir iekļauta 1. punktā minētajā sarakstā, kļūst pieejama informācija, kas ticami liecina, ka attiecīgā valsts 39. pantā izklāstītās prasības vairs nepilda, Komisija minēto valsti aicina paust viedokli par šo informāciju ne vēlāk kā divu mēnešu laikā pēc uzaicinājuma sniegt komentārus, kā arī sniegt relevantus apliecinājošus pierādījumus par to, ka valsts joprojām atbilst minētajām prasībām. Minēto periodu var pagarināt par diviem mēnešiem, ja attiecīgā valsts šādu pagarinājumu pamatoti pieprasa.

7. Ja attiecīgā dalībvalsts šā punkta pirmajā daļā minētajā termiņā savu viedokli nepauž un neiesniedz pieprasītos apliecināšos pierādījumus vai ja iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka valsts joprojām atbilst 39. pantā izklāstītajām prasībām, Komisija bez liekas kavēšanās minēto valsti no saraksta svītro.
8. Komisija ar 1. punktā minētajā sarakstā iekļautajām valstīm jebkurā laikā var sazināties, lai iegūtu informāciju, kas ir relevanta, lai nodrošinātu, ka konkrētā valsts joprojām atbilst 39. pantā izklāstītajām prasībām.

39. pants

Prasības iekļaušanai to valstu sarakstā, uz kurām eksports ir atļauts

1. Valstis, kurām ESAO lēmums nav piemērojams un kuras paredzējušas atgūšanas nolūkā no Savienības saņemt noteiktu veidu atkritumus, kas minēti 37. panta 1. punktā, Komisijai iesniedz pieprasījumu, kurā norāda vēlmi saņemt minētos atkritumus un tikt iekļautām 38. pantā minētajā sarakstā. Šādu pieprasījumu un visu saistīto dokumentāciju vai citu saziņu nodrošina angļu valodā.
2. 1. punktā minēto pieprasījumu iesniedz, izmantojot VIII pielikumā iekļauto veidlapu, un tajā ietver visu veidlapā norādīto informāciju.
3. Valsts, kas iesniedz pieprasījumu, pierāda, ka tā ir ieviesusi un īsteno visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka attiecīgie atkritumi tiks apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā, kā minēts 56. pantā.

Šajā nolūkā valsts, kas iesniedz pieprasījumu, pierāda, ka:

- (a) tai ir visaptveroša atkritumu apsaimniekošanas stratēģija vai plāns, kas aptver visu valsts teritoriju un parāda tās spēju un gatavību nodrošināt atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā. Minētajā stratēģijā vai plānā iekļauj vismaz šādus elementus:
  - i) valstī radīto atkritumu kopējais daudzums gadā, kā arī to atkritumu daudzumi, kuri ietilpst pieprasījuma tvērumā (“atkritumi, uz kuriem attiecas pieprasījums”), un aplēses par šo daudzumu dinamiku nākamajos 10 gados;
  - ii) aplēse par valsts pašreizējo atkritumu apstrādes jaudu kopumā, kā arī aplēse par to atkritumu apstrādes jaudām valstī, uz kuriem attiecas pieprasījums, un izvērtējums par to, kā šīs jaudas nākamajos 10 gados mainīsies;
  - iii) dalīti savākto iekšzemes atkritumu īpatsvars, kā arī jebkādi mērķi un pasākumi šā rādītāja palielināšanai nākotnē;
  - iv) norāde par to iekšzemes atkritumu īpatsvaru, uz kuriem attiecas pieprasījums un kuri tiek apglabāti poligonos, kā arī jebkādi mērķi un pasākumi šā īpatsvara samazināšanai nākotnē;
  - v) norāde par reciklēto iekšzemes atkritumu īpatsvaru un iespējamie mērķi un pasākumi šā īpatsvara palielināšanai nākotnē;
  - vi) informācija par to atkritumu daudzumu, kas rada piegružojumu, un par veiktajiem pasākumiem piegružojuma novēršanai un savākšanai;
  - vii) stratēģija, kā nodrošināt valsts teritorijā importēto atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā, arī šāda importa iespējamā ietekme uz iekšzemē saražoto atkritumu apsaimniekošanu;

- viii) informācija par metodiku, kas izmantota, lai aprēķinātu i)–vi) punktā minētos datus;
- (b) tā ir ieviesusi atkritumu apsaimniekošanas tiesisko regulējumu, kas ietver vismaz šādus elementus:
- i) atļauju izsniegšanas vai licencēšanas sistēmas atkritumu apstrādes kompleksiem;
  - ii) atļauju izsniegšanas vai licencēšanas sistēmas atkritumu pārvadāšanai;
  - iii) noteikumi, kuri nodrošina, ka atkritumu atlikas, kas radušās, veicot resursu atgūšanu no atkritumiem, uz kuriem attiecas pieprasījums, tiek apsaimniekotas vidi saudzējošā veidā, kā minēts 56. pantā;
  - iv) pienācīga piesārņojuma kontrole, ko piemēro atkritumu apsaimniekošanas operācijām, arī emisijas limiti gaisa, augsnes un ūdens aizsardzībai un pasākumi, ar ko samazina šo operāciju radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas;
  - v) noteikumi par izpildes panākšanu, inspekcijām un sankcijām, ar kuriem nodrošina to iekšzemes un starptautisko prasību īstenošanu, kas attiecas uz atkritumu apsaimniekošanu un atkritumu sūtījumiem;
- (c) tā ir VIII pielikumā minēto daudzpusējo vides nolīgumu puse un ir veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu šajos nolīgumos noteiktās saistības;
- (d) tā ir ieviesusi stratēģiju to iekšzemes tiesību aktu izpildes panākšanai, kas attiecas uz atkritumu apsaimniekošanu un atkritumu sūtījumiem; tā aptver kontroles un monitoringa pasākumus, arī informāciju par to, cik daudz inspekciju veikts attiecībā uz atkritumu sūtījumiem un atkritumu apsaimniekošanas kompleksiem, un par sankcijām, kas piemērotas par relevanto iekšzemes noteikumu pārkāpumiem.

40. pants

Kārtība, kādā novērtē pieprasījumu iekļaut valsti to valstu sarakstā, uz kurām eksports ir atļauts

1. Komisija saskaņā ar 39. pantu iesniegtos pieprasījumus novērtē bez liekas kavēšanās un, ja tā uzskata, ka minētajā pantā izklāstītās prasības ir izpildītas, valsti, kas iesniegusi pieprasījumu, iekļauj to valstu sarakstā, uz kurām eksports ir atļauts. Novērtējumu veic, pamatojoties uz informāciju un apliecinājumiem pierādījumiem, ko iesniegusi pieprasījuma iesniedzēja valsts, kā arī citu relevantu informāciju, un tā mērķis ir noteikt, vai valsts, kas iesniegusi pieprasījumu, ir ieviesusi un īsteno visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka attiecīgie atkritumi tiks apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā, kā minēts 56. pantā. Lai veiktu šo novērtējumu, Komisija par atsauci izmanto relevantos noteikumus IX pielikumā minētajos tiesību aktos un norādījumos.
2. Ja Komisija novērtēšanā konstatē, ka pieprasījuma iesniedzējas valsts sniegtā informācija ir nepilnīga vai nepietiekama, lai pierādītu atbilstību 39. pantā izklāstītajām prasībām, tā šai valstij dod iespēju ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā iesniegt papildu informāciju. Minēto periodu var pagarināt par trīs mēnešiem, ja pieprasījuma iesniedzēja valsts šādu pagarinājumu pamatoti pieprasa.
3. Ja valsts, kas iesniegusi pieprasījumu, šā panta 2. punktā minētajā termiņā papildu informāciju nesniedz vai ja iesniegtā papildu informācija joprojām tiek uzskatīta par nepilnīgu vai nepietiekamu, lai pierādītu atbilstību 39. pantā izklāstītajām prasībām, Komisija valsti, kas iesniegusi pieprasījumu, bez liekas kavēšanās informē, ka to nevar iekļaut to valstu sarakstā, uz kurām eksports ir atļauts, un ka tās pieprasījums vairs tālāk netiks apstrādāts. Šādā gadījumā Komisija valsti, kas iesniegusi pieprasījumu, arī informē par minētā secinājuma iemesliem. Tas neskar pieprasījumu iesniegušās valsts iespēju iesniegt jaunu pieprasījumu saskaņā ar 39. pantu.

3. IEDAĻA

EKSPORTS UZ VALSTĪM, KURĀM ESAO LĒMUMS IR PIEMĒROJAMS

41. pants

Atkritumu eksporta vispārējais režīms

1. Ja no Savienības eksportē atkritumus, kas uzskaitīti III, IIIA, IIIB vai IV pielikumā, vai atkritumus vai atkritumu maisījumus, kas ne III, ne IV pielikumā nav klasificēti vienā ierakstā, un to galamērķis tranzītā vai bez tranzīta caur valstīm, kurām ESAO lēmums ir piemērojams, ir atgūšana valstīs, kurām ESAO lēmums ir piemērojams, *mutatis mutandis* piemēro II sadaļas noteikumus ar pielāgojumiem un papildu noteikumiem, kas uzskaitīti 2., 3. un 5. punktā.
2. Piemēro šādus pielāgojumus:
  - (a) atkritumu maisījumiem, kuri uzskaitīti IIIA pielikumā un kuri paredzēti starpposma operācijām, piemēro iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru, ja kāda no tālākajām atgūšanas vai likvidēšanas starpposma vai nestarpposma operācijām tiks veikta valstī, kurai ESAO lēmums nav piemērojams;
  - (b) atkritumiem, kas uzskaitīti IIIB pielikumā, piemēro iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru;

- (c) 4. panta 5. punktā minēto atkritumu eksports ir aizliegts;
  - (d) piekrišanu, kas vajadzīga saskaņā ar 9. pantu, galamērķa kompetentā iestāde ārpus Savienības var izteikt klusējot.
3. IV pielikumā uzskaitīto atkritumu eksportam piemēro pielāgojumus un papildu noteikumus, kas uzskaitīti 35. panta 2. punktā un 35. panta 3. punkta a)–e) apakšpunktā.

Turklāt 6. pantā minētajā līgumā iekļauj šādus noteikumus un nosacījumus:

- (a) ja komplekss sniedz nepareizu apliecinājumu par atgūšanu un tā rezultātā tiek atbrīvota finanšu garantija, izmaksas, kas rodas saistībā ar pienākumu atgriezt atkritumus nosūtīšanas vietas kompetentās iestādes jurisdikcijā esošā teritorijā, kā arī izmaksas, kas rodas saistībā ar resursu atgūšanu no atkritumiem vai atkritumu likvidēšanu alternatīvā un vidi saudzējošā veidā, sedz saņēmējs;
- (b) trīs dienu laikā pēc atgūšanai paredzētu atkritumu saņemšanas komplekss paziņotājam un attiecīgajām kompetentajām iestādēm nosūta parakstītas aizpildītā pārvietošanas dokumenta kopijas, izņemot c) apakšpunktā minēto apliecinājumu par atgūšanu;
- (c) cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā 30 dienas pēc atgūšanas pabeigšanas un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā vienu kalendāro gadu pēc atkritumu saņemšanas, komplekss uz savu atbildību apliecina atgūšanas pabeigšanu un paziņotājam un attiecīgajām kompetentajām iestādēm nosūta parakstītas pārvietošanas dokumenta kopijas, kurās ietverts minētais apliecinājums.

Paziņotājs trīs darba dienu laikā pēc b) un c) apakšpunktā minēto kopiju saņemšanas nodrošina, ka šajās kopijās iekļautā informācija ir elektroniski pieejama saskaņā ar 26. pantu.

4. Atkritumu sūtījumu, kam piemēro iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru, var veikt tikai tad, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:
- (a) paziņotājs ir saņēmis rakstisku piekrišanu no nosūtīšanas vietas, galamērķa un attiecīgā gadījumā tranzīta kompetentajām iestādēm vai galamērķa un tranzīta kompetentās iestādes ārpus Savienības ir devušas klusējot izteiktu piekrišanu vai var pieņemt, ka ir dota klusējot izteikta piekrišana, un ir izpildīti attiecīgajos lēmumos noteiktie nosacījumi;
  - (b) ir izpildītas 35. panta 4. punkta b), c) un d) apakšpunkta prasības.
5. Ja 1. punktā minētais IV pielikumā uzskaitīto atkritumu eksports tiek veikts tranzītā caur valsti, kurai ESAO lēmums nav piemērojams, piemēro šādus pielāgojumus:
- (a) tās valsts tranzīta kompetentajai iestāde, kurai ESAO lēmums nav piemērojams, pēc paziņojuma saņemšanas apstiprinājuma nosūtīšanas ir 60 dienas laika, lai dotu klusējot izteiktu piekrišanu, ja attiecīgā valsts ir nolēmusi iepriekšēju rakstisku piekrišanu nepieprasīt un par to ir informējusi pārējās Bāzeles konvencijas puses saskaņā ar minētās konvencijas 6. panta 4. punktu, vai lai dotu rakstisku piekrišanu ar nosacījumiem vai bez tiem;
  - (b) nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde Savienībā 9. pantā minēto lēmumu dot piekrišanu sūtījumam pieņem tikai pēc tam, kad tā saņēmusi klusējot izteiktu vai rakstisku piekrišanu no tās valsts tranzīta kompetentās iestādes, kurai ESAO lēmums nav piemērojams, un ne agrāk kā 61 dienu pēc dienas, kad tranzīta kompetentā iestāde ir nosūtījusi saņemšanas apstiprinājumu, ja vien

nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde no pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm nav saņēmusi rakstisku piekrišanu, proti, tādā gadījumā 9. pantā minēto lēmumu var pieņemt pirms minētā termiņa.

6. Ja atkritumus eksportē, to galamērķis ir atgūšanas operācijas kompleksā, kas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem darbojas vai ir saņēmis atļauju darboties galamērķa valstī.
7. Ja eksporta muitas iestāde vai izvešanas muitas iestāde atklāj nelikumīgu sūtījumu, tā nekavējoties par to informē kompetento iestādi minētās muitas iestādes valstī. Minētā kompetentā iestāde:
  - (a) par nelikumīgo sūtījumu nekavējoties informē nosūtīšanas vietas kompetento iestādi Savienībā un
  - (b) nodrošina atkritumu aizturēšanu, līdz kamēr nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde ir nolēmusi citādi un par šo lēmumu rakstiski paziņojusi kompetentajai iestādei muitas iestādes valstī, kurā atkritumi ir aizturēti.

42. pants

Eksporta monitorings un piesardzības procedūra

1. Komisija monitorē atkritumu eksporta līmeni no Savienības uz valstīm, kurām ESAO lēmums ir piemērojams, lai nodrošinātu, ka šāds eksports galamērķa valstī nerada nopietnu kaitējumu videi vai cilvēka veselībai. Šāda monitoringa ietvaros Komisija novērtē fizisku vai juridisku personu pieprasījumus, kuriem pievienota relevanta informācija un dati, kas apliecina, ka atkritumu eksports no Savienības rada nopietnu kaitējumu videi vai cilvēka veselībai valstī, kurai ESAO lēmums ir piemērojams.
2. Ja atkritumu eksports no Savienības uz valsti, kurai ESAO lēmums ir piemērojams, īsā laikā ir būtiski pieaudzis un nav pietiekamu pierādījumu, kas apliecinātu attiecīgās valsts spēju atgūt resursus no šiem atkritumiem vidi saudzējošā veidā, kā minēts 56. pantā, Komisija pieprasa, lai attiecīgās valsts kompetentās iestādes 60 dienu laikā sniedz informāciju par apstākļiem, kādos no attiecīgajiem atkritumiem tiek veikta resursu atgūšana, un par attiecīgās valsts spēju apsaimniekot minētos atkritumus. Komisija var piešķirt šā termiņa pagarinājumu, ja attiecīgā valsts šādu pagarinājumu pamatoti pieprasa.
3. 2. punktā minētā pieprasījuma mērķis ir verificēt, ka:
  - (a) attiecīgā valsts ir ieviesusi un īstenojusi pienācīgu tiesisko regulējumu attiecīgo atkritumu importam un apsaimniekošanai, kā arī pienācīgus pasākumus, ar ko nodrošina, ka atkritumu atlikas, kas radušās, veicot resursu atgūšanu no attiecīgajiem atkritumiem, tiek apsaimniekotas vidi saudzējošā veidā;
  - (b) attiecīgās valsts teritorijā ir tāda jauda, kas ir pietiekama, lai attiecīgie atkritumi tiktu apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā, ņemot vērā teritorijā importēto atkritumu apjoma pieaugumu;
  - (c) attiecīgā valsts ir ieviesusi pienācīgu stratēģiju, kā novērst attiecīgo atkritumu eksporta pieauguma iespējamo negatīvo ietekmi uz iekšzemē saražoto atkritumu savākšanu un apsaimniekošanu;

- (d) attiecīgā valsts ir ieviesusi un īsteno pienācīgus izpildes panākšanas pasākumus, ar kuriem risina attiecīgo atkritumu iespējamu nelikumīgu sūtījumu vai apstrādes problēmu.
4. Ja, atbildot uz 2. punktā minēto pieprasījumu, attiecīgā valsts nesniedz pietiekamus pierādījumus, kā minēts 3. punktā, ka atkritumi tiek apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā saskaņā ar 56. pantu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, ar ko papildina šo regulu, aizliedzot attiecīgo atkritumu eksportu uz šo valsti.

Kad Komisijai ir pietiekami pierādījumi, ka attiecīgie atkritumi tiks apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā, tā minēto aizliegumu atceļ.

3. nodaļa Papildu pienākumi

43. pants

Eksportētāju pienākumi

1. Fiziska vai juridiska persona atkritumus no Savienības eksportē tikai tad, ja tā var pierādīt, ka kompleksos, kuri atkritumus saņems galamērķa valstī, atkritumi tiks apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā, kā minēts 56. pantā.
2. Lai izpildītu 1. punktā minēto pienākumu, fiziska vai juridiska persona, kas paredzējusi eksportēt atkritumus no Savienības, nodrošina, ka kompleksus, kuri atkritumus apsaimniekos galamērķa valstī, ir auditējusi neatkarīga un akreditēta trešā puse ar atbilstošu kvalifikāciju.
3. 2. punktā minētajā auditā verificē attiecīgā kompleksa atbilstību X pielikumā noteiktajiem kritērijiem. Uz kompleksu, kas minētajiem kritērijiem neatbilst, juridiska vai fiziska persona atkritumus neeksportē.
4. Fiziska vai juridiska persona, kas paredzējusi eksportēt atkritumus, nodrošina, ka kompleksā, kurš atkritumus apsaimniekos galamērķa valstī, pirms atkritumu eksportēšanas uz to ir veikts 2. punktā minētais audits un ka audits, ievērojot riskos balstītu pieeju, tiek veikts regulāri, bet ne retāk kā reizi trijos gados pēc pirmā audita.
Fiziska vai juridiska persona, kura eksportē atkritumus no Savienības, nekavējoties veic arī *ad hoc* auditu, ja tā saņem ticamu informāciju, ka komplekss vairs neatbilst X pielikumā noteiktajiem kritērijiem.
5. Fiziska vai juridiska persona, kura kādā kompleksā saskaņā ar 2. punktu ir pasūtījusi vai veikusi auditu, nodrošina, ka minētais audits atbilstoši taisnīgiem tirdzniecības nosacījumiem ir pieejams citai fiziskai vai juridiskai personai, kura paredzējusi eksportēt atkritumus uz attiecīgo kompleksu.
6. Pēc kompetentās iestādes vai inspekcijās iesaistītās iestādes pieprasījuma fiziska vai juridiska persona sniedz dokumentārus pierādījumus, ka 2. punktā minētie auditi ir veikti visos kompleksos, uz kuriem tā eksportē attiecīgos atkritumus. Šādus dokumentārus pierādījumus sniedz valodā, kas attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir pieņemama.

7. Fiziskas vai juridiskas personas, kuras eksportē atkritumus ārpus Savienības, reizi gadā, izmantojot elektroniskus līdzekļus, dara publiski pieejamu informāciju par to, kā tās pilda šajā pantā noteiktos pienākumus.
8. Ja starp Savienību un trešo valsti, kurai ESAO lēmums nav piemērojams, noslēgtā starptautiskā nolīgumā ir atzīts, ka kompleksi šajā trešā valstī atkritumus apsaimniekos vidi saudzējošā veidā saskaņā ar X pielikumā noteiktajiem kritērijiem, fiziskas un juridiskas personas, kas paredzējušas eksportēt atkritumus uz minēto trešo valsti, no 2. punktā noteiktā pienākuma ir atbrīvotas.
9. Pēc kompetentās iestādes vai inspekcijās iesaistītas iestādes pieprasījuma fiziska vai juridiska persona, kurai piešķirts atbrīvojums saskaņā ar 8. punktu, iesniedz dokumentārus pierādījumus par minētajā punktā norādīto relevanto starptautisko nolīgumu valodā, kas attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir pieņemama.

44. pants

Eksporta dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijā esošās juridiskās un fiziskās personas neeksportē atkritumus, ja attiecībā uz šādu eksportu nav izpildīti 36.–43. pantā paredzētie nosacījumi.
2. Dalībvalstis, ievērojot uz riskos balstītu pieeju, regulāri veic verifikāciju, ar ko nodrošina, ka fiziskas un juridiskas personas, kuras eksportē atkritumus no Savienības, pilda 43. pantā minētos pienākumus.

Ja dalībvalstu rīcībā ir ticama informācija par to, ka fiziskas vai juridiskas personas, kuras eksportē atkritumus no Savienības, nepilda 43. pantā noteiktos pienākumus, tās veic vajadzīgo verifikāciju.

4. nodaļa Vispārīgi noteikumi

45. pants *Eksports uz Antarktiku*

Atkritumu eksports no Savienības uz Antarktiku ir aizliegts.

46. pants *Eksports uz aizjūras zemēm vai teritorijām*

1. To atkritumu eksports no Savienības uz aizjūras zemi vai teritoriju, kas ir paredzēti likvidēšanai minētajā zemē vai teritorijā, ir aizliegts.
2. Attiecībā uz to atkritumu eksportu, kas paredzēti atgūšanai aizjūras zemēs vai teritorijās, *mutatis mutandis* piemēro 36. pantā noteikto aizliegumu.
3. Attiecībā uz to atkritumu eksportu, kas paredzēti atgūšanai aizjūras zemēs vai teritorijās un uz ko neattiecas 36. pantā noteiktais aizliegums, *mutatis mutandis* piemēro II sadaļas noteikumus.

V sadaļa Imports Savienībā no trešām valstīm

1. nodaļa Likvidēšanai paredzētu atkritumu imports

47. pants Importa aizliegums

1. Likvidēšanai paredzētu atkritumu imports Savienībā ir aizliegts, izņemot importu no:
  - (a) valstīm, kas ir Bāzeles konvencijas puses;
  - (b) citām valstīm, ar kurām Savienība vai Savienība un tās dalībvalstis ir noslēgušas divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai vienošanās, kas ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem un ir saskaņā ar Bāzeles konvencijas 11. pantu;
  - (c) citām valstīm, ar kurām atsevišķas dalībvalstis noslēgušas divpusējus nolīgumus vai vienošanās saskaņā ar 2. punktu; vai
  - (d) citām teritorijām, kad izņēmuma gadījumos krīzes, miera atjaunošanas, miera saglabāšanas vai kara situācijās divpusējie nolīgumi vai vienošanās saskaņā ar b) vai c) apakšpunktu nevar tikt noslēgti vai kad kompetentā iestāde nosūtīšanas valstī nav izraudzīta vai nav spējīga rīkoties.
2. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var noslēgt divpusējus nolīgumus un vienošanās par konkrētu atkritumu likvidēšanu minētajās dalībvalstīs, ja nosūtīšanas valstī šādi atkritumi netiks apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā.
Šādi nolīgumi un vienošanās:
  - (a) ir tādi, kas ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem un ir saskaņā ar Bāzeles konvencijas 11. pantu;
  - (b) garantē, ka likvidēšanas operācijas tiks veiktas kompleksā, kas saņēmis attiecīgu atļauju, un tiks ievērotas vidi saudzējošas apsaimniekošanas prasības, kas minētas 56. pantā; un
  - (c) garantē, ka atkritumi ir radīti nosūtīšanas valstī un ka likvidēšana tiks veikta tikai tajā dalībvalstī, kas ir noslēgusi nolīgumu vai vienošanos;
  - (d) pirms to noslēgšanas vai – ārkārtas situācijās – ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc noslēgšanas tiek paziņoti Komisijai.
3. 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto divpusējo vai daudzpusējo nolīgumu vai vienošanos pamatā ir 48. pantā noteiktās procesuālās prasības.
4. Valstīm, kas minētas 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāiesniedz pienācīgi motivēts iepriekšējs pieprasījums, kas pamatots ar to, ka tām nav un tās nevar saprātīgi iegūt tehnisko kapacitāti un kompleksus, kas vajadzīgi, lai likvidētu atkritumus vidi saudzējošā veidā, kā minēts 56. pantā.

48. pants
Procesuālās prasības attiecībā uz importu

1. Ja Savienībā no valstīm, kas ir Bāzeles konvencijas puses, tiek importēti likvidēšanai paredzēti atkritumi, *mutatis mutandis* piemēro II sadaļas noteikumus ar pielāgojumiem un papildu noteikumiem, kas izklāstīti 2. un 3. punktā.
2. Piemēro šādus pielāgojumus:
  - (a) paziņotājs iesniedz paziņojuma pieprasījumu saskaņā ar 26. pantu, izņemot gadījumus, kad paziņotājs nav iedibināts Savienībā un tam nav piekļuves 26. pantā minētajai sistēmai; šādā gadījumā paziņojuma pieprasījumu un jo īpaši 5. panta 3. punktā minēto informāciju un dokumentus attiecīgajām kompetentajām iestādēm nosūta pa pastu, faksu vai e-pastu ar digitālo parakstu;
  - (b) paziņotājs iesniedz jebkādu papildu informāciju un jo īpaši 5. panta 4. punktā minēto informāciju un dokumentus saskaņā ar 26. pantu, izņemot gadījumus, kad paziņotājs nav iedibināts Savienībā un tam nav piekļuves 26. pantā minētajai sistēmai; šādā gadījumā minēto informāciju attiecīgajām kompetentajām iestādēm nosūta pa pastu, faksu vai e-pastu ar digitālo parakstu;
  - (c) paziņotājs vai, ja paziņotājs nav iedibināts Savienībā un tam nav piekļuves 26. pantā minētajai sistēmai, galamērķa kompetentā iestāde Savienībā nodrošina, ka visa relevantā informācija ir ievadīta minētajā sistēmā;
  - (d) tranzīta un galamērķa kompetentās iestādes Savienībā par jebkādu informācijas un dokumentu pieprasījumu no savas puses un par savu lēmumu attiecībā uz plānoto sūtījumu attiecīgās kompetentās iestādes tranzīta un nosūtīšanas valstīs ārpus Savienības informē pa pastu, faksu vai e-pastu ar digitālo parakstu, ja vien kompetentajām iestādēm attiecīgajās valstīs nav piekļuves 26. panta 2. punktā minētajai centrālajai sistēmai;
  - (e) tranzīta kompetentajai iestādei ārpus Savienības pēc paziņojuma saņemšanas apstiprinājuma nosūtīšanas ir 60 dienas laika, lai dotu klusējot izteiktu piekrišanu, ja attiecīgā valsts ir nolēmusi iepriekšēju rakstisku piekrišanu nepieprasīt un par to ir informējusi pārējās Bāzeles konvencijas puses saskaņā ar minētās konvencijas 6. panta 4. punktu, vai lai dotu rakstisku piekrišanu ar nosacījumiem vai bez tiem;
  - (f) 46. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajos gadījumos, kas attiecas uz krīzes, miera atjaunošanas, miera saglabāšanas vai kara situācijām, nosūtīšanas vietas kompetento iestāžu piekrišana nav vajadzīga.
3. Piemēro šādus papildu noteikumus:
  - (a) tranzīta kompetentā iestāde Savienībā paziņotājam sniedz paziņojuma saņemšanas apstiprinājumu, kura kopijas nosūta attiecīgajām kompetentajām iestādēm;
  - (b) galamērķa un attiecīgā gadījumā tranzīta kompetentās iestādes Savienībā nodrošina, ka ieviešanas muitas iestāde ir informēta par to lēmumiem dot piekrišanu sūtījumam;
  - (c) pārvietošanas dokumenta kopiju pārvadātājs ieviešanas muitas iestādei nosūta pa pastu, faksu vai e-pastu ar digitālo parakstu vai, ja ieviešanas muitas iestādei

ir piekļuve 26. panta 2. punktā minētajai centrālajai sistēmai, izmanto šo sistēmu; un

- (d) tiklīdz muitas iestādes pie ieviešanas atkritumus nodod muitas procedūrai, ieviešanas muitas iestāde informē galamērķa un tranzīta kompetento iestādi Savienībā par to, ka atkritumi ir ievesti Savienībā.
4. Sūtījumu var veikt tikai tad, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:
- (a) paziņotājs ir saņēmis rakstisku piekrišanu no nosūtīšanas vietas, galamērķa un attiecīgā gadījumā tranzīta kompetentajām iestādēm un ir izpildīti minētajā piekrišanā noteiktie nosacījumi;
  - (b) ir noslēgts un stājies spēkā 6. pantā minētais līgums starp paziņotāju un saņēmēju;
  - (c) ir nodibināta un stājusies spēkā 7. pantā minētā finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums; un
  - (d) ir nodrošināta vidi saudzējoša apsaimniekošana, kā minēts 33. pantā.
5. Ja ieviešanas muitas iestāde atklāj nelikumīgu sūtījumu, tā nekavējoties informē kompetento iestādi minētās muitas iestādes valstī. Minētā kompetentā iestāde:
- (a) par nelikumīgo sūtījumu nekavējoties informē galamērķa kompetento iestādi Savienībā, un pēc tam minētā kompetentā iestāde informē nosūtīšanas vietas kompetento iestādi ārpus Savienības; un
  - (b) nodrošina atkritumu aizturēšanu, līdz kamēr nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde ārpus Savienības ir nolēmusi citādi un par šo lēmumu ir rakstiski paziņojusi kompetentajai iestādei muitas iestādes valstī, kurā atkritumi ir aizturēti.
6. Ja atkritumus, kas radušies bruņoto spēku vai palīdzības organizāciju darbības rezultātā krīzes situācijās, miera atjaunošanas vai uzturēšanas operācijās, sūta minētie bruņotie spēki vai palīdzības organizācijas vai tas tiek darīts šo spēku vai organizāciju vārdā, par sūtījumu un tā galamērķi iepriekš informē ikvienu tranzīta kompetento iestādi un galamērķa kompetento iestādi Savienībā.

2. nodaļa

Atgūšanai paredzētu atkritumu imports

49. pants

Importa aizliegums

1. Jebkāds atgūšanai paredzētu atkritumu imports Savienībā ir aizliegts, izņemot importu no:
- (a) valstīm, kurām ESAO lēmums ir piemērojams;
  - (b) citām valstīm, kas ir Bāzeles konvencijas puses;
  - (c) citām valstīm, ar kurām Savienība vai Savienība un tās dalībvalstis ir noslēgušas divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai vienošanās, kas ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem un ir saskaņā ar Bāzeles konvencijas 11. pantu;
  - (d) citām valstīm, ar kurām atsevišķas dalībvalstis noslēgušas divpusējus nolīgumus vai vienošanās saskaņā ar 2. punktu; vai

- (e) citām teritorijām, kad izņēmuma gadījumos krīzes, miera atjaunošanas, miera saglabāšanas vai kara situācijās divpusējie nolīgumi vai vienošanās saskaņā ar c) vai d) apakšpunktu nevar tikt noslēgti vai kad kompetentā iestāde nosūtīšanas valstī nav izraudzīta vai nav spējīga rīkoties.
2. Izņēmuma gadījumos atsevišķas dalībvalstis var noslēgt divpusējus nolīgumus un vienošanās par resursu atgūšanu no konkrētiem atkritumiem minētajās dalībvalstīs, ja nosūtīšanas valstī šādi atkritumi netiks apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā.

Šādos gadījumos piemēro 47. panta 2. punkta otro daļu.

3. Saskaņā ar 1. punkta c) un d) apakšpunktu noslēgto divpusējo vai daudzpusējo nolīgumu vai vienošanos pamatā ir 48. pantā izklāstītās procesuālās prasības, ciktāl tās ir relevantas.

50. pants

Procesuālās prasības attiecībā uz importu no valsts, kurai ESAO lēmums ir piemērojams

1. Ja Savienībā no valstīm un caur valstīm, kurām ESAO lēmums ir piemērojams, importē atgūšanai paredzētus atkritumus, *mutatis mutandis* piemēro II sadaļas noteikumus ar pielāgojumiem un papildu noteikumiem, kas izklāstīti 2. un 3. punktā.
2. Piemēro šādus pielāgojumus:
- (a) piekrišanu, kas vajadzīga saskaņā ar 9. pantu, nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde ārpus Savienības var izteikt klusējot;
  - (b) 49. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajos gadījumos, kas attiecas uz krīzes, miera atjaunošanas, miera saglabāšanas vai kara situācijām, nosūtīšanas vietas kompetento iestāžu piekrišana nav vajadzīga.
3. Piemēro šādus papildu noteikumus: 48. panta 2. punkta a)–e) apakšpunktu un 48. panta 3. punkta b), c) un d) apakšpunktu.
4. Sūtījumu var veikt tikai tad, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:
- (a) paziņotājs ir saņēmis rakstisku piekrišanu no nosūtīšanas vietas, galamērķa un attiecīgā gadījumā tranzīta kompetentajām iestādēm vai nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde ārpus Savienības ir devusi klusējot izteiktu piekrišanu vai var pieņemt, ka ir dota klusējot izteikta piekrišana, un ir izpildīti attiecīgajos lēmumos noteiktie nosacījumi;
  - (b) ir noslēgts un stājies spēkā 6. pantā minētais līgums starp paziņotāju un saņēmēju;
  - (c) ir nodibināta un stājusies spēkā 7. pantā minētā finanšu garantija vai līdzvērtīgs nodrošinājums; un
  - (d) ir nodrošināta vidi saudzējoša apsaimniekošana, kā minēts 56. pantā.
5. Ja ievēšanas muitas iestāde atklāj nelikumīgu sūtījumu, tā nekavējoties informē kompetento iestādi minētās muitas iestādes valstī. Minētā kompetentā iestāde:
- (a) par nelikumīgo sūtījumu nekavējoties informē galamērķa kompetento iestādi Savienībā, un pēc tam minētā kompetentā iestāde informē nosūtīšanas vietas kompetento iestādi ārpus Savienības; un

- (b) nodrošina atkritumu aizturēšanu, līdz kamēr nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde ārpus Savienības ir nolēmusi citādi un par šo lēmumu ir rakstiski paziņojusi kompetentajai iestādei muitas iestādes valstī, kurā atkritumi ir aizturēti.

51. pants

Procesuālās prasības attiecībā uz importu no valsts vai caur valsti, kurai ESAO lēmums nav piemērojams

Ja atgūšanai paredzētus atkritumus Savienībā importē no valsts, kurai ESAO lēmums nav piemērojams, vai caur jebkuru valsti, kurai ESAO lēmums nav piemērojams un kura ir arī Bāzeles konvencijas puse, *mutatis mutandis* piemēro 48. pantu.

3. nodaļa Papildu pienākumi

52. pants

Importa dalībvalstu pienākumi

1. Ja Savienībā importē atkritumus, galamērķa kompetentā iestāde Savienībā pieprasa un veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka visā atkritumu sūtīšanas periodā, ieskaitot atgūšanu vai likvidēšanu galamērķa valstī, visi tās jurisdikcijā esošajā teritorijā sūtītie atkritumi tiek apsaimniekoti, neapdraudot cilvēka veselību un neizmantojot procesus vai metodes, kas varētu kaitēt videi, un saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 13. pantu un citiem Savienības tiesību aktiem par atkritumiem.
2. 1. punktā minētā kompetentā iestāde arī aizliedz atkritumu importu no trešām valstīm, ja tai ir pamats uzskatīt, ka atkritumi netiks apsaimniekoti saskaņā ar 1. punktā izklāstītajām prasībām.

4. nodaļa Imports no aizjūras zemēm vai teritorijām

53. pants

Imports no aizjūras zemēm vai teritorijām

1. Ja atkritumus Savienībā importē no aizjūras zemēm vai teritorijām, *mutatis mutandis* piemēro II sadaļu.
2. Aizjūras zeme vai teritorija un dalībvalsts, ar ko tā ir saistīta, sūtījumiem no aizjūras zemes vai teritorijas uz minēto dalībvalsti var piemērot minētās dalībvalsts procedūras, ja sūtījumā kā tranzīta valsts nav iesaistīta neviena cita valsts.
3. Dalībvalstis, kas piemēro 2. punktu, par piemērotajām nacionālajām procedūrām paziņo Komisijai.

VI sadaļa

Tranzīts caur Savienību no trešām valstīm un uz tām

54. pants

Likvidēšanai paredzētu atkritumu tranzīts caur Savienību

Ja likvidēšanai paredzētus atkritumus caur dalībvalstīm sūta no trešām valstīm un uz tām, *mutatis mutandis* piemēro 48. pantu ar šādiem pielāgojumiem un papildu noteikumiem:

- (a) pirmā un pēdējā tranzīta kompetentā iestāde Savienībā attiecīgā gadījumā nodrošina, ka ieviešanas muitas iestāde un izvešanas muitas iestāde ir informētas par to attiecīgajiem lēmumiem dot piekrišanu sūtījumam vai, ja tās ir devušas klusējot izteiktu piekrišanu, par apstiprinājumu saskaņā ar 48. panta 3. punkta a) apakšpunktu;
- (b) tiklīdz atkritumi ir izvesti no Savienības, izvešanas muitas iestāde informē tranzīta kompetento iestādi vai iestādes Savienībā par to, ka atkritumi ir izvesti no Savienības.

55. pants

Atgūšanai paredzētu atkritumu tranzīts caur Savienību

1. Ja atgūšanai paredzētus atkritumus caur dalībvalstīm sūta no valsts, kurai ESAO lēmums nav piemērojams, un uz šādu valsti, *mutatis mutandis* piemēro 54. pantu.
2. Ja atgūšanai paredzētus atkritumus caur dalībvalstīm sūta no valsts, kurai ESAO lēmums ir piemērojams, un uz šādu valsti, *mutatis mutandis* piemēro 50. pantu ar šādiem pielāgojumiem un papildu noteikumiem:
  - (a) pirmā un pēdējā tranzīta kompetentā iestāde Savienībā attiecīgā gadījumā nodrošina, ka ieviešanas muitas iestāde un izvešanas muitas iestāde ir informētas par to attiecīgajiem lēmumiem sniegt dot sūtījumam vai, ja tās ir devušas klusējot izteiktu piekrišanu, par apstiprinājumu saskaņā ar 48. panta 3. punkta a) apakšpunktu;
  - (b) tiklīdz atkritumi ir izvesti no Savienības, izvešanas muitas iestāde informē tranzīta kompetentās iestādes Savienībā par to, ka atkritumi ir izvesti no Savienības.
3. Ja atgūšanai paredzētus atkritumus caur dalībvalstīm sūta no valsts, kurai ESAO lēmums nav piemērojams, uz valsti, kurai ESAO lēmums ir piemērojams, vai otrādi, tad attiecībā uz valsti, kurai ESAO lēmums nav piemērojams, piemēro 1. punktu, bet uz valsti, kurai ESAO lēmums ir piemērojams, — 2. punktu.

VII sadaļa

Vidi saudzējoša apsaimniekošana un izpildes panākšana

1. nodaļa

56. pants

Vidi saudzējoša apsaimniekošana

1. Atkritumu radītājs, paziņotājs un jebkurš cits uzņēmums, kas iesaistīts atkritumu sūtīšanā, resursu atgūšanā vai atkritumu likvidēšanā, veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka visā atkritumu sūtīšanas periodā, kā arī atgūšanas un likvidēšanas laikā visi sūtītie atkritumi tiek apsaimniekoti, neapdraudot cilvēka veselību un vidi saudzējošā veidā.
2. Atkritumu eksporta vajadzībām sūtītos atkritumus attiecībā uz konkrēto atgūšanas vai likvidēšanas operāciju uzskata par apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā tad, ja var pierādīt, ka atkritumi tiks apsaimniekoti saskaņā ar cilvēka veselības un vides aizsardzības prasībām, kuras visumā ir līdzvērtīgas Savienības tiesību aktos noteiktajām cilvēka veselības un vides aizsardzības prasībām. Novērtējot, vai prasības visumā ir līdzvērtīgas, pilnīga atbilstība no Savienības tiesību aktiem izrietošajām prasībām netiek prasīta, bet vajadzētu pierādīt, ka galamērķa valstī piemērotās prasības nodrošina tādu cilvēka veselības un vides aizsardzības līmeni, kas ir līdzīgs tam, ko nodrošina no Savienības tiesību aktiem izrietošās prasības.

2. nodaļa

Izpildes panākšana

1. IEDAĻA

DALĪBVALSTU VEIKTĀS INSPEKCIJAS UN SANKCIJAS

57. pants

Inspekcijas

1. Šīs regulas izpildes panākšanas vajadzībām dalībvalstis veic objektu, uzņēmumu, starpnieku un tirgotāju inspekcijas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 34. pantu, kā arī atkritumu sūtījumu un saistīto atgūšanas vai likvidēšanas operāciju inspekcijas.
2. Sūtījumu inspekcijas veic vismaz vienā no šīm vietām:
  - (a) izcelsmes vietā, inspekciju veicot kopā ar atkritumu radītāju, atkritumu valdītāju vai paziņotāju;
  - (b) galapunktā, kas ietver arī atgūšanas vai likvidēšanas starpposma un nestarpposma operācijas, inspekciju veicot kopā ar saņēmēju vai kompleksu;
  - (c) pie Savienības robežām;
  - (d) sūtīšanas laikā Savienības iekšienē.

58. pants
Dokumenti un pierādījumi

1. Sūtījumu inspekcijas ietver vismaz dokumentu verifikāciju, attiecīgajos sūtījumos iesaistīto dalībnieku identitātes apstiprināšanu un attiecīgā gadījumā atkritumu fizisku pārbaudi.
2. Lai pārliecinātos, vai viela vai priekšmets, ko pārvadā pa autoceļiem, dzelzceļu, gaisu, jūru vai iekšzemes ūdensceļiem, nav atkritumi, inspekcijās iesaistītās iestādes var prasīt fiziskai vai juridiskai personai, kuras valdījumā ir attiecīgā viela vai priekšmets vai kura organizē šīs vielas vai priekšmeta pārvadāšanu, iesniegt dokumentārus pierādījumus par:
  - (a) attiecīgās vielas vai priekšmeta izcelsmi un galamērķi un
  - (b) to, ka tie nav atkritumi, attiecīgā gadījumā sniedzot arī pierādījumus par funkcionalitāti.

Pirmās daļas vajadzībām pārliecinās arī par attiecīgās vielas vai priekšmeta aizsardzību pret bojājumiem pārvadāšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā, piemēram, par pienācīgu iepakojumu un atbilstošu krāvumu.

Šā punkta noteikumi neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/19/ES⁶² 23. panta 2. punkta un VI pielikuma piemērošanu.
3. Inspekcijās iesaistītās iestādes var secināt, ka attiecīgā viela vai priekšmets ir atkritumi, ja:
  - (a) iestāžu norādītajā termiņā nav sniegti pierādījumi, kas minēti 2. punktā vai prasīti citos Savienības tiesību aktos un kas ļauj pārliecināties, ka viela vai priekšmets nav atkritumi, vai
  - (b) tās uzskata, ka tām pieejamie pierādījumi un informācija ir nepietiekami, lai izdarītu secinājumu, vai tās uzskata, ka aizsardzība, kas nodrošināta pret 2. punkta otrajā daļā minētajiem bojājumiem, ir nepietiekama.

Ja iestādes saskaņā ar pirmo daļu ir secinājušas, ka viela vai priekšmets ir atkritumi, attiecīgās vielas vai priekšmeta pārvadājumu vai attiecīgo atkritumu sūtījumu uzskata par nelikumīgu sūtījumu. Attiecīgi ar to rīkojas saskaņā ar 24. un 25. pantu un inspekcijās iesaistītās iestādes par to nekavējoties informē kompetento iestādi valstī, kurā attiecīgā inspekcija veikta.
4. Lai pārliecinātos, vai atkritumu sūtījums atbilst šīs regulas prasībām, inspekcijās iesaistītās iestādes var pieprasīt, lai to norādītā termiņā paziņotājs, persona, kas organizē sūtījumu, atkritumu valdītājs, pārvadātājs, saņēmējs un komplekss, kas atkritumus saņem, tām iesniedz relevantus dokumentārus pierādījumus.
5. Lai pārliecinātos, vai atkritumu sūtījums, uz ko attiecas 18. pantā noteiktās vispārīgās informācijas prasības, ir paredzēts atgūšanas operācijām, kas ir saskaņā ar 56. pantu, inspekcijās iesaistītās iestādes var pieprasīt, lai persona, kas organizē sūtījumu, iesniedz relevantus dokumentārus pierādījumus, ko sniedzis atgūšanas starpposma un nestarpposma operāciju komplekss un vajadzības gadījumā apstiprinājusi galamērķa kompetentā iestāde.

---

⁶² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

6. Ja inspekcijās iesaistīto iestāžu norādītajā termiņā 4. punktā minētie pierādījumi tām nav iesniegti vai tās uzskata, ka tām pieejamie pierādījumi un informācija ir nepietiekami, lai izdarītu secinājumu, attiecīgo sūtījumu uzskata par nelikumīgu sūtījumu un ar to rīkojas saskaņā ar 24. un 25. pantu. Inspekcijās iesaistītās iestādes par to nekavējoties informē kompetento iestādi valstī, kurā attiecīgā inspekcija veikta.
7. Komisija ir pilnvarota ar īstenošanas aktu palīdzību pieņemt atbilstības tabulu starp Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87⁶³ noteiktajiem kombinētās nomenklatūras kodiem un ierakstiem par atkritumiem, kas uzskaitīti šīs regulas III, IIIA, IIIB, IV un V pielikumā. Komisija gādā, ka minētais akts tiek atjaunināts, lai tas atspoguļotu izmaiņas minētajā nomenklatūrā un ierakstos, kas uzskaitīti minētajos pielikumos, kā arī ietvertu jebkādus jaunus ar atkritumiem saistītus harmonizētās sistēmas nomenklatūras kodus, ko varētu pieņemt Pasaules Muitas organizācija. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Kamēr Komisija šajā pantā minētās pilnvaras nav īstenojusi, spēkā paliek Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1245⁶⁴.

59. pants *Inspekciju plāni*

1. Dalībvalstis attiecībā uz visu valsts ģeogrāfisko teritoriju izveido vienu vai vairākus plānus — vai nu atsevišķi, vai arī kā skaidri nodalītu citu plānu daļu — attiecībā uz inspekcijām, ko veic saskaņā ar 57. panta 1. punktu (“inspekciju plāns”).
Inspekciju plānu pamatā ir riska novērtējums, kas aptver konkrētas atkritumu plūsmas un nelikumīgu sūtījumu avotus, un iepriekšēju inspekciju rezultāti, un attiecīgā gadījumā ņem vērā izlūkdatumus, piemēram, datus par policijas un muitas iestāžu veiktu izmeklēšanu un noziedzīgu darbību analīzi. Minētā riska novērtējuma mērķis cita starpā ir noteikt vajadzīgo inspekciju, arī objektu, uzņēmumu, starpnieku, tirgotāju un atkritumu sūtījumu vai saistīto atgūšanas vai likvidēšanas operāciju fizisko pārbaužu, minimālo skaitu un biežumu.
2. Inspekciju plāns ietver vismaz šādus elementus:
  - (a) inspekciju mērķi un prioritātes, arī apraksts, kā šie mērķi un prioritātes noteikti,
  - (b) ģeogrāfiskais apgabals, ko inspekciju plāns aptver,
  - (c) informācija par plānotajām inspekcijām, arī fiziskajām pārbaudēm,
  - (d) katrai inspekcijās iesaistītajai iestādei piešķirtie uzdevumi,
  - (e) kārtība, kādā notiek sadarbība starp inspekcijās iesaistītajām iestādēm,
  - (f) informācija par inspektoru apmācību ar inspekcijām saistītos jautājumos un
  - (g) informācija par cilvēkresursiem, finanšu resursiem un citiem resursiem inspekciju plāna īstenošanai.

---

⁶³ Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1.–675. lpp.).

⁶⁴ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1245 (2016. gada 28. jūlijs), ar kuru nosaka provizorisko atbilstības tabulu starp kombinētās nomenklatūras kodiem, kas noteikti Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87, un ierakstiem par atkritumiem, kas uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas par atkritumu sūtījumiem (EK) Nr. 1013/2006 III, IV un V pielikumā (OV L 204, 29.7.2016., 11. lpp.).

3. Inspekciju plānu vismaz reizi trijos gados izskata un vajadzības gadījumā atjaunina. Minētajā izskatīšanā izvērtē, cik lielā mērā ir īstenoti attiecīgā inspekciju plāna mērķi un citi elementi.
4. Neskarot piemērojamās konfidencialitātes prasības, dalībvalstis reizi trijos gados – pirmo reizi vienu gadu pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas – par 1. punktā minētajiem inspekciju plāniem un jebkādu būtisku to pārskatīšanu paziņo Komisijai.
5. Inspekciju plānus, kurus dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar 4. punktu, Komisija izskata un vajadzības gadījumā sagatavo ziņojumus par šā panta īstenošanu, kuri balstīti uz minēto plānu izskatīšanu. Šādos ziņojumos var cita starpā iekļaut ieteikumus par inspekciju prioritātēm un inspekcijās iesaistīto relevanto iestāžu sadarbību un koordināciju izpildes panākšanas jomā. Minētos ziņojumus attiecīgā gadījumā var prezentēt arī saskaņā ar 63. pantu izveidotās atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupas sanāksmēs.

60. pants
Sankcijas

1. Dalībvalstis nosaka noteikumus par administratīvām sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis par minētajiem noteikumiem un pasākumiem, kā arī jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē, nekavējoties paziņo Komisijai.
2. Noteikdamas pārkāpumu gadījumā piemērojamo sankciju veidu un līmeni, dalībvalstu kompetentās iestādes pienācīgi ņem vērā šādus kritērijus:
  - (a) pārkāpuma raksturs, smagums un ilgums;
  - (b) attiecīgā gadījumā tas, vai pārkāpums izdarīts tīši vai nolaidības dēļ;
  - (c) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas finansiālais stāvoklis, ko, piemēram, parāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmērs;
  - (d) ekonomiskais labums, ko pārkāpuma rezultātā guvusi pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā personā, ciktāl to var noteikt;
  - (e) pārkāpuma radīto kaitējumu videi, ciktāl to var noteikt;
  - (f) darbības, ko pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona veikusi ar mērķi mazināt vai novērst radīto kaitējumu;
  - (g) tas, cik lielā mērā pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar kompetento iestādi;
  - (h) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas iepriekšējie pārkāpumi;
  - (i) darbības, kuru mērķis ir apiet vai kavēt administratīvo kontroli, un
  - (j) jebkurš cits atbildību pastiprinošs vai mīkstinošs faktors, kas attiecas uz lietas apstākļiem.
3. Šīs regulas pārkāpumu gadījumā dalībvalstis ir spējīgas piemērot vismaz šādas sankcijas:
  - (a) naudas sodi;

- (b) to ieņēmumu konfiskācija, ko fiziskā vai juridiskā persona guvusi no darījuma, kas saistīts ar pārkāpumu;
- (c) atļaujas veikt ar atkritumu apsaimniekošanu un sūtījumiem saistītas darbības apturēšana vai atsaukšana, ciktāl minētās darbības ietilpst šīs regulas darbības jomā;
- (d) izslēgšana no publiskā iepirkuma procedūrām.

2. IEDAĻA

SADARBĪBA IZPILDES PANĀKŠANAS JOMĀ

61. pants

Sadarbība izpildes panākšanas jomā valsts līmenī

Dalībvalstis nodrošina, ka visām relevantajām šīs regulas izpildes panākšanā iesaistītajām kompetentajām iestādēm ir iedarbīgi mehānismi, ar kuru palīdzību tās iekšzemē var sadarboties un koordinēt darbu attiecībā uz izpildes panākšanas politikas un darbību izstrādi un īstenošanu, lai risinātu nelikumīgu atkritumu sūtījumu problēmu, arī attiecībā uz inspekciju plānu izveidi un īstenošanu.

62. pants

Sadarbība izpildes panākšanas jomā dalībvalstu starpā

1. Dalībvalstis cita ar citu sadarbojas divpusēji un daudzpusēji, lai veicinātu nelikumīgu sūtījumu novēršanu un atklāšanu. Tās apmainās ar relevantu informāciju par atkritumu sūtījumiem, atkritumu plūsmām, operatoriem un kompleksiem, kā arī dalās pieredzē un zināšanās par izpildes panākšanas pasākumiem, arī riska novērtējumu, ko veic saskaņā ar 59. panta 1. punktu, jau izveidotās struktūrās, jo īpaši saskaņā ar 63. pantu izveidotajā atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupā.
2. Dalībvalstis norāda tos pastāvīgos darbiniekus, kuri ir atbildīgi par 1. punktā minēto sadarbību, kā arī 58. panta 1. punktā minēto fizisko pārbaūžu kontaktpunktus. Šo informāciju nosūta Komisijai, kura minētajiem darbiniekiem izsūta apkopotu sarakstu.
3. Dalībvalsts pēc citas dalībvalsts pieprasījuma var veikt izpildes panākšanas darbību attiecībā pret personām, kas tiek turētas aizdomās par saistību ar nelikumīgu atkritumu sūtījumu un kas atrodas minētajā dalībvalstī.

63. pants

Atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupa

1. Nelikumīgu sūtījumu novēršanai un atklāšanai, lai atvieglotu un uzlabotu sadarbību un koordināciju starp dalībvalstīm, izveido izpildes panākšanas grupu (“atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupa”).
2. Atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupas sastāvā ir 62. panta 2. punktā minētie izraudzītie pastāvīgie darbinieki, kuri ir atbildīgi par sadarbību; grupā var būt arī citi pārstāvji no katras dalībvalsts relevantajām iestādēm, kas atbild par šīs regulas izpildes panākšanu. Grupu vada viens vai vairāki Komisijas pārstāvji.

3. Atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupa ir forums, kurā dalīties ar informāciju un izlūkdatiem par vispārējām tendencēm saistībā ar nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem, riskos balstītiem novērtējumiem, ko veic dalībvalstis, un izpildes panākšanas darbībām, kā arī apmainīties viedokļiem par paraugpraksi un veicināt sadarbību un koordināciju starp relevantajām iestādēm. Atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupa var izskatīt jebkuru tehnisku jautājumu, kas attiecas uz šīs regulas izpildes panākšanu un ko priekšsēdētājs ierosinājis pēc savas iniciatīvas vai pēc grupas vai 77. pantā minētās komitejas locekļu pieprasījuma.
4. Atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupa rīko sanāksmes vismaz divas reizes gadā. Papildus 2. punktā minētajiem locekļiem priekšsēdētājs vajadzības gadījumā uz sanāksmēm var uzaicināt citu relevantu iestāžu, struktūru, biroju, aģentūru vai tīklu pārstāvjus.
5. Atkritumu sūtījumu regulas izpildes panākšanas grupas atzinumus Komisija dara zināmus 77. pantā minētajai komitejai.

3. IEDAĻA

KOMISIJAS VEIKTĀS DARBĪBAS

64. pants *Vispārīgi noteikumi*

1. Lai cīnītos pret šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, atbalstītu un papildinātu dalībvalstu veiktās izpildes panākšanas darbības un veicinātu šīs regulas vienādu piemērošanu visā Savienībā, Komisija īsteno pilnvaras, kas tai uzticētas ar 64.–68. pantu.
2. Minētās pilnvaras neskar:
  - (a) dalībvalstu galveno atbildību par to, lai tiktu nodrošināta un panākta atbilstība šai regulai, un
  - (b) pilnvaras, kas Komisijai vai Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) attiecīgi uzticētas citos tiesību aktos, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013⁶⁵, Padomes Regulā (EK) Nr. 515/97⁶⁶ vai Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96⁶⁷.
3. Komisija pilnvaras, kas tai uzticētas ar šo regulu, var īstenot pēc savas iniciatīvas, pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma vai pēc sūdzības saņemšanas, ja ir pietiekams pamats aizdomām, ka attiecīgās vielas vai priekšmeta pārvadājums vai attiecīgo atkritumu sūtījums ir nelikumīgs sūtījums.

---

⁶⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁶⁶ Padomes Regula (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.).

⁶⁷ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

4. Komisija pilnvaras, kas tai uzticētas ar šo regulu, var īstenot attiecībā uz atkritumu sūtījumiem, kas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā saskaņā ar 2. panta 1. punktu, un jo īpaši attiecībā uz šādiem sūtījumiem, kuri skar vairākas valstis vai kuriem ir nopietna nelabvēlīga ietekme uz cilvēka veselību un/vai vidi.
5. Īstenojot savas pilnvaras, Komisija ņem vērā inspekcijas, ko attiecībā uz tiem pašiem sūtījumiem veic vai jau ir veikusi kāda dalībvalsts saskaņā ar šo regulu.
6. Pēc darbību pabeigšanas Komisija sagatavo ziņojumu. Ja Komisija secina, ka attiecīgās vielas vai priekšmeta pārvadājums vai attiecīgais atkritumu sūtījums ir nelikumīgs sūtījums, tā attiecīgi informē konkrētās valsts vai valstu kompetentās iestādes un iesaka ar šādu nelikumīgu sūtījumu rīkoties saskaņā ar 24. un 25. pantu. Minētās iestādes var piemērot sankcijas saskaņā ar 60. pantu. Komisija relevantajām iestādēm var arī ieteikt noteiktus sekojumasākumus un vajadzības gadījumā informēt attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, birojus un aģentūras.
7. Saskaņā ar 6. punktu sagatavotie ziņojumi kopā ar visiem pierādījumiem, kas tos pamato un kas tiem pievienoti, ir uzskatāmi par pieņemamiem pierādījumiem:
  - (a) valstu tiesvedībā, kas nav kriminālprocess, un administratīvajā procesā dalībvalstīs;
  - (b) kriminālprocesā tajā dalībvalstī, kurā šo ziņojumu izmantošana ir vajadzīga, tieši tāpat un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā administratīvie ziņojumi, kurus sagatavojuši valsts administratīvie inspektori, un ziņojumu vērtēšanā izmanto tos pašus noteikumus, ko piemēro valsts administratīvo inspektoru sagatavotiem administratīviem ziņojumiem, un tiem ir tāds pats pierādījuma spēks;
  - (c) tiesvedībā, kas notiek Eiropas Savienības Tiesā.

65. pants

Komisijas veiktās inspekcijas

1. Komisija var veikt sūtījumu inspekcijas saskaņā ar šīs regulas 57. panta 2. punktu.
2. Komisija inspekcijas sagatavo un veic ciešā sadarbībā ar attiecīgās dalībvalsts relevantajām iestādēm.

Komisija par inspekciju priekšmetu, mērķi un juridisko pamatu laikus paziņo 62. panta 2. punktā minētajiem kontaktpunktiem attiecīgajā dalībvalstī, kuras teritorijā jāveic inspekcija, lai minētās iestādes varētu sniegt pieprasīto palīdzību. Šajā nolūkā inspekcijās var piedalīties attiecīgās dalībvalsts amatpersonas.

Turklāt pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma inspekcijas var kopīgi veikt Komisija un minētās dalībvalsts relevantās iestādes.
3. Darbinieki un citas pavadošās personas, kuras Komisija pilnvarojusi veikt inspekciju, savas pilnvaras īsteno pēc tam, kad ir uzrādīta rakstiska atļauja, kurā norādīts inspekcijas priekšmets un mērķis.
4. Komisijas darbinieki, kas veic inspekciju, ir pilnvaroti:
  - (a) piekļūt jebkādām personas, kura organizē sūtījumu, valdītāja, pārvadātāja, saņēmēja vai kompleksa, kas atkritumus saņem, telpām, zemei un transportlīdzekļiem;

- (b) pārbaudīt jebkādus relevantus dokumentus, kas saistīti ar inspekciju priekšmetu un mērķi, neatkarīgi no datu nesēja, kurā tos glabā, un sagatavot vai iegūt šādu dokumentu kopijas vai izrakstus jebkādā formā;
  - (c) prasīt, lai paziņotājs, persona, kura organizē sūtījumu, valdītājs, pārvaldītājs, saņēmējs vai komplekss, kas atkritumus saņem, sniegtu paskaidrojumus par faktiem vai dokumentiem, kas saistīti ar inspekciju priekšmetu un mērķi, un reģistrēt atbildes;
  - (d) pieņemt un reģistrēt liecības no paziņotāja, personas, kura organizē sūtījumu, valdītāja, pārvaldītāja, saņēmēja vai kompleksa, kas atkritumus saņem, saistībā ar inspekciju priekšmetu un mērķi;
  - (e) fiziski pārbaudīt atkritumus un vajadzības gadījumā ņemt atkritumu paraugus laboratorijas testiem.
5. Paziņotājs, persona, kura organizē sūtījumu, atkritumu valdītājs, atkritumu pārvaldītājs, saņēmējs un komplekss, kas atkritumus saņem, inspekciju laikā sadarbojas ar Komisiju.
  6. Atkritumu sūtījumu inspekcijās iesaistītās iestādes dalībvalstīs, kuru teritorijā jāveic Komisijas inspekcija, pēc Komisijas pieprasījuma sniedz Komisijas darbiniekiem vajadzīgo palīdzību.
  7. Paziņotājam, personai, kura organizē sūtījumu, atkritumu valdītājam, atkritumu pārvaldītājam, saņēmējam un kompleksam, kas atkritumus saņem, ir jāpakļaujas Komisijas inspekcijām.
  8. Ja Komisija konstatē, ka paziņotājs, persona, kura organizē sūtījumu, atkritumu valdītājs, atkritumu pārvaldītājs, saņēmējs vai komplekss, kas atkritumus saņem, pretojas inspekcijai, attiecīgā dalībvalsts sniedz Komisijai vajadzīgo palīdzību, attiecīgā gadījumā lūdzot tiesībsardzības iestāžu palīdzību, lai Komisija varētu veikt inspekciju. Ja saskaņā ar valsts noteikumiem šādas palīdzības sniegšanai ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja, iesniedz pieteikumu uz šādu atļauju.

66. pants

Informācijas pieprasījumi

1. Komisija var iztaujāt jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas piekrīt iztaujāšanai, ar mērķi savākt visu vajadzīgo informāciju saistībā ar relevantajiem atkritumu sūtījumiem.
2. Ja šādu iztaujāšanu veic objekta, uzņēmuma, starpnieka vai tirgotāja telpās, Komisija informē 62. panta 2. punktā minētos kontaktpunktus attiecīgajā dalībvalstī, kuras teritorijā iztaujāšana notiek. Ja minētās dalībvalsts iestāde to pieprasa, tās darbinieki var palīdzēt Komisijas darbiniekiem veikt iztaujāšanu.
3. Komisija var pieprasīt, lai fiziskas vai juridiskas personas, kuras atbild par objektu vai uzņēmumu, vai jebkurš starpnieks vai tirgotājs sniedz visu vajadzīgo informāciju saistībā ar relevantajiem atkritumu sūtījumiem. Komisija norāda pieprasījuma juridisko pamatu un mērķi, precizē, kāda informācija ir vajadzīga, un nosaka termiņu, līdz kuram informācija jāsniedz.
4. Komisija pieprasījuma kopiju nekavējoties nosūta relevantajām iestādēm dalībvalstī, kuras teritorijā ir reģistrēts objekts, uzņēmums, starpnieks vai tirgotājs, un iestādēm dalībvalstī, kuras teritorija ir skarta.

5. Ja objekts, uzņēmums, starpnieks vai tirgotājs prasīto informāciju nesniedz vai Komisija uzskata, ka saņemtā informācija ir nepietiekama, lai izdarītu secinājumu, *mutatis mutandis* piemēro 58. panta 5. punktu.

67. pants

Procesuālas garantijas

1. Komisija inspekcijas veic un informāciju pieprasa, pilnībā ievērojot personas, kura organizē sūtījumu, atkritumu valdītāja, atkritumu pārvaldātāja, saņēmēja vai kompleksa, kas atkritumus saņem, procesuālās garantijas, ieskaitot:
- (a) tiesības nesniegt pašapsūdzošas liecības,
  - (b) tiesības saņemt paša izvēlētas personas palīdzību,
  - (c) tiesības lietot jebkuru tās dalībvalsts oficiālo valodu, kurā notiek inspekcija,
  - (d) tiesības komentēt faktus, kas attiecas uz pašu,
  - (e) tiesības saņemt iztaujāšanas protokola kopiju un to apstiprināt vai pievienot savus apsvērumus.

Komisija pierādījumus vāc par labu personai, kura organizē sūtījumu, atkritumu valdītājam, atkritumu pārvaldītājam, saņēmējam vai kompleksam, kas atkritumus saņem, un pret to, kā arī inspekcijas veic un informāciju pieprasa objektīvi un taisnīgi, ievērojot nevainīguma prezumpcijas principu.

2. Komisija inspekcijas veic un informāciju pieprasa, pilnībā ievērojot piemērojamos konfidencialitātes un Savienības datu aizsardzības noteikumus.

68. pants

Savstarpēja palīdzība

1. Lai nodrošinātu atbilstību šajā regulā noteiktajām relevantajām prasībām, dalībvalstis un Komisija cita citai sniedz palīdzību saskaņā ar šo pantu.
2. Saskaņā ar 2. panta 1. punktā noteikto darbības jomu un neskarot šīs regulas 61. un 62. pantu, sadarbībai starp kompetentajām valstu un Savienības iestādēm, kuras īsteno šo regulu, *mutatis mutandis* piemēro Regulas (EK) Nr. 515/97 2. panta 1. punkta 3.–5., 7. un 8. ievilkuma, 3. panta, 4. panta 1. punkta (līdz vārdam “noteikumiem”) un 2. punkta, 5.–14. panta, 15. panta 1. punkta un 16.–18. panta noteikumus; atsauces uz “muitas un lauksaimniecības tiesību aktiem” jāsaprot kā atsauces uz šo regulu.

VIII sadaļa Nobeiguma noteikumi

69. pants

Ziņošana

1. Pirms katra kalendārā gada beigām katra dalībvalsts Komisijai nosūta ziņojuma kopiju par iepriekšējo kalendāro gadu, ko tā saskaņā ar Bāzeles konvencijas 13. panta 3. punktu ir sagatavojusi un iesniegusi minētās konvencijas sekretariātam.
2. Pirms katra kalendārā gada beigām dalībvalstis arī sagatavo ziņojumu par iepriekšējo gadu, kura pamatā ir papildu ziņošanas anketa XI pielikumā, un ziņojumu nosūta Komisijai. Mēneša laikā pēc minētā ziņojuma nosūtīšanas Komisijai dalībvalstis internetā elektroniski dara publiski pieejamu to ziņojuma daļu, kas attiecas uz 57. panta 1. punktu un 60. panta 1. punktu, ieskaitot XI pielikuma 5. tabulu, kopā ar paskaidrojumiem, ko tās uzskata par vajadzīgiem. Komisija izveido sarakstu ar dalībvalstu hipersaitēm, kuras minētas XI pielikumā daļā, kas attiecas uz 57. panta 1. punktu, un dara to publiski pieejamu savā tīmekļvietnē.
3. Ziņojumus, ko dalībvalstis sagatavojušas saskaņā ar 1. un 2. punktu, Komisijai iesniedz elektroniskā formātā.
4. Komisija datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, izskata un par izskatīšanas rezultātiem publicē ziņojumu.

Eiropas Vides aģentūra palīdz Komisijai uzraudzīt regulas īstenošanu, un vajadzības gadījumā tā sagatavo ziņojumus, kuros analizēti konkrētu atkritumu plūsmu sūtījumi un to ietekme uz vidi.

Pirmajā daļā minēto ziņojumu pirmo reizi sagatavo līdz *[PB: lūgums ierakstīt datumu — piektā gada beigās pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas]* un pēc tam ik pēc četriem gadiem.

70. pants

Starptautiskā sadarbība

Dalībvalstis, attiecīgā un vajadzības gadījumā sazinoties ar Komisiju, sadarbojas ar citām Bāzeles konvencijas pusēm un starpvalstu organizācijām, cita starpā apmainoties ar informāciju un/vai daloties tajā, veicinot vidi saudzējošu tehnoloģiju ieviešanu un atbilstošu labas prakses kodeksu izstrādi.

71. pants

Kompetento iestāžu izraudzīšanās

Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par šīs regulas īstenošanu. Katra dalībvalsts izraugās tikai vienu tranzīta kompetento iestādi.

72. pants
Korespondentu izraudzīšanās

Dalībvalstis un Komisija katra izraugās vienu vai vairākus korespondentus, kas ir atbildīgi par to personu vai uzņēmumu informēšanu vai konsultēšanu, kas uzdod jautājumus par šīs regulas īstenošanu. Komisijas korespondents visus tam uzdotos jautājumus, kas attiecas uz dalībvalstīm, pārsūta dalībvalstu korespondentiem un otrādi.

73. pants
Ievešanas un izvešanas muitas iestāžu izraudzīšanās

Dalībvalstis attiecībā uz to atkritumu sūtījumiem, ko ievēd Savienībā un izved no tās, var izraudzīties konkrētas ievēšanas un izvešanas muitas iestādes. Ja dalībvalstis nolemj izraudzīties šādas muitas iestādes, neviena atkritumu sūtījuma gadījumā atkritumu ievēšanai Savienībā vai izvešanai no tās nedrīkst izmantot kādu citu robežšķērsosanas vietu dalībvalstī.

74. pants
Paziņošana un informēšana par izraudzīšanos

1. Dalībvalstis Komisijai paziņo par to, ka tās ir izraudzījušās
  - (a) kompetentās iestādes saskaņā ar 71. pantu,
  - (b) korespondentus saskaņā ar 72. pantu,
  - (c) attiecīgā gadījumā ievēšanas un izvešanas muitas iestādes saskaņā ar 73. pantu.
2. Attiecībā uz 1. punktā minēto izraudzīšanos dalībvalstis Komisijai sniedz šādu informāciju:
  - (a) nosaukums(-i),
  - (b) pasta adrese(-es),
  - (c) e-pasta adrese(-es),
  - (d) telefona numurs(-i),
  - (e) kompetento iestāžu akceptētās valodas.
3. Dalībvalstis par jebkādam izmaiņām 2. punktā minētajā informācijā nekavējoties paziņo Komisijai.
4. 2. punktā minēto informāciju, kā arī jebkādas izmaiņas tajā Komisijai iesniedz elektroniski.
5. Komisija izraudzīto kompetento iestāžu, korespondentu un attiecīgā gadījumā ievēšanas un izvešanas muitas iestāžu sarakstus publicē savā tīmekļvietnē un, ja nepieciešams, šos sarakstus atjaunina.

75. pants
I-X pielikuma grozīšana

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, lai grozītu IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI un VII pielikumu nolūkā ņemt vērā izmaiņas, par kurām panākta vienošanās Bāzeles konvencijas un ESAO lēmuma satvarā, vai IC pielikuma gadījumā nolūkā to pielāgot 26. panta īstenošanai pēc [PB: lūgums ierakstīt datumu — divi gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, lai grozītu IIIA pielikumu nolūkā pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas minētajā pielikumā iekļaut divu vai vairāku III pielikumā uzskaitītu atkritumu veidu maisījumus, ja šie atkritumi nav sajaukti tādā mērā, ka nav iespējams tos reciklēt vidi saudzējošā veidā, un vajadzības gadījumā paredzēt, ka viens vai vairāki IIIA pielikuma ieraksti neattiecas uz eksportu uz valstīm, kurām ESAO lēmums nav piemērojams.
3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, lai grozītu IIIB pielikumu ar mērķi pēc dalībvalsts pieprasījuma iesniegšanas vai pēc savas iniciatīvas minētajā pielikumā iekļaut atkritumus, kas nav uzskaitīti III, IV vai V pielikumā, un paredzēt, ka viens vai vairāki IIIB pielikumā ietvertie ieraksti neattiecas uz eksportu uz valstīm, kurām ESAO lēmums nav piemērojams.
4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, lai grozītu minētajā pielikumā norādītās informācijas formu un saturu.
5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, lai grozītu IX pielikumu nolūkā atjaunināt Savienības tiesību aktu un starptautisko norādījumu sarakstus attiecībā uz vidi saudzējošu apsaimniekošanu.
6. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 76. pantu, lai grozītu X pielikumu attiecībā uz minētajā pielikumā iekļautajiem kritērijiem.

76. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaru deleģējumu, kas minēts 14. panta 3. punktā, 28. panta 4. punktā, 38. panta 1. punktā, 42. panta 4. punktā un 75. pantā, Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 14. panta 3. punktā, 38. panta 1. punktā, 42. panta 4. punktā un 75. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 14. panta 3. punktu, 28. panta 4. punktu, 38. panta 1. punktu, 42. panta 4. punktu un 75. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par

savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

*77. pants
Komiteju procedūra*

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EEK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

*78. pants
Grozījums Regulā (ES) Nr. 1257/2013*

Regulas (ES) Nr. 1257/2013 6. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) tiek pārstrādāti tikai Eiropas sarakstā iekļautajās kuģu pārstrādes rūpnīcās un, attiecībā uz kuģiem, kas Savienībā kļūst par atkritumiem, tikai tajās Eiropas sarakstā iekļautajās kuģu pārstrādes rūpnīcās, kuras atrodas Bāzeles konvencijas VII pielikumā uzskaitītajās valstīs;”.

*79. pants
Grozījums Regulā (ES) 2020/1056*

Regulas (ES) 2020/1056 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu aizstāj ar šādu:

“iv) Regulas (ES) Nr. [PB: lūgums ierakstīt šā akta numuru] 16. panta 1. punktā un 18. panta 3. punktā; šī regula neskar muitas iestāžu kontroles, kas paredzētas relevantajos Savienības tiesību aktos;”.

*80. pants
Izskatīšana*

Līdz 2035. gada 31. decembrim Komisija, cita starpā ņemot vērā saskaņā ar 69. pantu sagatavotos ziņojumus un 59. panta 5. punktā minēto izskatīšanu, veic šīs regulas izskatīšanu un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par tās rezultātiem, ziņojumam pievienojot tiesību akta priekšlikumu, ja Komisija to uzskata par lietderīgu.

*81. pants
Atcelšanas un pārejas noteikumi*

1. Regulu (EK) Nr. 1013/2006 atceļ no [PB: lūgums ierakstīt datumu — divi mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].
Tomēr Regulas (EK) Nr. 1013/2006 4., 7., 8. un 9. panta, 14. panta 4. un 5. punkta un 15., 16., 18., 26., 35., 38., 41., 42., 43., 44., 45., 47. un 48. panta, 50., 51., 54. un 55. panta noteikumus turpina piemērot līdz [PB: lūgums ierakstīt datumu — divi gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] un minētās regulas 37. pantu turpina piemērot līdz [PB: lūgums ierakstīt datumu — trīs gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar XII pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

2. Regulu (EK) Nr. 1013/2006 arī turpina piemērot sūtījumiem, par kuriem paziņots saskaņā ar minētās regulas 4. pantu un par kuriem galamērķa kompetentā iestāde ir sniegusi apstiprinājumu saskaņā ar minētās regulas 8. pantu pirms [*PB: lūgums ierakstīt datumu — divi mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*]. Attiecībā uz šiem sūtījumiem šīs regulas noteikumus nepiemēro.
3. Sūtījumi, kuriem attiecīgās kompetentās iestādes ir devušas piekrišanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1013/2006 9. pantu, jāpabeidz ne vēlāk kā vienu gadu no [*PB: lūgums ierakstīt datumu — viens gads pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*].

82. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To sāk piemērot divus mēnešus pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Tomēr 5., 8. un 9. pantu, 14. panta 14. un 15. punktu, 15., 16. un 18. pantu, 26. panta 1., 2. un 3. punktu un 35., 41., 47., 48., 49., 50., 51., 54. un 55. pantu piemēro no [*PB: lūgums ierakstīt datumu — divi gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*] un 37., 38., 39., 40., 43. un 44. pantu piemēro no [*PB: lūgums ierakstīt datumu — trīs gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atkritumu sūtījumiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1257/2013 un Regulu (ES) 2020/1056.

1.2. Attiecīgā politikas joma

Politikas joma: 09 Vide

Darbība: 09 02 02 Vides un klimata pasākumu programma (*LIFE*) — aprites ekonomika un dzīves kvalitāte

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

jaunu darbību

jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu / sagatavošanas darbību⁶⁸

esošas darbības pagarināšanu

vienas vai vairāku darbību apvienošanu vai pārorientēšanu uz citu/jaunu darbību

1.4. Mērķis(-i)

1.4.1. *Vispārīgais(-ie) mērķis(-i)*

Šīs regulas mērķis ir aizsargāt vidi un cilvēku veselību no nelabvēlīgās ietekmes, ko varētu radīt atkritumu sūtījumi.

Šajā nolūkā Komisija ierosina noteikumus, lai veicinātu atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā un saskaņā ar atkritumu hierarhiju un lai samazinātu resursu izmantošanas vispārējo ietekmi, arī uzlabojot resursu izmantošanas efektivitāti. Ierosinātie pasākumi ir būtiski pārejai uz aprites ekonomiku.

1.4.2. *Konkrētais(-ie) mērķis(-i)*

- Atvieglot sūtījumus ES iekšienē, jo īpaši ASR salāgot ar aprites ekonomikas mērķiem.
- Garantēt, ka no ES eksportētie atkritumi tiek apsaimniekoti vidi saudzējošā veidā.
- Sekmīgāk vērsties pret nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem ES iekšienē un no ES un uz ES.

1.4.3. *Paredzamie rezultāti un ietekme*

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz labuma guvējiem / mērķgrupām.

Īstenojot jauno regulu, vajadzētu pieaugt atkalizmantoto materiālu un produktu un reciklēto atkritumu daudzumam. Būtu arī jāuzlabo atkritumu apsaimniekošanas standarti un prakse valstīs, kas importē atkritumus no ES. Visbeidzot, būtu

⁶⁸

Kā paredzēts Finanšu regulas 58. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

jāierobežo nelikumīgie atkritumu apsaimniekošanas standarti un prakse valstīs, kas importē atkritumus no ES. Visi šie ietekmes aspekti veicinās stabilu un dinamisku otrreizējo izejvielu tirgu izveidi un aktīvāku pāreju uz aprites ekonomiku Eiropas Savienībā un trešās valstīs.

1.4.4. *Snieguma rādītāji*

Norādīt, pēc kādiem rādītājiem seko līdzī progresam un sasniegumiem.

Prograsa un mērķu sasniegšanas rādītāji būs šādi:

- reciklēšanai nosūtīto atkritumu daudzums attiecīgajā gadā;
- to piekrišanu skaits, kas attiecīgajā gadā sniegtas par paziņojumiem un ir paredzētas reciklēšanas operācijām;
- to kompleksu skaits, kuri saņēmuši iepriekšēju piekrišanu, visā ES;
- to atkritumu daudzums, kas attiecīgajā gadā nosūtīts kompleksiem, kuri saņēmuši iepriekšēju piekrišanu;
- to piekrišanu skaits, kas attiecīgajā gadā dotas par paziņojumiem un ir paredzētas kompleksiem, kuri saņēmuši iepriekšēju piekrišanu;
- katru gadu no ES eksportēto atkritumu daudzums sadalījumā pa relevantajām atkritumu plūsmām;
- to valstu skaits, kas nav ESAO dalībvalstis un ir iekļautas to valstu ES sarakstā, kurām ir atļauts importēt atkritumus no ES, un uz šīm valstīm eksportēto atkritumu daudzums;
- dalībvalsts veikto inspekciju skaits attiecīgajā gadā;
- paziņoto nelikumīgo gadījumu skaits un piemērotās sankcijas;
- minētajos nelikumīgajos gadījumos iesaistīto atkritumu daudzums;
- *OLAF* veikto izmeklēšanas un saskaņošanas darbību skaits attiecībā uz nelikumīgiem atkritumu sūtījumiem, kā arī *OLAF* sniegto ieteikumu skaits, atbilstoši kuriem dalībvalstis ir rīkojušās.

1.5. **Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums**

1.5.1. *Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās prasības, to vidū sīki izstrādāts iniciatīvas izpildes grafiks*

Lai īstenotu šo regulu, 2–5 gadu laikā no regulas piemērošanas dienas būs jāpieņem vairāki sīki izstrādāti noteikumi īstenošanas/deleģēto aktu veidā. Turklāt Komisijai būs jāuzņemas svarīgāka loma jaunās regulas īstenošanas pārraudzībā, lai nodrošinātu tās mērķu sasniegšanu.

Deleģētie vai īstenošanas akti, kas būtu jāpieņem, lai nodrošinātu regulas pienācīgu īstenošanu, paredz šādas darbības:

- noteikt sīki izstrādātas procedūras un darbības prasības, lai nodrošinātu elektroniskās datu apmaiņas sistēmas darbību;
- izstrādāt saskaņotu aprēķina metodi finanšu garantijām;
- noteikt piesārņojuma robežvērtības konkrētām atkritumu plūsmām, lai precīzāk klasificētu bīstamos un nebīstamos atkritumus;

- novērtēt jaunu atkritumu plūsmu vai atkritumu maisījumu iekļaušanu “zaļajā” sarakstā;
- noteikt kritērijus, kā attiecībā uz noteiktiem priekšmetiem vai materiāliem nošķirt lietotas preces un atkritumus;
- novērtēt trešās valstis, kuras spēj veikt atkritumu apsaimniekošanu vidi saudzējošā veidā (AVSV), un izveidot to sarakstu;
- pārraudzīt atkritumu eksportu uz ESAO dalībvalstīm un vajadzības gadījumā veikt pasākumus minētā eksporta ierobežošanai, ja šādu sūtījumu dēļ tiek konstatēts risks radīt kaitējumu videi.

1.5.2. *Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šajā punktā “Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība” ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.*

ES mēroga noteikumi par atkritumu sūtījumiem nodrošina, ka ES visaptverošie tiesību akti atkritumu apsaimniekošanas jomā netiek apieti, sūtot atkritumus uz trešām valstīm, kur atkritumu apsaimniekošanas standarti un darbības rādītāji būtiski atšķiras no ES standartiem un rādītājiem. Ir svarīgi, lai ES līmenī tiktu ieviesti kopīgi noteikumi par atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli, tādējādi izvairoties no situācijas, kad nelikumīgi uzņēmēji izvēlas sūtīt atkritumus caur ES valstīm, kuru iekšzemes noteikumi ir mazāk stingri nekā citās valstīs, lai šos atkritumus eksportētu ārpus ES (izdevīgākās ostas meklēšanas scenārijs). ES līmeņa noteikumi ir vajadzīgi arī attiecībā uz ES iekšējiem atkritumu sūtījumiem, ņemot vērā faktu, ka ES atkritumu nozare ir ļoti integrēta, un lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un juridisko skaidrību visiem uzņēmējiem šajā nozarē.

Pievienotā vērtība, kas saistīta ar ES pieeju atkritumu sūtījumiem ir arī tāda, ka tā nodrošina Bāzeles konvencijas un ESAO lēmuma konsekventu īstenošanu katrā dalībvalstī. Pateicoties Atkritumu sūtījumu regulā iekļautajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem, dalībvalstis tos neinterpretē dažādi, līdz ar to netiek kavēti atkritumu sūtījumi ES iekšienē.

1.5.3. *Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas*

Šī regula uzlabo to, kā darbojas tās pamatā esošā Atkritumu sūtījumu regula (EK) Nr. 1013/2006, kuras pamatā savukārt ir Padomes Regula (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās. Regula īpaši balstās uz Regulas (EK) Nr. 1013/2006 izvērtējumu, ko Komisija publicēja 2020. gada janvārī.

1.5.4. *Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem*

Ierosinātā regula ir atbilde uz zaļā kursa, jaunā aprites ekonomikas rīcības plāna un nulles piesārņojuma rīcības plāna aicinājumu Komisijai ierosināt vērienīgu ES atkritumu sūtījumu noteikumu pārskatīšanu.

Šīs regulas mērķus atbalsta daudzgadu finanšu shēma un Eiropas Savienības Atvērto ekonomikas instruments — tie abi uzsvēr finansējuma un ieguldījumu nozīmi Eiropas ekonomikas pārejā uz klimatneitrālas un aprites ekonomikas modeļiem. Tie

ir ieguldījumi, kuru mērķis ir modernizēt atkritumu apsaimniekošanu, palielināt dažu atkritumu plūsmu reciklēšanas jaudu un veicināt kvalitatīvu reciklēšanu un inovāciju. Aprites ekonomika ir arī iekļauta pētniecības programmas “Apvārsnis Eiropa” matricā, jo īpaši tās apritīguma partnerībā, un ir viens no pīlāriem vides un klimata pasākumu programmā (*LIFE*) 2021.–2027. gadam.

1.5.5. Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, arī pārdales iespējas, novērtējums

Pašlaik ES eksportētājiem, kas eksportē atkritumus uz trešām valstīm, ir jāievēro Regulā (EK) Nr. 1418/2007 iekļautā trešo valstu kontroles procedūra. Šajā Komisijas regulā ir paredzēta regulāra atjaunināšana, atbalsta pētījumiem izmantojot Komisijas cilvēkresursus un līdzekļus. Pašreiz šo ES atkritumu sūtījumu noteikumu īstenošanas apakšuzdevumu veic TRADE ĢD. Ar ierosināto regulu Komisijas Regula (EK) Nr. 1418/2007 tiktu atcelta un aizstāta ar jauniem noteikumiem, kuru īstenošanai arī būtu vajadzīgi Komisijas resursi. Sagaidāms, ka šo uzdevums vairs neveiks TRADE ĢD, bet gan ENV ĢD, tāpēc ir ierosināta *FTE* pārcelšana no TRADE ĢD uz ENV ĢD. Minēto jauno uzdevumu izpildei Vides ģenerāldirektorātā būtu vajadzīgs aptuveni viens papildu *FTE*.

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

Ierobežots ilgums

- Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam.

Beztermiņa

- Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2024. līdz 2027. gadam,
- pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi⁶⁹

Komisijas īstenota tieša pārvaldība,

- ko veic tās struktūrvienības, ieskaitot personālu Savienības delegācijās;
- ko veic izpildaģentūras.

Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

Netieša pārvaldība, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

- trešām valstīm vai to norīkotām struktūrām;
- starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- EIB un Eiropas Investīciju fondam;
- Finanšu regulas 70. un 71. pantā minētajām struktūrām;
- publisko tiesību subjektiem;

⁶⁹ Sīkāku informāciju par pārvaldības veidiem un atsauces uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

- privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;
- dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuri sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- personām, kurām, ievērojot LES V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt biežumu un nosacījumus.

Šis tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskats attiecas uz personāla izdevumiem un iepirkumu, un tiek piemēroti standarta noteikumi šāda veida izdevumiem.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēmas

Šis tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskats attiecas uz personāla izdevumiem un iepirkumu, un tiek piemēroti standarta noteikumi šāda veida izdevumiem.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Šis tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskats attiecas uz personāla izdevumiem un iepirkumu, un tiek piemēroti standarta noteikumi šāda veida izdevumiem.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr.	Dif./nedif. 70	no EBTA valstīm ⁷¹	no kandidātvalstīm ⁷²	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
3.2	09 02 02 — aprites ekonomika un dzīves kvalitāte	Dif.	JĀ	NĒ	NĒ	NĒ
7.2	20 01 02 01 — atalgojums un piemaksas	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
7.2	20 02 01 01 — līgumdarbinieki	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

⁷⁰ Dif. — diferencētās apropriācijas, nedif. — nediferencētās apropriācijas.

⁷¹ EBTA — Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁷² Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

7.2	20 02 06 02 — konferenču un sanāksmju izmaksas	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
7.2	20 03 17 — Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (<i>OLAF</i>)	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām

Miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	3	Dabas resursi un vide
--	---	-----------------------

ENV ĢD			2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads	KOPĀ (2024.–2027. g.)
• Darbības apropriācijas							
09 02 02 — aprites ekonomika un dzīves kvalitāte	Saistības	(1a)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Maksājumi	(2a)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
09 02 02 — aprites ekonomika un dzīves kvalitāte ⁷³	Saistības	(1a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Maksājumi	(2a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁷⁴							
Budžeta pozīcija		(3)					
KOPĀ ENV ĢD	Saistības	=1a+1b +3	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

⁷³ Priekšlikums paredz, ka nākotnē tiks nodrošināta ierosinātās elektroniskās datu apmaiņas sistēmas sadarbība ar ES vienloga vidi muitas jomā. Šādam darbam būs jāatvēl un Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorātam (TAXUD ĢD) jānodrošina finanšu resursi, lai nolemtā starpsavienojuma izveide būtu iespējama. Vajadzīgo resursu līmeni šādam darbam pašlaik nav iespējams precīzi noteikt, bet tiek lēsts, ka maksimālais paredzamais budžets pieciem gadiem varētu sasniegt 0,95 miljonus EUR un pēc tam katru gadu būs vajadzīga uzturēšanas maksa 0,1 miliona EUR apmērā. Saskaņā ar TAXUD ĢD aplēsēm pirmajos piecos īstenošanas gados tam būs vajadzīgi 0,6 FTE un starpsavienojuma uzturēšanai ar ES vienloga vidi muitas jomā būs vajadzīgi 0,2 FTE. Tā kā ieguldījumi attīstībā tiks veikti piecu gadu laikposmā, 2024.–2027. gadā iekasējamā summa būs proporcionāla paveiktajam darbam.

⁷⁴ Tehniskā un/vai administratīvā palīdzība un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

apropriācijas	Maksājumi	=2a+2b +3	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
----------------------	-----------	--------------	-------	-------	-------	-------	--------------

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Maksājumi	(5)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)					
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 3. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	=4+6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Maksājumi	=5+6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

Ja priekšlikums/iniciatīva ietekmē vairāk nekā vienu darbības izdevumu kategoriju, atkārtot iepriekš minēto iedalu:

• KOPĀ darbības apropriācijas (visas darbības izdevumu kategorijas)	Saistības	(4)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Maksājumi	(5)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem (visas darbības izdevumu kategorijas)		(6)					
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1.–6. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas (atsauces summa)	Saistības	=4+6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660
	Maksājumi	=5+6	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

Budžeta pozīcijā 09 02 02 norādītā summa būs vajadzīga, lai atbalstītu dažādus īstenošanas uzdevumus, kas saistīti ar tiesību aktu noteikumiem un kurus veiks ENV ĢD (ar citu dienestu palīdzību).

Iepirkuma darbības (sk. tālāk redzamo sarakstu) ietver sagatavošanās pētījumu pasūtīšanu, pamatojot īstenošanas un deleģēto aktu pieņemšanu, lai īstenotu vairākus Atkritumu sūtījumu regulā paredzētos pasākumus, proti, saskaņot finanšu garantiju aprēķināšanu un precizēt noteiktu veidu atkritumu klasifikāciju un lietotu preču un atkritumu nošķiršanu attiecībā uz noteiktām produktu grupām. Šīs darbības tiks pastiprinātas pirmajos divos gados pēc jaunās regulas pieņemšanas.

Papildus iepirkuma darbībām ir jāparedz IKT atbalsts elektroniskās datu apmaiņas sistēmas izstrādē un uzturēšanā un ārējo ekspertu atbalsts, lai īstenotu ES atkritumu importa procedūru attiecībā uz valstīm, kas nav ESAO dalībvalstis. Tas ietver valstu, kas nav ESAO dalībvalstis, informēšanu par jaunajiem noteikumiem, šo valstu paziņojumu novērtēšanu un to valstu saraksta izveidi un atjaunināšanu, kuras nav ESAO dalībvalstis un kurām ir atļauts importēt “zaļā” saraksta atkritumus no ES.

Priekšlikums paredz arī ierosinātās elektroniskās datu apmaiņas sistēmas sadarbību ar ES vienloga vidi muitas jomā. Šādam darbam būs vajadzīgi papildu finanšu resursi, kurus ENV ĢD nodrošinās Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorātā no *LIFE*, lai nolemtā starpsavienojuma izveide būtu iespējama. Vajadzīgo resursu līmeni šādam darbam pašlaik nav iespējams precīzi noteikt, bet izmaksu aplēse ir sniegta 69. zemsvītras piezīmē.

Ierosināto iepirkuma pētījumu un pakalpojumu līgumu saraksts (priekšmeti var būt jāprecizē)

Miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Ierosināto iepirkuma pētījumu un pakalpojumu līgumu saraksts (priekšmeti var būt jāprecizē)	2024	2025	2026	2027 ⁷⁵	Laikposms no 2024. līdz 2027. gadam
Atkritumu sūtījumu elektroniskās datu apmaiņas centrālās sistēmas pielāgošana un uzturēšana (IKT izstrāde un uzturēšana Vides ģenerāldirektorātā)	0,260	0,380	0,180	0,140	0,960
Sagatavošanās pētījums par saskaņotu metodi finanšu garantijas aprēķināšanai	0,100				0,100
Sagatavošanās pētījums, lai noteiktu atkritumu plūsmas, kurām Komisijai jānosaka atkritumu piesārņojuma robežvērtības	0,200				0,200
Sagatavošanās pētījums, lai noteiktu piesārņojuma robežvērtības katrai atkritumu plūsmai		0,100	0,100	0,100	0,300
Sagatavošanās pētījums, lai noteiktu atkritumu plūsmas, kurām Komisijai jānosaka lietotu preču un atkritumu nošķiršanas kritēriji	0,200				0,200
Sagatavošanās pētījums, lai noteiktu lietotu preču un atkritumu		0,100	0,100	0,100	0,300

⁷⁵ Sagaidāms, ka daži 2027. gadā paredzētie pētījumi tiks turpināti laikposmā no 2028. gada.

nošķiršanas kritērijus katrai atkritumu plūsmai					
Ārējo ekspertu atbalsts, lai īstenotu ES atkritumu importa procedūru attiecībā uz valstīm, kas nav ESAO dalībvalstis. Tas ietver valstu, kas nav ESAO dalībvalstis, informēšanu par jaunajiem noteikumiem, šo valstu paziņojumu novērtēšanu un to valstu saraksta izveidi un atjaunināšanu, kuras nav ESAO dalībvalstis un kurām ir atļauts importēt “zaļā” saraksta atkritumus no ES.	0,500	0,500	0,400	0,200	1,600
Kopā ar iepirkuma līgumiem (ietverot pētījumu un IKT izmaksas) (bez TAXUD ĢD paredzamajām izmaksām savienojuma izveidei ar vienloģa vidi muitas jomā)	1,260	1,080	0,780	0,540	3,660

Daudzgamu finanšu shēmas izdevumu kategorija	7	“Administratīvie izdevumi”
---	----------	----------------------------

Šī iedaļa būtu jāaizpilda, izmantojot administratīva rakstura budžeta datu izklājlapu, kas vispirms jānoformē [tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskata pielikumā](#) (ieکشējo noteikumu V pielikums), kurš starpdienestu konsultāciju vajadzībām tiek augšupielādēts sistēmā *DECIDE*.

Miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads	KOPĀ (2024.–2027. g.)
ENV un OLAF⁷⁶ ĢD						
• Cilvēkresursi		0,509	0,509	0,468	0,193	1,679
• Citi administratīvie izdevumi		0,040	0,040	0,040	0,040	0,160
KOPĀ <.....> ĢD	Apropriācijas	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839

KOPĀ daudzgamu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saištību summa maksājumu summa) =	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839
--	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads	KOPĀ (2024.–2027. g.)
KOPĀ	Saištības	1,809	1,629	1,288	0,773	5,499

⁷⁶ Lūdzam ņemt vērā, ka saskaņā ar TAXUD ĢD aplēsēm pirmajos piecos īstenošanas gados tam būs vajadzīgi 0,6 FTE un starpsavienojuma uzturēšanai ar ES vienloga vidi muitas jomā būs vajadzīgi 0,2 FTE.

daudzgadu finanšu shēmas 1.–7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Maksājumi	1,809	1,629	1,288	0,773	5,499
---	-----------	-------	-------	-------	-------	--------------

3.2.2. Aplēstais iznākums, ko dos finansējums no darbības apropriācijām

Saistību apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un iznākumus	↓	Veids 77	Vidējā s izmak sas	IZNĀKUMI												KOPĀ		
				N gads		N+1 gads		N+2 gads		N+3 gads		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)				Kopēj ais daudz ums	Kopējās izmaksas	
				Daudzums	Izmak sas	Daudzums	Izmak sas	Daudzums	Izmak sas	Daudzums	Izmak sas	Daudzums	Izma ksas	Daudzums	Izmak sas			Daudzums
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ⁷⁸ ...																		
— Iznākums																		
— Iznākums																		
— Iznākums																		
Starpsumma — konkrētais mērķis Nr. 1																		
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2 ...																		
— Iznākums																		
Starpsumma — konkrētais mērķis Nr. 2																		

⁷⁷ Iznākumi ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

⁷⁸ Kā aprakstīts 1.4.2. punktā “Konkrētais(-ie) mērķis(-i)”.

KOPSUMMAS																	
------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

Miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads	KOPĀ (2024.– 2027. g.)
--	---------------	---------------	---------------	---------------	------------------------------

DAUDZGADU FINANŠU SHĒMAS 7. IZDEVUMU KATEGORIJA					
Cilvēkresursi	0,509	0,509	0,468	0,193	1,679
Citi administratīvie izdevumi	0,040	0,040	0,040	0,040	0,160
Starpsumma – daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839

Ārpus daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS ⁷⁹					
Cilvēkresursi					
Pārējie administratīvie izdevumi					
Starpsumma – ārpus daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS					

KOPĀ	0,549	0,549	0,508	0,233	1,839
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

⁷⁹ Tehniskā un/vai administratīvā palīdzība un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.1. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

- Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi.
- Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)							
20 01 02 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	1,0	1,0	1,0	1,0			
20 01 02 03 (Delegācijas)							
01 01 01 01 (Netiešā pētniecība)							
01 01 01 11 (Tiešā pētniecība)							
20 03 17 — Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (<i>OLAF</i>)	1,0	1,0	1,0				
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu <i>FTE</i>)⁸⁰							
20 02 01 (<i>AC, END, INT</i> , ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)	2,5	2,5	2,0	0,5			
20 02 03 (<i>AC, AL, END, INT</i> un <i>JPD</i> delegācijās)							
XX 01 xx yy zz ⁸¹	— galvenajā mītnē						
	— delegācijās						
01 01 01 02 (<i>AC, END, INT</i> — netiešā pētniecība)							
01 01 01 12 (<i>AC, END, INT</i> — tiešā pētniecība)							
KOPĀ	4,5	4,5	4,0	2,5			

Vajadzīgie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	<p>Vides ģenerāldirektorātam papildus pašlaik pieejamajam personālam ir vajadzīga viena AD amata vieta regulas vispārējai īstenošanai, dažādu sagatavošanās darbu nepārtrauktības nodrošināšanai un sekundāro tiesību aktu izstrādei atbilstoši regulā ierosinātajiem termiņiem.</p> <p>Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai papildus pašlaik pieejamajam personālam ir vajadzīga viena AD amata vieta, lai <i>OLAF</i> veiktu papildu izmeklēšanas un saskaņošanas darbības saistībā ar atkritumu sūtījumiem.</p>
Ārštata darbinieki	<p>Ir vajadzīgas saistību apropriācijas, lai atbalstītu regulas vispārējo īstenošanu, proti, jauno noteikumu par atkritumu eksportu no Savienības īstenošanu, un veiktu tehnisko darbu, kas vajadzīgs, lai ENV ĢD sagatavotu regulas īstenošanai vajadzīgos sekundāros tiesību aktus (deleģētos un īstenošanas aktus).</p>

⁸⁰ AC — līgumdarbinieki, AL — vietējie darbinieki, END — valstu norīkotie eksperti, INT — aģentūru darbinieki, JPD — jaunākie eksperti delegācijās.

⁸¹ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām BA pozīcijām).

3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

Priekšlikuma/iniciatīvas vajadzībām:

- pilnībā pietiek ar līdzekļu pārvietošanu daudzgadu finanšu shēmas (DFS) attiecīgajā izdevumu kategorijā.

Budžeta pozīcijā 09 02 02 paredzētās izmaksas tiks segtas no *LIFE* programmas un plānotas atbilstoši ENV ĢD ikgadējā pārvaldības plāna pasākumiem. Vajadzīgos cilvēkresursus vēlams nodrošināt ar papildu piešķirumu atbilstoši ikgadējai cilvēkresursu sadales procedūrai, ja iespējams apvienojumā ar resursu pārdalīšanu no TRADE ĢD uz ENV ĢD.

- jāizmanto no DFS attiecīgās izdevumu kategorijas nepiešķirtās rezerves un/vai īpašie instrumenti, kas noteikti DFS regulā.
- jāpārskata DFS.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

Priekšlikuma/iniciatīvas vajadzībām:

- neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- paredz šādu trešo personu sniegtu līdzfinansējumu:

Apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	N gads ⁸² gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansētāju struktūru								
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas								

⁸² N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet "N" ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021. gadu). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

- Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.
- Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
  - pašu resursus
  - citus ieņēmumus
  - Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām

Miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁸³					
			N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	
..... pants								

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

--

Citas piezīmes (piemēram, metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informācija).

[...]

⁸³ Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.